

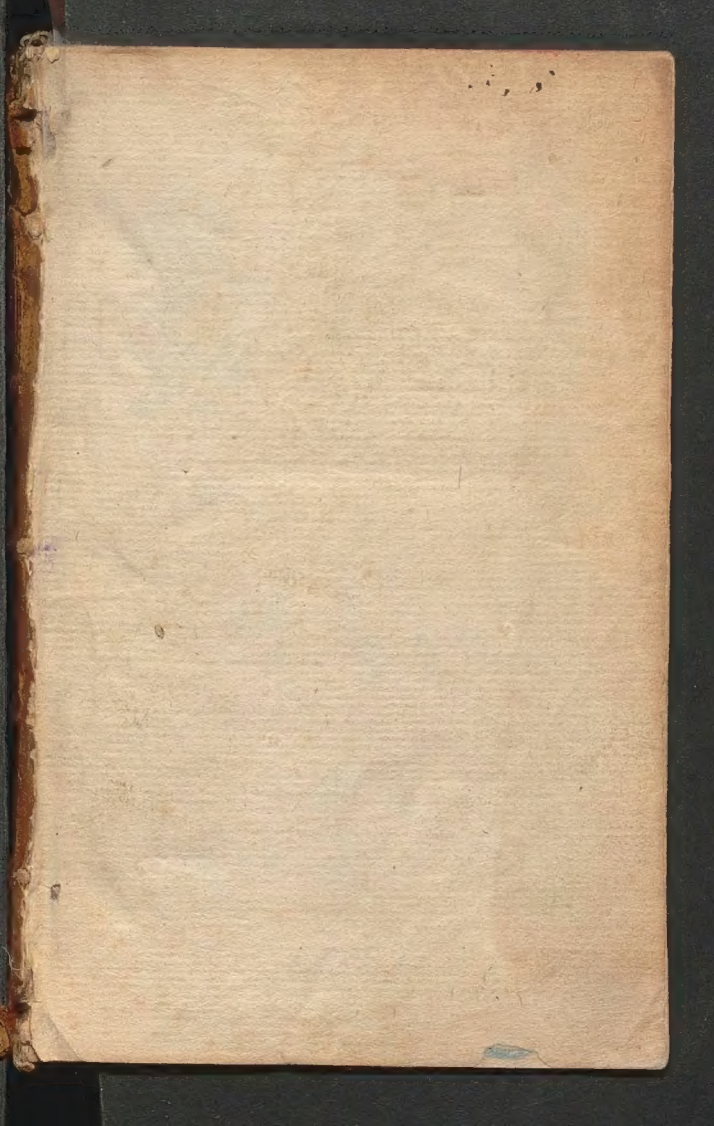
1350.

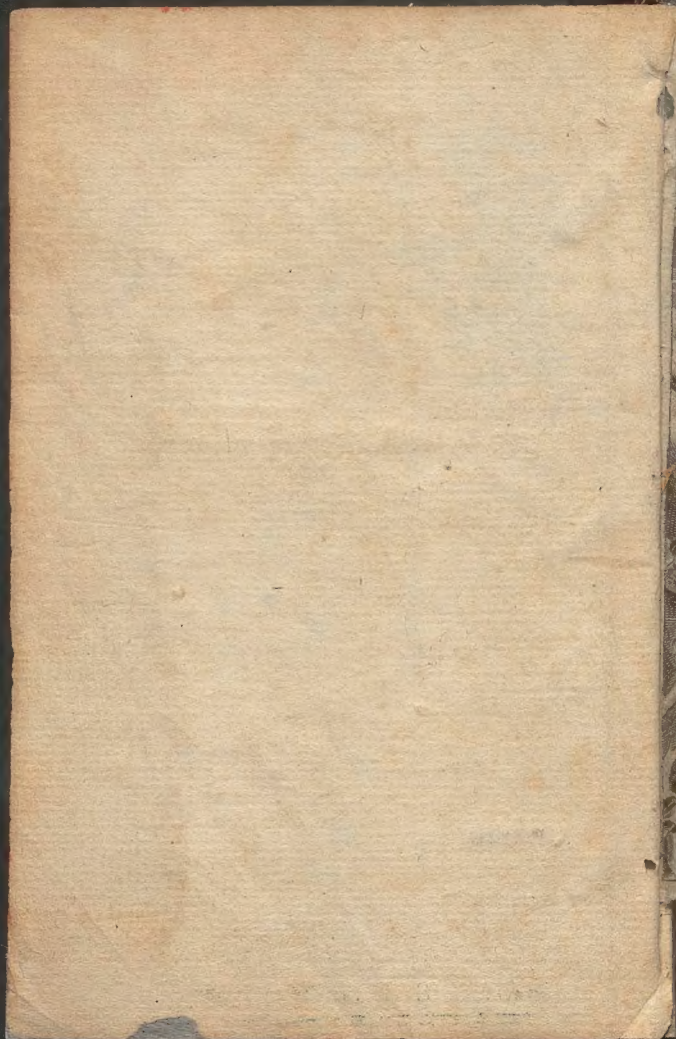
~~1296~~

Ex dono
R. D. Stephani Pawlicki

138271 138272

FLORILEGIUM
VARIORVM
POEMATVM,
Et Dramatum Pastoralium.

EXCERPTVM
EX LYCEO P. MARIJ BETTINI
DE SOCIETATE IESV.

Libri quatuor.
EDITIO NONA.

LVGDVN I,
Apud Franciscum DE LA BOTIERE,
in via Tupina.

M. DC. XXXIIL.

J. Bauguier

138272, I

BIBLIOTHECA

YNIV.

AGELL.

GRACOVENSIS.

Poëtices studiosis Adolescentibus
Lugdunensibus

BIBLIOPOLA, S.

*I*ngeniosum , suauem , concin-
num , recentiore , lepidum , &
varium vnū ex suis Poëtis , pro-
batum domi , expetitur foris
ad me transmisit Italia , & celtica Iuuentu-
ti , Lugdunensique nominatim communi-
candum admonuit. Neque enim credere vos
patiar, Adolescentes lectissimi, & me , &
libellum hunc , de vobis inter Celtas primis,
ideò dumtaxat cogitasse , quòd huic libello de
via primi , & fortuito occurritis Enimuerò,
trans Alpes , & ante profectiōem , id animo
destinauerat , vt in Galliam vestra causa
traiceret : & Lugduni se vobis ex animi
sententia dederet. Qui enim meminisset ce-
leberrimos Europæorum Poëtarum pridem
floruisse ad aram Lugduniam , dubitare non

poterat, quin libellorum huius generis apud
amantissimam iuventutem, & urbem, locus
sibi aliquis pateret liberalis hospitij. Huius
porro hospitalitatis iura in eo sancta perpe-
tuo futura, polliceri audeo: eiusdem verò
commercium vobis iucundum, utile, honori-
ficum. VALETE.

EVTRA

I

EVTRAPELIARVM
SIVE VRBANITATVM
POETICARVM,

Liber Primus.

Christus in pictura nudipes.

EVTRAPELIA I.

WOS ne polos calcare pedes, & sydera sueti,
Ducitis, ah, nudos dura per arua gradus?
An ne parum quæ dira manent vos vulnera ferri,
Sauciet attritu, ni quoque dura silex?
Tu pedibus pennata sacris gens ætheris alti,
Subiice sydereas obsequiosa manus.
Tu pariter quacumque vagus vestigia ponit
Dædala florentes suffice, terra toros.
O ego flos fierem! saltem calcatus haberem
Vt sub marmoreo viua sepulcra pede.

Christi angor in horto.

EVTRAP. II.

WNdique sanguineo Christi manantia rore,
Poplite succiduo frigida membra iacent.
At vos, Christisequæ, securos ducere somnos?
Vos decuit madidæ tergere frontis aquas.
Aut latus obiectis lassum fûlcire lacertis,
Non poterat vestras ille grauare manus.
Brachia, Iohannes, ceruici prona labanti
Subde, tuæ proprium subdidit ille sinum.

Adultera Euangelica.

EVTRAP. III.

 Vid trepido suffusa genas pallore nitentes
 Despicias accliuem, mœsta puella Deum?
 Miraris vario pingentem sydere cœlum
 Pulueteis dextram fingere verba notis?
 Huc egère tuæ scribentem crimina labis,
 Sed tamen in putri perlegis illa solo:
 Mox abolenda, leui spirent suspiria vento,
 Gutta vel ex oculis incidat vna tuis.

*Ex Epistolis Sacrarum Heroidon
 Prima.*

ARGUMENTVM.

*Deipara Hierosolymis in Patriam redibat:
 Iesus duodennis in eo reditu desideratus
 est. Ad absentem mater hanc epistolam sui
 doloris interpretem dedit.*

MARIA IESV FILIO.

 Vis tibi, quòve ferat nō surdas fidus ad aures
 Nuntius hæc lacrymis verba notata meis?
 Nate lates, mea lux: raperis mihi, nate, meum cor.
 Quo sine luce ferat? qui sine corde querat?
 Crebra serenatum nubunt suspiria cœlum,
 Cæcæque perpetuo lumina rore latent.

Per

P R I M V S.

87

Per tenebras quo cæca ferar ? Quæ , nate, latenti

Nuntia maternas perferet aura preces ?

Desertam men' ergo fugis ? Non saeva læna ,

Non ego crudeli dente timenda Tigris :

Sed tibi cara olim non segni mater amore ,

Cui solitus teneras reddere blanditias.

Ertua cui niueas suxêre labella papillas ,

Oscula quæque tuis fixit hiulca genis.

Quæ, precor, à misera procul vt te matre fugaret,

Læserunt oculos crimina nostra tuos ?

Anne parum cautos impendi mater amores ?

Huc ades , & crimen penset amoris amor.

Auræ , vicinis placidæ de collibus auræ ,

Et quæcunque meo turba dolore doles,

Dicite vos olli miseræ tabescere matris

Languida crudeli pectora dissidio.

Si qua tamen caros non norunt lumina vultus ,

Accipiant nati symbola certa mei.

Illius in vultu nil non cæleste videbunt :

Huc natura suas tota coëgit opes.

Viua serenata scintillant sydera fronte :

Hinc sibi diuinus tela ministrat Amor.

Explicat aurato Phœbeos vertice crines ,

Hinc sua diuinus vincula nectit Amor.

Ore egenis Aurora suos afflauit honores :

Hinc amor ardentes surripit inde faces.

Colla , sinus pinxit spargens candore niuali

Lactea quæ cæli semita nomen habet.

Aureolo si dentis ebur patefecerit ore ,

Sit tibi conchiferi candida gemma maris.

Riserit , aut roseis efflarit verba labellis.

Fulgura risus erunt , fulmina verba dalant.

Fulgmina felici figentia pectora telos :

Cara magis feriunt , quo mage sua cadunt

Membra puellari cœlestia nubit amictu
 Quæ fuit ad teneros candida palla pedes.
 Ac licet Alpino prætexta niuescat honore,
 Corda tamen palla candidiora gerit.
 Sed prius Eoas numeraueris æquore conchas,
 Sydera quot cœlo lacteus orbis habet.
 Quot Phæbus crines, Aurora quot ore colores,
 Dicere diuini quàm vacet oris opes.
 Denique quisquis erit, qui sese in veste ferentem
 Viderit, humano non neget ore Deum.
 Hunc mihi felici si quisquam adduxerit arte,
 Oscula de roseis præmia habeto genis.
 Oscula cœlestem spirantia nectaris auram.
 Oscula terrenis anteferenda bonis.
 Sed mihi fugenti hæc raperis pede, nate, fugaci,
 Te sequar, & gressus vmbra fugacis ero.
 Oscula ferre iuuat, mollique adlambere linguæ,
 Sicubi, nate, tuo semita trita pede:
 Indubitata feret volucris vestigia cursus
 Sicubi se multo flore coronat humus.
 Pectore nectareum iuuat aëra fugere anhelos,
 Qui tibi purpureo libat ab ore rosas.
 Lumina non vllis fallentur nostra tenebris,
 Non magis ex vlla parte serenus erit.
 Per nemora, & colles tacitè captabimus aure,
 Si qua tibi auratas ventilat aura comas:
 Illa erit, immotis quæ clementissima pennis
 Mollia sub viridi sibila fronde ciet.
 Alba verecundis adnata ligustra rosetis,
 Lilia purpureis iuncta papaueribus,
 Tempore frugifero grauidis rutilantia ramis
 Prima mihi formæ sint monumenta tuæ.
 Quid Loquor infelix? Quæ nate ligustra videbo,
 Quæ missa tui viuæ ligustra sinus?

Mixtane purpureis spectabo poma rosetis,
 Vtraque si vultus eripuerit tui?
 Nate tui sine honore sinus, sine bonore genarum
 Alba ligustra, suo poma colore carent.
 Ergo ubi formosi non ficta in imagine vultus
 Vera mihi dabitur forma videnda tui?
 Fallor? an aërio raperis per inania curru?
 Aligera exemplo te sequar vsque tuo.
 Poena mihi pennas, volucres suspiria ventos,
 Vota dabunt alas: tu mihi nidus eris.
 Sed te fortè, leues qui cuncta educis in auras,
 Spargis & omnifera larga alimenta manu,
 Non pudet; Isacidas victum rogitare per vrbes.
 Fortunata nimis quæ tibi laeta manus;
 Plura feret quàm dona dabit, si munera quaris,
 Huc ades, & totam me tibi munus habe.
 An magis ire iuuat vitrei Iordanis ad vndas?
 Huc ades, en oculi flumina bina mei;
 Prætereunt si fortè suas crescentia ripas
 Flumina, de lacrymis intumuerit meis,
 Nec tamè, aggeribus quamuis sese aggerat altis,
 Cor mihi carpentes vicerit vnda faces.
 Felices Iordanis aquæ! non lumina surgunt
 Solis ab Eoo lucidiora mari,
 Quàm modo qui vestros conuestit lumine colles:
 Euehit ille diem, deuehit iste Deum.
 Si quando flumen prono libauerit ore,
 Protinus ætherei nectaris vnda fluat.
 Ah tibi ne teneras, fili, per deuia plantas
 Horridus immiti sauciet vngue rubus.
 Ten', puer humentes sub dio carpere somnos,
 Sufficis Hircanis qui sua recta feris?
 Ten' saxo puerile caput fulcire rigenti,
 Cui vaga muscoso labitur vnda toro?

Saxa sub acclini ponent ceruice rigorem
Facta tibi humano pectore dura minus.
Me miseram ! si, nate, iaces dum nocte soporâ,
Saxa tibi nostro sunt potiora sinu.
Hoc memini somno lassos te ponere ocellos,
Mêque caput capiti supposuisse tuo.
Nunc fruitur felix nostro Iordanis amore :
Ille tibi famulas subdere gessit aquas.
Ille pedes molli dum præterlabitur vnda,
Oscula lambenti crebra liquore rapit :
Ille videt Volucres circumuolitare Puellòs,
Deque soporatis carpere mella labris.
Ast ego, formoso viduata vt compare turtur,
Quæ gemit vmbrosis mœsta sub arboribus,
Te sine sola queror, seu nox humentibus vmbreis
Ingruit, auricomo seu redit ore dies
Sed quid ego te, nate, sequar qui culmina olympi,
Qui sola terrarum, qui maris alta subis ?
Te locus omnis habet, sed dū loca cūcta tenentē
Per loca cūcta sequor, te mihi nullus habet.
Ora quid abiungis si pectora iungis amore ?
Pectora læta calent; mœsta quid ora madent ?
Nate, redi; mea vita, redi, iubar exere vultus,
Et mihi felicem, lux mea, pande diem.
Si non viuenti, vicinâ morte cadenti
Te refer, & cara lumina conde manu.
O ego ter felix, ô terque, quaterque beatum
(Tu modo non absis, ô mea vita,) mori !

Osculetur me osculo oris sui.

E V T R A P. I V.

Deipara , amisso filio , queritur.

Ange suauiolum , puelle , matri
Præ desiderio tui labanti.

Si curas pectoris lenire curas,
Pange suauiolum, puelle matri.
Animum fugiens mi surripuisti
Hunc ut exanimum per os reponas,
Pange suauiolum, puelle, matri.

Fulcite me floribus , stipate me malis.

E V T R A P. V.

Eadem queritur.

Nostra quis effulcit subiectis tempora malis,
Excipit aut roseo languida membra toro?
Desine : non ægræ sunt hæc solatia menti ,

Debita languori non ea fulcra meo.

En ades, & pronam sustentent oscula matrem,
Malâque sint malæ,nate , labella rotæ.

Deipara puellulo Iesu violas.

E V T R A P. VI.

Ipsa loquitur.

SV qui stosculus es campi,
Valliumque lilium,
Tibi,nate,quas eburnâ
Vnguis falce messui,

LIBER

Mollicellâ rubicundas
 Cape manu violas,
 Endiductis vt labellis
 Pæne risu gestiunt,
 In eburneum ferendæ
 Tuæ manus vasculum.

Apes in D. Ambrosij infantuli ore.

EVTRAP. VII.

POETA. APES.

Po. **D**icite, nū pueri volitastis in ora daturę
 An mage rapturę mupera mellis, Apes?
 Ap. Rapturæ: nam nostra cohors illusa labellis
 Aduolat, hyblęam dum putat esse rosam.

Baptista puellus propè fontem in Eremo.

EVTRAP. VIII.

Viden' vt vitreæ
 Saliens lymphæ
 Fonte pumiceo
 Gelidus humor
 Fornice concaui
 Frangitur antri?
 Viden' vt tenui
 Depluens nimbo
 Capita mollium
 Curuata florum
 Leuiter gemmeo
 Rore conspergat

Quasi

Quasi te, pufio,
Baptifma docens?

Chriftus in Iordane.

F R A G M E N T V M I.

Ex epicodramate authoris.

Nectarei fontes, facrae Iordanis & vndaë,
Quæ formosa mei membra rigastis heri.
Flore coloratae muscosa sedilia ripæ,
Et lasso læta virentes.
Quæ dedit herba toros;

Palmiferi saltus, & sicubi solis ab æstu
Algida ramosas texuit vmbra domos:
Suaue nitens aër, & luminis aura sereni
Quæ fluminis imbre madentes
Teigere visa comas;

Vt mea mulcetis blando præcordia sensu
Pellicit vt vester pectus amantis odor
Vt mihi mens vestro vernat, licet absita, vere,
Dum mira callidus arte
Vos mihi pingit amor.

Flumineo manans argentea copia cornu.
Aurea perspicuis per vada serpit aquis,
Gramina cæruleis rident sapphirina ripis,
Et rauco garrula siren
Murmure lympa canit.

Nectare tranquilli species patefacta diei
Stillat, & ambrosio spirat odore nemus

Aura per & frondes & odore per agmina florū
Blandum suspirat amorem.

Cæca vel ymbra niter.

Littore nudauit diuini corporis artus
Sol meus, & nulla lumina nube regens
Pulcror, æthereum radiorum vibrat honorem;
Lusum cristallina sacros
Adfilit vnda pedes.

Fundit odorato nubes se florea nimbo
Molliter in molles insinuata sinus.
Intumescere auris nitidi, vela aurea, crines;
Zephyri dum rentur eburnam
Lactea membra ratem.

Diui nos natura artus effingere furtim
Abdita dædalæ nititur arte manus.
Sol rapidos compressit equos miratus ab alto;
Ac tales vnda relabens
Visa cedere sonos:

Quis calor elapsum properantū frenat aquarum?
Aestuat in gelidis quæ mihi flamma vadis?
Ecquod ab igniuomo delapsum sydus olympo
Lustrat se flumine nostro,
Lumipe nosque suo?

O nitidos artus! nostris quibus æmula pratis
Lilia nulla, meis marmora nulla iugis,
O rutilos crines blandoque nitore micantes
Longe quibus aurea nostri
Cedit arena soli.

O' Ætnæ parilem ! tenerum cui lactea dorsum
 Nix tegit æthereas eiaculata faces.
 Ten' ego, ten' vitreis (ô fortunata !) lacertis
 Amplector, & vda liquenti
 Oscula libo labro ?

Ergone sydereo ceu tela argentea vultu
 Illinor, & formæ pingor honore tuæ ?
 Hæreat hæc vtinam liquidis impressa tabellis
 Dum labor, amara tumentis
 Leniet ora freti, &c.

Flores in Calatho.

E V T R A P. I X.

M O P S V S. D A M Æ T A S.

Mo. **V**irgato geris quid, Dametha, calathos?
 Frondosa tolle tegmina.

Da. En picturatos veris fructus flosculos
 Nupturo fero Thyrsidi.

Mo. Ab facinus ! tun' ausus es incidere
 Tam bellos prati alumnulos ?

Da. Vltro legenti semet ipsi dexteræ
 In prona dabant oscula.

Mo. Ab nunc quasillo velut in feretrulo
 Pallent miscelli exanimes

Da. Quin odorato respirantes halitu
 In torulo ceu dormiunt.

Lycida.

EVTRAP. X.

Lycide Tumulus.

Æspite in hoc tumulum, viridique à cortice
carmen,

Suetus ad hoc pastum ducere gramen oues,
Pastor habet Lycidas, vrnā prope fluminis vrnā,
Suetus ad hoc potum ducere flumen oues.
Æthere mens fœlix per lucida prata vagatur,
Phryxeamque nouo lumine pascit ouem,

Iris.

IDYLLIVM I.

IR I decus cœli, phœbeæ filia lucis,
Auroræ germana, virens pōs ætheris alti,
Grande supercilium, plorantis risus olympi,
Insula cœlestis, diuini Limbus amictus,
Iri decus cœli, nympharum gloria salue.

Dum tuus in madidis curuatur nubibus arcus,
Fronte supercilium suspensa curuat in arcus
Admirata tuos mortalis pupula honores.
Tu tibi despectans inhiantia lumina ab alto,
Casta verecundo suffunderis ora rubore.

Aurea cum vili vitiaffet corda metallo
Gēs hominū, mundūmq; luēs resolutus in æquor
Cūm iuit ad terras effusis imbribus æther,
Te sator astrorum nimboſa ex æthere dextrā
Oſtentans orbi firmatæ fœdera pacis
Esse dedit: pacem firmati belliger arcus,
Scilicet innocuum te cuspidē tela minaci

Nulla

Nulla terunt, nullo lunantur cornua neruo.
 Cynthius oppositis dū lumina tēperat vmbreis.
 Illinit & niueæ rorantia carbasa nubis
 Ora tibi pingit, vel dum cæua nubila cœli
 Circinat illudens auratæ cuspide lucis:
 Vndique curuato te fingit in æthere gyro.
 Idem nimifero radios dum conferit aruo.
 Lucifator Phœbus de semine luminis orto
 Educit folio te versicolore comantem.

Humidus imbriferas hyemes si cogitet Auster.
 Tu picturatâ delapsa è nubibus vrnâ,
 Nympha refūdēdas subducis ab æquore lymphas,
 Tum leuis effugiens irati murmura ponti
 Eueheris curru per inania lata volanti,
 Ponē rotas curuo florescit semita tractu.

Cum matutino glomerantur nubila Coro,
 Sæuæque pulueri meditantur prælia venti,
 Nube sub aërea trepidas vexilla per auras
 Signifera exertas magni portenta duelli.

Phœbus at horrenti septus ferruginis vmbra,
 Luctatusque diu, validis dum viribus vrget,
 Lucidaque in nubem contorquet tela madentem,
 Saucia ceu roseum te prodigit illa cruorem.

Mox Phœbo, vt cecidere maris, cæliq; fragores,
 Post victas hyemes, tempestatesque subactas,
 Ipsa triumphales victori construis arcus.

Exin' egrediens humenti nubis ab antro
 Expandis madidas phœbea ad lumina pennas.

Post vbi languescens patrio sub lumine solis
 Nubibus immoreris, te gramina mœsta peragros,
 Te madidi lugent demisso vertice flores,
 Nec vero germana tibi Tithonia coniux
 Laude pari certet, quamuis sit lutea, quamuis
 Ostentet roseas per cœlum vecta quadrigas.

Illa

Illā polo somnos abruptit nata salubres,
 Bellā refert, operumque oblita in corda labores.
 Tu pia, terrificam cælo intentante ruinam,
 Sustentaturas telluri porrigis vlnas,
 Pandis & à superis orantia brachia pacem.

Illā Dionæis, vt fama est, præsidet hortis:
 At tibi terra parem submittit Dædala florem:
 Iris hic est florum, tu flos humentis olympi.

Illā vbi purpureis exornat tempora sertis,
 Et sese vitrea ponti speculatur in vnda,
 Indignata suos occludunt sydera ocellos:
 At te sæpe vident sublustri nocte nitentem
 Astra, tibi cedens dum lacteus inuidet orbis.

Vidi ego noctiuago vehitur dum Cynthia curru
 Et ducit tennes argentea fila per vmbas,
 Mollia subnectens candentis vellera nubis,
 Sæpe coloratam nocturna ad lumina telam
 Texere dona tibi, textum mirantibus astris.

Sed quid ego aspecto? meritas dū pandere laudes
 Molimur, fugis in tennes euanida nubes?

Heu nimium fallax mortalis gratia formæ?

Icarus.

EVTRAP. XI.

 Lamma dedit Phœbæa rogam, maris vnda
 sepulcrum:

Ætheris alta petis; æquoris ima subis.
 Vnda tibi flammās vitamque extinxit, at extat,
 Et stabile instabili nomen inhæret aquæ.
 Collapsas tua fama legens ex æquore pennas
 Induit, & rursus te super astra vehit.

Myconis

Myconis Piscatoris Tumulus.

EVTRAP. XII.

Piscantē niueas liquido sub marmore gēmas
 Hauſta, Mycō, ſtygiis te dedit vnda vadis.
 Extractum ſocij duro ſub marmore ponunt,
 Quo velut in concha condita gemma lates,

Pernix Venator.

EVTRAP. XIII.

Quiſ te, dum curſu Damas, Ceruoſq; fatigas,
 Thyſi, docet volucres ſollicitare pedes?
 An te Pegaeo celerem vehit ala volatu?
 Pennipedisne rapit mobilis aura Noti?
 Aligero per ſumma leuis pede culmina florum;
 Thyſi, volas, teneras nec violas violas.

Lothi vxor ſalis ſtatua.

EVTRAP. XIV.

Idit vt obducta Lothus ſub caute rigentis
 Auerſa auerſus coniugis ora ſuæ.
 Molitus lacrymis ſaxi mollire rigorem,
 Oſcula compreſſis legit ab ore labris.
 Summaque cum ſalſos libaſſet lingua ſapores,
 Serò, ait, heu ſerò poſt tua fata ſapis.

Clepsydra horaria è lacrymis.

EVTRAP. XV.

Empora quę gemino metitur turgida vētre,
 Et gerit incluſas vitrea pyxis aquas,
 Hanc

Hanc tepido implerunt manantia lumina rore,
 Dum dolor effusis fletibus ora rigat.
 Hinc lacrymis quæcunque mihi deducitur hora,
 Hinc didicere meis tempora fieri malis.

Ad Christum.

EVTRAP. XVI.

Quid toties, mi Christe, mecum tibi poscitur
 amorem?

Quis pote, ni tua sint munera noster amor?
 Aut qui noster amor tua munera, ni mihi corda
 Pectore diuellas, & mihi me rapias?
 Sim excors, te ex corde ut amem. Cordi abripe
 mentem:

Cor mihi non amens esse nequibit amans,

In Iudam.

Dum Christus in extrema cœna ei
 pedes eluit.

EVTRAP. XVII.

Aspicis hunc, Iudas, flexo tibi poplite pronus
 Cômixto lacrymis qui lauit imbre pedes?
 Huic ne dolos, v&fane, paras? his vincula palmis?
 Dirane viuificis funera luminibus?
 Aspicias hunc, Iudas? at forte cupidine nummi;
 Cæcus habes miseros in oculis oculos.

IN FVNERE
MARGARITÆ
AVSTRIACÆ
HISPANIARVM, &c.
Reginæ incolumi partu
extinctæ.

N Æ N I A.

Extinctâ matre lacrymas,
Nato ne nato gaudia,
Incerta Musa, concines?

Extinctâ matre, lacrymæ
Turbant puello gaudia;
Orto puello, gaudia.
Turbant parenti lacrymas,
Vtrum, musa, concines?
Tibi, mater, sit funebris;
Tibi, Nate, sit natalis
Vna vtrique Nænia.
Mortem matri, somnum nato
Mortis gemellum placidæ;
Matri æternam, nato breuem

Requie

Requiemem, accinet
 Vna utrique Nænia.
 Cœlo parens addita,
 Terris puer editus:
 Noctem mater, diem puer
 Hauser: oris appulsi
 Vitæ puer, oras mater
 Cum cœlestes attigit.
 Ortum nato, portum matri
 Vna dies attulit.

Rediuiua velut Phoenix,
 Vitam puero fœcundis
 Fudit ab exequiis.
 Ipse populus materno
 Vitam duxit ab interitu.
 Ipsa parens puerili
 Lethum traxit ab exortu.

Orbi ab orbe occiduo
 Nouum solem extulit,
 Quasi Aurora elanguit
 Lucem superis datura.
 Vitæ limen orientis
 Adit alter, subit altera
 Vitæ fines occidentis.
 Vt fructum dedit regium
 Lethali excussa turbine
 MARGARITÆ regia
 Defloruit venustas.

Truncus arens concidit,
 Ramus virens viguit.
 Materna fax extinguatur,
 Inextincto lumine.
 Vix lucem partus accipit,
 Parienti surripit.

Vix puer suos referat,
 Matri condit oculos:
 Vagit, doletque facinus;
 Matricida innoxius.
 Nocte matris in lethali
 Ceu gemella sydera
 Nati fulgent lumina.
 Moritura nato parens
 Prima simul, & extrema
 Collabellat oscula.
 Paritura, peritura
 Aue, vale miscuit.
 Protulit hæc: Morior;
 Retulit hic: Orior.
 Ha ha rident natalia:
 Ah ah gemunt funera:
 Matris fufas funere
 Rore mixtas lacteo
 Sugit puer lacrymas.
 Lacte manant dum papilla
 Madent lacrymis pupillæ.
 Cunis additur fanda pila,
 Geniali, genitali
 Toro cenotaphium,
 Vesti puellæ purpura,
 Thalamoque tumulus,
 Nigricant cunabula,
 Purpurascit feretrum.
 Fax eadem funerea
 Teda natalitia'ft.
 O læta tibi funera
 Tedâ natalitiâ:
 Heu natalis mœfta tibi
 Face lux funereâ?

Heu iussa mortis ferrea!

Vtrique iusta surripit,

Dum natali gaudio

Eripit huic lacrymas,

Dum materno funere

Eripit huic gaudia.

O iussa mortis mollia!

Vtrique iusta sufficit,

Dum natali gaudio

Temperantur lacrymæ,

Dum materno funere

Temperantur gaudia,

Vnà gaudent lacrymæ,

Lacrymantur gaudia.

Prima nato cum libauit

Mixta fletu basia.

Quasi vitam geminaret

Olli mater animum

Inspirauit, expirauit.

Pueriles sinxit artus

Vt foecundo viscere

Ipsa suo foeta parens

Animauit animo

Vno partu cum puello.

Mox effudit animum.

Fœtus matris est ocellus:

Lumen mater, & ocellum

Vt emisit, languidæ

Concidere palpebræ.

Vita matris est puellus:

Mater moritur, puello.

Nec moritur superstitæ,

Vita mater est puello:

Viuit puer, & parente

Immoritur in mortuâ.

Alter ab alterius

Vitâ, morte pariter

Et viuit, & emoritur,

Nec viuit, nec emoritur.

Legit littore ab Ibero

Mors piscatrix Margaritam

Cœlo sydus additura.

Ecquis mortem criminetur?

Gemmam terris abstulit?

Natum sydus intulit.

M A R G A R I T A, ad cœlites

Austriacæ regalibus

Subuecta es alitis.

Regni sydus eras, eris

Margarita syderum.

Tue mors orbi rapuit,

Fœta regibus ne plures

Reges orbi orbi pareres:

Deerant regna, quæ parerent.

Non sat erat. non par erat,

Vnus orbis regibus.

Sed iam pueri tenellis

Somnus incubat ocellis.

Ora matris ora nati

Æmulantur, & videntur

Aut vterque soporatus,

Aut vterque mortuus.

Incompta matris funere,

Rûdis exemplo pueri

Inter cunas & feretrum

Orta sile Nænia.

LIBER
EXCELLENTISS. D
OCTAVIUM

PHILOSOPHICAS. THESES PR

multiplici argumento Ho

In id, præter alia, hæc ab authore statuta sunt

E V T R A P E L

Ingeni metas pubentis adhuc

Teneræ primo flore iuventutis

Novus Alcides

Ponit Octavius.

Vlli negat ulterius

Natura ingenio gradum.

Quisq; Octaviæ

Nitere Sophiæ

Flectere validas

Nondū valido in

Corpore vires,

Solidas quaties

Ante columnas,

Vnus Athlantiæ

More columnæ

Impubis adhuc

Viribus animi,

Strenue iuventū,

Potes impostura tueri

Vasti pondera mundi.

Solidæ Octavius robore mentis,

Natura, tuos sustinet orbes

Firmius, Herculeâ quam si ceruice sederent.

S. DOMINVM

FARNESIVM

S. PROPVGNANTEM MVSÆ

o Herculi compararunt.

ta sunt Octauiana pro Herculeis Columna.

ELIA XVIII.

Patia æternis chalybum nodis,

Firmata seris tépla adamātinis

Tibi Mnemosyne

Locet, Octaui,

His innixa columnis.

His incisa columnis

Fortia proauūm

Gesta tuorum,

Et Farnesij

Germina Floris

Vsq̃ recenti

Vircant æuo.

Hos ad scopulos

Irrita spumans

Liuor insanos

Frágito fluctus.

Geminæ infiliēs

Crebra colūnæ

Alterno fama volatu

Procul ære sonanti

Dotetque tuas, moresque tuos

Canat Eois, canat Hesperiiis.

Et mutæ referant Octauia nomina cautes.

Puella

Puellulo Iesu à matre munuscula.
Pomum persicum.

E V T R A P. XIX.

H Oc habe luteolum.
Belle puer, Pomulum.
Quod si probe perspicis,
Cor in fructu percipis.

Fraga.

E V T R A P. XX.

Ape Fraga rubentia
Munusculum, puellule;
Hæc ut labellis triueris
Mandes fragula fragulis.

Eidem in præsepio à pastoribus.
Lepusculus.

E V T R A P. XXI.

Ape Lepusculum.
Puer lepôrum,
Cui licet gelidæ
Frigore brumæ
Velut examines
Torpeant artus;
Te penes accubet,
Vita redibit.

Alueoli.

E V T R A P. XXII.

Alueolos, & Mella, & Apes mellite puelle,
Rustica floriferi munera ruris habe.
Floridulo

Floridulo posthac apibus sis hortulus ore,
Eque tuis discant sugere mella labris.

Agnellus.

E V T R A P. XXIII.

NE tibi sub mediæ cognatum frigore noctis
Lanigeræ fœtum respue manus ouis.
Tu quoq; es innocuus, teneroq; simillimus agno;
Hinc tibi pro cunis vile datur stabulum.

Moses infantulus aquis commissus.

E V T R A P. XXIV.

Lumineà dum mœsta parēs exponit in vnda
Vimine clausa sui viscera cordis, ait:
Si naufraganti fauet innocentia
Aspirans Aura cœlitus,
Et portum parat habes, nate, cymbulam;
Si negat, habes feretrum.

Eidem ab aquis incolumi mater.

E V T R A P. XXV.

N tenes tandem, mea vita, incolumis
Materni portum pectoris.
Perire, ô cara merx, haud vsquam poteras,
Cui lætâ fronte radiant
Gemello Castore, & gemello Castoris
Sereniores flammulæ.

B

D. Petrus

D. Petrus per mare pedes.

EVTRAP. XXVI.

Christe, tuo imperio rapidis agitāda procellis
Traditur hæc vitæ lubrica cymba meæ.
Arctas tua sola mihi dant lumina flammæ.

Tuta beatifici littora pande sinus.
Hei mihi, quod dubiis iactantur pectora ventis,
Et quatit instabilem spesque, timorque ratem.
Affer opem : tumidis iam iā tumulabimur vndis:
Dimidium nostri iam perit : affer opem.
Si tamen infido debemus nomina ponto,
Me, precor, ante tuos expuat vnda pedes.
Ilicet exanimis mors territa deseret artus:
Non locus est avidæ vera vbi vita neci.

Idem.

EVTRAP. XXVII.

Per liquidum dum Petrus iter petit ora To-
nantis,
Iactat & vndoso naufraga membra mari;
Parcite, dixit, aquæ. vel me prope littora saltem
Sistite, quâ primas Christus obumbrat aquas.
Vt qui diuini radiatur imagine vultus
Me per anhela fluens obruat ora liquor.

Idem.

EVTRAP. XXVIII.

Rgon' ora petiturus
Vitæ, mortem oppetam?

Ah

Ah me saltem æstuosi,
 Christe, fluctus euehant,
 Præbet vbi littoralis
 Vnda tibi speculum.
 Ibi felix fluctuantem
 Oris tui effigiem
 Moriturus osculabor;
 Osculatus moriar.

Numinis in vnitate Trinitas.

Hymnus.

 Vis me super ardua raptat
 Flammati sydera cœli?
 Oculis quæ peruia nostris
 Mira theatra patent?
 Superis rosa confita pratis
 Rutilo nites aurea crine,
 Vitreæque in fluminis vnda
 Se speculatur amans.
 Æquæuo flore virentis
 Ditatur imagine formæ,
 Spirabilis aura caloris
 Inter vrramque volat.
 Volucres, mens, indue pennas
 Correpta cupidine floris,
 Celerique allapsa volatu,
 Cœlica mella lege.
 Teleniter aûra fouenti
 Tranquilla beabit odore:
 Tibi se profundet olenti
 Nectaris vnda sinu.

Per cœlos explicat Iris
 Ternos æterna colores:
 Formoso Amor abditus arcu
 Tela trifulca iacit.
 Triplici sol diditus astro
 Vno se lumine vestit:
 Numen sub lumine: ternum
 Numine nomen inest.
 Æternum æquæua trinodi
 Conspirat in oscula nexu,
 Se mutua complicat vno
 Gratia terna choro.
 Tacitum Charis altera verbum
 Fœcundo parturit ore,
 Viuamque per oscula spirat
 Vtraque nexa facem.
 Felix ô mens mea Phœnix,
 Si cœlitus acta cremarit
 Præcordia nostra triformi
 Vnica flamma rogo!
 Sed desine, Musa, superni
 Spectacula mira theatri:
 Vultu venerare silenti,
 Quæ memorare nefas.

Nisi Piscatoris rumulus.

E V T R A P. XXIX.

Inc tibi florentes eiectant æquora gemmas,
 Hinc tibi gemmantes florida terra rosas:
 Debita, Nise, tuo sunt vtraque dona sepulcro;
 Æquorci fueras gemmaque, flosque chori.

Irae

Iræ florum ab Aurâ pacatæ.

E V T R A P. XXX.

D A M O N. R O S A. V I O L A,

et Poëta:

Da. Vis mihi populeâ sônû sub frõde trahêti
Innocuas ausus læuere dente manus?
Tunc, Rosa infidiosa: dabis, dabis, improba,
pœnas,

Et subtrita graues experiere pedes.

Ro. Men' scelus hoc? Zephyri sic me leuis aura
repentis

Mulceat, vt tanti non ego causâ mali.

Causâ mali viola hæc: nō abnuuit ipsa: vide scne

Conscia pallenti prodit vt ore nefas?

Vi. Læserit vtra videtur armata, ego prors' inermis:

At pallore nefas prodo: quid ipsa rubes?

Ro. Armatam sentire cupis si plura lacesis.

Non scelus ore mihi, iusta sed ira rubet.

Po. Iamque sub hæc spinis armata rigentibus iræ

Impatiens Violam lædere visa Rosa. At-

--Paciferâ volitâs hinc inde Fauonius aurâ

Suauicrepis pacem suadet inire modis

Tunc illæ flexum placide caput acclinantes

Fœdera floridulis composuere labris.

D. Baptista in Eremitio. Ego vox, &c.

E V T R A P. XXXI.

P O E T A. D. B A P T I S T A.

Po. Vltor antri, quem te vocem?

D. Ba. Audin' antrum reddit: vocem.

Funus piscatorium.

EVTRAP. XXXII.

 Hromidis extincti feralem ducere pompam
 Litoris Adriaci piscatrix turba parabat,
 Æthera nigranti cum nox atrauit amictu,
 Funereaſque faces cœlo ſuſpēdit ab alto,
 Sidereoſque ignes nitidis accendit in vndis.
 Exanimes artus cymba poſuere feretro,
 Nereidūque chori, lacrimanſq; argentea Terhys
 Feralem ſubnixæ humeris veſtare carinam
 Certabāt Querulum prorâ ſubmurmurat æquor,
 Aleyonumq; gemit mœſto caua littora cantu,
 Ora repercuſſa radiant exanguia lunâ
 Æquore nocturnum latè fundentia ſolem.
 Littora iam ſubeūt Scopuli ſub fragmine corpus
 Compoſitum curvâ portus in fronte locarunt,
 Tutior vti ſellis miteſceret vnda catinis.

Margarita.

IDYLLIVM II.

NISVS, ET DORYLAS.

Ni Vreus Idalios iam lucifer extulit ignes,
 Pingit & Eous tremuli color æquora pōti:
 Iam matutini volucrum per littora cantus
 Dulcibus æquoreas mulcent garritibus auras.
 Quin, Dorylas, leni dū prouocat aura ſuſcitro,
 Tu quoq; littoreū meditaris arundine carmē?

Do. Vnde mihi tenues ducant exordia musæ,
 Nise puer? roseo cui non Pallantias ore,
 Dictaue nocturnis argentea Luna quadrigis,
 Et circumtacito famulantia sydera cœtu?
 An ne greges memorem spumosa per arua
 natantes

Quâtaq; se liquidis agitet gēs humida regnis?
 Nulla mihi tenues ducent exordia musæ.

Ni. Carmen Erythræo quę deluet æquore gem-
 mæ

Præbeat, æquoreo non dignior altera cantu.

Do. En age, conchigenas modulemur carmine
 gemmas,

Nise, sed alterna respirent laude Camœnar.

Ni. Vestrâ pruinosa per muta silentia noctis
 Cynthia, gemmiferis innectit cornua fertis,
 Lora nitent gemmis, gemmatos æreus axes
 Temo rapit, biugesque trahunt iuga gemmea
 p[er] Tauri.

Do. Dum vaga nocturno conniuent sydera cælo,
 Et vitrei tranquilla patent specularia ponti:
 Squammigerum vulgus dum picta per astra
 vagatur,

Et superas gerit vnda faces, nam æthere pices;
 Tum mare flammiferi suspectans carula
 Mundi,

Æmula sydereis referat sua lumina flammis
 Concha supercilium, candentes pupula gem-
 mæ.

Ni. Innumeræ si quando maris longo ordine con-
 chæ

Summa legunt, late niveo candore nitescunt,
 Panditur obliquo qualis plaga lactea tractu:
 Gemma mari sydus, cælo sua sydera gemmæ.

- Do.* Cernis arenoso quæ fidunt littore conchas,
 Ambiat ut pauidas spumantibus vnda labellis?
 Utque verecundo reiecerent oscula motu?
 Mulceat iratas, vultuque allecet amico
 Ad choreas placido pacatus marmore pontus?
 Iam faciles, iam prona vebit maris vnda volentes;
 Festiuisque choris tranquilla per alta vagantes,
 Arcano simulant trepidantia sydera saltu,
 Dum circumducti resonat concentus olympi.
- Ni.* Cernis ut undanti ressuant ad littora fluctu,
 Et pretiosa ferant rugosis pondera cymbis?
 Brachiaque ut portus venientibus obuia pādat?
 Tale peregrinas longinqua per æquora merces
 Cum reuehant puppes, patrias labuntur ad oras,
- Do.* Tethyos undisonæ gremiū cum fluctuat æstu,
 Et tuba nimborum fera prælia murmurat Austri,
 Protinus hostiles oclusa casside gemmæ
 Inter se infestis confligunt pectora conchis.
 Obuertunt clypeos clypeis, campoque liqueti
 Algosis hincinde ferum concurritur hastis.
- Ni.* Aspice quam cælum fecundo rore maritat,
 Diductos ut fœta sinus ad sydera pandat,
 Utque maritales arridens Phosphoros ignes
 Præferat, & pleno stet pronuba Cynthia cornu.
 Æquoreos Aurora toros fulgore rosarum
 Spargit, odoratis aspirans flatibus Euri.
- Do.* Interea nuptam gratantum læta sororum
 Turba minor facili certant ambire corona.
 Ora patent risu, tum candida corda reclusis
 Pectoribus pandunt, synceri pignus amoris.
- Ni.* Aspice dum fessos emensa nocte iugales
 Soluit, & humentem tergit Latonia frontem,
 Gemmiferam sudore docet ditescere lancem.
- Do.* Parte aliā madidos cœlesti nectare crines

Ter, quater excutens roseâ Tithonia dextrâ,
Hanc alit, in teneris quæ postulat vbera cunis,
Et materna leuem demittit vt oscula rorem.

Ni. Hæc vero, quam concha parens enixa tumentî
Viscere, mox clausi tumulauit mole sepulcri,
Infelix, vix orta graui iacet obruta fato.

Do. Sed veniet lustris interlabentibus ætas,
Piscantum cum capta manu se morte relaxet,
Regales vinctura comas, aucturâve sceptrum
Pondere, vel tyrias pretiosa grandine lænas.

Ni. At molli si colla fluat per læuia serro,
Aut tenerâ captiua tremens dependeat aure,
In noua se lactis mirabitur æquora vectam,
Et viuâ melius discet gemmâscere conchâ

Do. Sed tibi quæ niueæ fulget decus addita dextræ,
Cur vomit hanc fuluo serpēs intorta metallo?
An quia sic canibus, si vera est fama, marinis
Gemma caui tutela latet sub rupibus antri?
An quia cæli ferî sic angues mala parentis,
Fuluâque Phryxæi seruarunt vellera dorsi?
An potius iucunda suus corrumpit amaror?

Ni. Vt lubet, at fessæ iam contrahe vela carinæ,
Et modo laudatas venemur in æquore gēmas.

Iuda osculo filium hominis tradis?

E V T R A P. XXXIII.

Erfide, tun' ausus, bissegni infamia cœtus,
Iungere diuinis impia labra labris?
Nec fuit æthereo contortum fulmen ab ore
Dura potens animi frangere saxa tui?
Fregisset; sed dira tuo dum vincla magistro
Nectebas, animus tunc tibi nullus erat.

Auc Rabbi, & osculatus est eum,

EVTRAP. XXXIV.

Morte quid efficies, si fers fera fata salute?
Oscula si ferunt, vulnera quid facient?

In eodem argumento.

EVTRAP. XXXV.

Siccine diuus Amor falsâ sub imagine Amoris
Proditur, & fictâ vera salute salus?

Ars mira pictura.

EVTRAP. XXXVI.

Quid non artificii tentat solertia curâ?
Ora coloratis animat pictura venenis.

Equitis Federici Zuccari Tabula,

In qua Christus columnæ alligatus.

EVTRAP. XXXVII.

MArmorum quæ vincla ligant sacra membra
columnæ

Lumina contuitu, corda stupore ligant.
Ac se forte etiam tam viui corporis artus
Moturi, vinclis nâ premerentur, erant.

Quid

Quid loquor ? (artificis pro mira potentia dextra ?)

Vincla premunt, artus se tamen arte mouent.

D. Symeon ad Iesum infantulum,
quem in vlnas accepit.

EVTRAP. XXXVIII.

D Vm, mi Deus, fulgurantes
Ore risus aperis,
Et suauiolum petenti
Mî labella porrigis;
Mens extremas fugitura
Oris oras attigit,
Iamque abisset; at in vitam,
Dum periret, incidit.

In Christi Circuncisione mater
lacrymans.

EVTRAP. XXXIX.

M Iraris, mea vita, oculos me ferre madentes,
Dum tuus immiri vulnere sanguis abit?
An tu non mea lux, an non mea pupula, nate, es
Qui mihi lædatur pupula, nec lacrymer?

EVTRAPELIARVM POETICARVM,

Liber Secundus.

Mariæ infantulæ præsentatio, &c.

Oculi tui columbarum, &c.

EVTRAPELIA I.

ANNA. SACERDOS.

An. **E**nc venustulam verendo
Conde sinu pupulam,
More auito regnatori
Offerendam cœlitum.

Sac. Vbi agnellus aut columbæ?
Vbi munus turturum?

An. Ipsa pupula est columba.
Neu te lusum dixeris,
Hosce tantum vide ocellos,
An non hi columbulæ?

Ex Epistolis Sacrarum Heroïdon. II.

ARGVMENTVM.

*Virgo Alexandrina (narrant pluribus sacrae
historiæ) cui fama nomen fecit Lucilla, ut
iuuenem amatorem ab se amoliretur, sibi
ipsa effossos ad eum misit oculos, quorum
ille flagrabat amore.*

Addidit

Addidit oculis has literas Poëta.

LVCILLA CHALASTRO.

A Eternâ tibi nostra ferant hæc scripta salutē,
Et memor vt nostri, sic memor esto tui.

Si qua perexiguo fugiet te litera tractu,
Lumen habes, nostræ lumina frontis habes.

Vidimus obscœni cæcum te lumine amoris,
Et tua te cæco credere fræna duci:

Ne trahat in præceps temerarius axis habenas,
Lumen habe, nostræ lumina frontis habe.

Hæc tibi munus habet, quæ tam formosa videtur,
Qui tibi visa tamen, si modo cæcus eras?

Visa tamen cepere tuum mea lumina lumen.
An cum visa tibi sunt male, cæcus eras?

Mens tibi rapta meos oculorum infederat orbes;
Lumina dum mitto cor tibi reddo tuum.

Torrida amore meis inhiat tua pupula ocellis?
En licet è gemino pellere fonte sitim.

O nimium validæ miseranda incendia flammæ,
Si neque sub gemino flumine viستا cadent!

Hoc in utroque tuam speculabere fonte figuram,
Inspicies culpæ crimina forte tuæ.

Sydereo nobis oculauit lumine frontem
Cum Deus, & viuas pinxit in ore rosas.

Nostra tibi voluit, diæ vestigia formæ,
Panderet authorem condita forma suum.

Forte sed erranti dum se mea lumina gyro
lactant, erroris causa fuere tui.

En subeant pœnas natiuâ sede reuulsa,
Firmæque sistendi sint modo causa tui.

Cuspis Achilleo veluti contorta lacerto,
Sic tibi dent oculi vulnus, opemque mei.

Quod

Quod si forte omnem subeunt tua lumina culpā,
 Meque negas tanti criminis esse ream;
 Proxima sunt oculis luitura piacula labem:
 Ex oculis oculos diluet vnda tuos.
 Sæpe suum lumen dum frons inhonora recondit,
 Innumeras aperit mens oculata faces.
 Qualis vbi cum fratre latet Latonia virgo,
 Innumeras aperit nox oculata faces.
 Tu tamen hoc videas, ne te tam cæca cupido
 Corripiat, tenebras néve sequare meas.
 Cætera, si liceat, sis cæcus; id excipe tantum,
 Exemplo cupias cæcus vt esse meo.
 Diuus amor nobis plaudentibus astitit alis,
 Dum præmeret dulcis lumina nostra sopor.
 Ille mihi æthereo traiecit pectora telo,
 Haussit, & oppositâ lumen vtrumque face.
 Sat tibi si largo tabescant lumina fletu.
 Nos oculos, lacrymas tu mihi trade tuas.
 Sit ne meis tua cara salus Chalasyre, medullis
 An dubitas, oculis si mihi cara magis?
 Te quoque sollicitat nostri si mutua cura,
 Sit tibi nulla mei, cura sit vna tui.

Epistola III.

LVCILLÆ CHALASYRIS.

 T mihi ceratas roscæ puer ore tabellas
 Attulit, & cara verba notata manu;
 An tibi vulnifico perarata est littera telo,
 Dixi, Amor, & tremula cera liquata face?
 Vtrque oculos vidi paterâ gemmante repostos,
 Et gemmam gemmas contumulare tuas;
 An, puer, è cœlo, dixi, cratêra tulisti,
 Aurea cui denâ sydera luce micant?

Protinus impacto disrupti vincula dente,
 Et caruit lacrymis littera nulla meis.
 Ad tua mox geminum conuertens lumina lumē,
 Talia, singultu concutiente, dedi.
 Vos ne ego contueor tenebrosa condita nocte,
 O desideriiis nidus, & esca meis?
 Lumina, vos tueor stellantibus æmula gemmis,
 Nec mea supremâ lumina nocte premo?
 O nitidos flores, rosei quos hortulus oris
 Nutriit, & duro melluit vngue manus,
 Quo tam formosam violastis crimine frontem,
 Ut vos tam diro dederet exilio?
 Vos ne mihi quondam statio placidissima portûs,
 Iactarent validi cum mea corda Noti?
 Nunc mihi feralem vicino lumine flammam
 Sufficite, & nostri funeris este faces.
 O tantum annuerent nostris pia sydera votis,
 Vos sincerent nostri cernere fata rogi!
 Heu dolor! infandi genus heu miserabile lethi!
 Ante oculos moriar, nec tamen aspiciar.
 Hausimus è vobis oculis sitientibus ignem:
 Vos modo de lacrymis pocula habete meis.
 Hæc ego voce dedi singultibus interruptâ,
 Quæ dederat magno mixtus amore dolor.
 Tu vero, Lucilla, meo medicamen amor
 Lumina quæ mittis, vulnus, opem ne feres?
 Ovtinam nostro sint apta medela dolori,
 Si procul his perij, num prope sanus ero?
 Cæcus eram, fateor; sed nostri lumina vultus
 Abstulerat vultus sydus vtrumque tui.
 Hæc tibi dum nitidâ radiarent lumina fronte,
 Vrere non solos eualuere viros,
 Ast amor ipse tui sensisset vulnus amoris;
 Sit tamen haud sensit, lumine captus erat.

Lumina debueram mihi vindice vellere dextrâ;

Sed mihi fletus erit quod tibi dextra fuit.

Quanquam oculos (mihi testis amor) tua dextera
adacto

Dum trahit vngue tuos, extrahit illa meos.

Ergo tibi meritas misso pro munere grates,

Quas, Lucilla, potest reddere lingua refert.

Vt vero nostris non sis infixæ medullis,

Nostra salus ipsis cui mage cara oculis?

Hoc nostros est velle, tuos me spernere ocellos.

Vel cum nulla mei, cura erit vna tui.

D. Lucia elucificata.

EVTRAP. II.

Metus Poëtæ proditur sententia
Semet exoculasse physicum, Democritum,
Malis bene esse ne videret ciuibus,
At se virago elucificauit Lucia,
Bonis male esse ne videret à malis.

D. Magdalena prædatrix præda.

EVTRAP. III.

Magdala, mortales quib⁹ illaqueat amâtes
Ausæ Deum passis illaqueare comis,
Dum iacit auratos sacra in vestigia casses,
Prædatrix prædæ præda fit ipsa suæ.

Eadem peccatrix piscatrix.

EVTRAP. IV.

Magda demittens lacrymarum in flumina
Piscatur veniam.
(crines?)

Ex

Ex Epistolis Sacrarum Heroidon. IV.

A R G V M E N T V M.

*D. Dorothea capite pro fide in Christum ple-
tenda, predicarat se mox in amœnissimos
hortos receptum iri, in queis sine hyemis
(quæ tunc sauebat) iniurijs perperua e-
rat veris temperies Autumni iuncta fœ-
cunditati. Ex astantibus Theophilus flo-
res, ac poma ex eo horto iocose illam popo-
scit. Virgo missuram se recepit. Obtrunca-
tur: mox Theophilo cœlestis puellus à Do-
rothea missus adstitit cum pomis, ac odoribus
in calathisco, cui & hanc epistolam ad-
didit Poëta.*

D O R O T H E A T H E O P H I L O.

A Ccipe brumali promissos tempore flores,
Iunctaque puniceis lutea poma rosis,
Immemores nos esse tui ne fortè putares,
Quos modo diuini flaminis aura beat.
Me licet vberibus manans alat hortulus vndis,
Flumine lethæo non tamen ille mader,
Æternum spirant hîc omnia veris honorem,
Pictaque perpetuo flore renidet humus.
Hic nitidæ tranquilla patet clementia lucis.
Hic amor æternæ fulgurat igne facis,
Palmifer æthereos hic lucus opacat amantes,
Lætata triumphanti carmina voce sonant.

Dum-

Dúmque suo volucrum sociant examina cantus,
 Inter odoratum sibilat aura nemus,
 Fons micat in medium nitidis argenteus vndis:
 Plurima labentes protegit arbor aquas.
 Vndique pubescit viridanti ripa sinaragdo:
 Aurea gemmifero fulget arena vado.
 Læta coloratos ducens Thaumantias arcus
 Pingit olympiæ limina prima domus.
 Æternos Aurora gerens in fronte rubores
 Peruigil auratas excubat ante fores.
 Intus inaccessâ radiant penetralia luce:
 Intus inaccessum lumina numen habent,
 Hic me cum prænum felici funera sorte
 Libratam pennis exposuere suis,
 Hos tibi brumali decerpsti tempore flores,
 Iunctaque puniceis lutea poma rosis.
 Armati si forte rigent in cuspide flores,
 Dexterâ non tales, cum mea legit, erant.
 Scilicet hunc vestro traxerunt orbe rigorem.
 Talia pacatum non parit arma solum.
 Prima parens vetitos ni carperet arbore fœtus,
 Terra parens vllis non dabat vlla rubos.
 Ast vbi nec tutos viderunt arbore fructus,
 Vallarunt timidas spicula nata rosas.
 Me quoq; ceu rapido correptum turbine florem
 Mors violenta plagis intulit Elsiis.
 Et rosa nos fuimus proprio rubefacta cruore,
 Spinaque lethiferi militis ensis erat.
 At tu nunc habeas, nostræ libamina mensæ,
 Floridulis rorem quem damus in pateris,
 Pasce famem pomis, spiramina naris odore,
 Flore colorato lumina, rore sitim.
 Aurea luteoli viden' vt te pupula floris
 Purpureis cernat septa superciliis,

Et quasi de lacrymis cœlesti rore madescens,
 In lacrymas oculos prouocet ire tuos?
 Arida cum pomis vanescet gratia florum,
 Ni lacrymis madeant munera nostra tuis,
 Crebraque ni tepidis foucant suspiria ventis,
 Languida cum pomis gratia floris erit.
 Cum matutino desudant vda sereno
 Roris alunt teneras sydera lacte rosas.
 Et tua frugiferis virtutum florida sertis
 Nectare cœlesti pectora numen alet.
 Utque rosas circum volitantes oræ susurro
 Florilegæ carpunt pabula mellis Apes;
 In te non aliter superi labentur Amores:
 Pectoris arcanos tu modo pande sinus.
 Sis rubor hic florum venturi præscius imbris
 Qui tibi turgentes irriget vsque genas.
 Felicis sint poma rubens Aurora diei,
 Quem tibi diuinæ gratia lucis ager.
 Cernis odoratos vt flos diducat hiatus,
 Prodat & arcanos voce silente sonos?
 Multifidisque canat foliorum turba labellis
 Forma sit authoris quam speciosa sui?
 Flos tibi diuini monimentum pandit Amoris:
 Aspice vulnifica cuspide tela gerit.
 Undique purpureas foliorum en explicat alas,
 Et iacit ardentes purpura viua faces.
 O tibi sic telo diui traiecta timoris
 Ægra salutifero corda dolore gemant!
 O tibi correptis cœlestis flamma medullis
 Pectora vitali concremet ima rogo.
 Nex ceu spina mihi florentes attulit horas,
 Cinxit & æternis tempora nostra rosis.
 At vos, in roseis queis ducitur hora corollis.
 Credite post florem spinea ferta manent.

Dum

Dum licet incautas procul hinc auertite dextas,
 Subdola sub molli vipera flore latet.
 At tu, seu stygio moliris ab hoste triumphum,
 Accipe victrici debita ferta comæ.
 Siue iquat verâ pro religione cadentem
 Stare, damus tumulo florea dona tuo.
 Plura darem; nostros sed mox delatus in hortos,
 (Nec mihi mens fallax) hic tibi plura leges.

Iunctus Veri Autumnus.

EVTRAP. V.

THEOPHILVS, ANGELVS.

The. Ormose mi puellule,
 Vnde rigente brumâ,
 Eburno geris calatho
 Hæc poma, flosculosque.

An. Autumnus vbi frugifer,
 Brumâ rigente procul,
 Æterno Vere floridus
 Fert poma, flosculosque.

The. En Ver in flore video,
 In pomulis Autumnum.
 Hic vna Ver pomificat,
 Florescit hic Autumnus.

Iesus lactens.

EVTRAP. VI.

 Vmentes oculos lactentis in ora puelli
 Declinat racito fixa dolore parens.

Gem

SECUNDVS.

45

Gemmaq; per niueas dum voluitur vda papillas,
Mixa puer lacrymis lactea dona bibit.
Sic tibi, Virgo, sinus lacrymantur, & vbera; lactant,
Vbera ceu frontis, lumina rore Deum.

Idem.

EVTRAP. VII.

Irginea, Diuine puer, de pectore pendes:
Ex oculis pendet saucia Virgo tuis.
Illa tibi niuei mortalia pabula lactis
Sufficit; æthereas sufficit ipse faces.
Illa tibi vires infert; tu, nate, parentis
Lac trahis vberibus, cor rapis ex oculis.

Idem.

Qui pascitur inter lilia, &c.
Ego lilium conuallium. &c.

EVTRAP. VIII.

Vpule, virginei
Sinus inter Lilia
Instar agni pascris.
Idem es virgineæ
Suaue vallis lilium,
Vium nempe lilium
Viua pascunt lilia.

Ad Christum vulneratum & cruentatum.

EVTRAP. IX.

Vulnera mille tibi mihi sint, rogo, lumina mil-
Flumine mi flerus, ceu tibi sāguis, cat. [le.
Si

Si tamen haud tanto dignaris corda dolore,
Sit mihi sit saltem non doluisse dolor.

Christus infans in præsepio,
D. Amoris aucupium.

E V T R A P. X.

DTe, qd in stabulo latitans, Amor oculis alas?
Quid iacet horrenti pupulus ille toro?
Quid lacrymæ, tenerove notat vagitus ab ore?
Ah video; carâ neçtitur arte dolus.
Scilicet implicuit rigido puerilia fœno
Membra velut castes aucupis instar Amor.
Illicit & planctu pro dulci in retia cantu:
Pellicit ad lacrymas, elicit inde faces.

Rediuiuo Christo Deipara.

E V T R A P. XI.

NAte, triumphato dum te mihi reddis Auerno,
Carâque diuinis oscula libo genis,
Deficio prope victa tui dulcedine amoris;
Vitâque in amplexu mors mihi penè fuit.

In vinosum.

Doliatis vita. Prouerb.

E V T R A P. XII.

DVid Biberium Meronem
Dente roditis canino?
Nil est illo mago frugi.
Vitam ducit doliarem.

In hostes Musarum.

E V T R A P. XIII.

THYRSIS, SATYRVS.

Thy. **N** Vper silonicapro
 Vibrissa speromentus
 Foetenti ab ore enuntiat :
 Vatesque, Apollinémque, Aonidásque
 Ceu foeta nugis nomina,
 In malam rem pimplæis
 Præcipitanda ? rupibus ;
 Id fama vatis auribus
 Satyropæi admurmurat :
 Is ima asylo saucius præcordia
 Imperium Diris caput diris deuoues ;
 Repente fœdo sacra lues vlcere
 Exedit os sacrilegum ,
 Totósque passim populata vultus
 Immunes liquit oculos. *Sc.* Ne scilicet
 Deesset quod coruos aleret.

Fortis vt Mors dilectio.

Ex Epicodramate Authoris.

C H O R E A I.

V Iuæ Mortis instar Amor.
 Flamma rogalis facula Amoris.
 Vbi cogitur amantum
 Alter abire,

Alter

Alter abire,
 Cogitur diffidio.
 Robore pari, paribus Amor
 Morti pugnāt spiculis.

Volitantes armat armos
 Levis vterque remige pennæ.
 Illa falcem, ille facem,
 Fata minantem, Corda cremantem
 Sæuis rotant dexteris
 Rudis hic primis, illa supremis
 Alitur suspirijs.

Ima summis æquat Amor.
 Amor honorem, honor Amorem
 Dant se pari pectus vice.
 Gemmea rudi
 Sceptra ligoni
 Æqua Mors, mapalibus
 Ditia parcis culmina regum
 Diro iungis ludicro.

Pallet amans: moribunda
 Prope volanti mortis ab umbrâ
 Ora pallent. Mors, & Amor
 Illa senectæ,
 Iste doloris
 Frontem rugis exarant.
 Languidus æger æquat, ægrius
 Languet amans ætibus.

Mors ferali caute cassos
 Lumine vitæ collocat artusa

Viuæ mortis instar Amor
 Lactea amici
 Pectoris vtrâ
 Cor amantis tumulat.
 Amor excordes docet amantes,
 Et amentes degere.

Mors supremi nube somni
 Cæca natantes condit ocellos,
 Et amicas amor frontes
 Fulgure facis,
 Fulmine teli
 Cæcus elucificat.
 Nitidos Christi Magdala vultus,
 Quos ructur, quæritat.

Cæca in hero quærit herum.
 Procul ab ore languet amato,
 Propè videt quem non videt.
 Pectore corda,
 Lumina fronte
 Herus olli abripuit:
 Iacet exanguis ore, colore,
 Habitu, silentio,

Sed silenti prædicat ore:
 Viuæ mortis instar Amor.
 Adde vocem funeralis
 Tu silenti silex antri. Y
 Ecquid reris dedere
 Cor amor? Echo. Mori.

In Deiparae natalem Diem.
 Quæ est ista quæ progreditur quasi
 Aurora?

E V T R A P. XIV.

Ad Auroram.

Dic, Aurora, tam rubentem,
 Ore geris purpuram,
 Quam nitentibus labellis
 Hæc Marilla purpurat?
 Tam ne tibi serenata
 Fronte micat lucifer,
 Ut gemmeolis ocellis
 Hæc puella fulgurat?
 Velas caput tam decorum
 Elavo nubis vellere,
 Ut aureolis capillis
 Hæc pusilla rutilat?
 Dic, Aurora, gere partes
 Iudicandæ, & iudicis,
 Sed dum loquor vanuisti.
 Fuga victam arguit.

Christi infantis vagitus.

E V T R A P. XV.

Dum vagis non sola tuæ præcordia matris,
 Sed mollire tuo saxa dolore potes.
 Antra pijs vicina gemunt miserata quarelis.
 Vah tua lingua sonat, ah caua saxa tonant.

Diux

*Diue Lucia, Catharina Senensis, Apollonia,
 & gatha, Euphemia, Magdalena,
 D. Amori è propriis cruciatibus
 munera conferunt.*

E V T R A P. XVI.

*Nunc Chorus vniversus, nunc singule
 canunt.*

Ch.vn. **A**ccipe non vnum non vno è corpo-
 re munus.

Lu. Lumina. *Ca.* cor. *Ap.* dentes. *Ag.* vbera.
Eu. labra. *Mag.* comas.

Ch.vn. Seu gēmis te ferta iuuāt, seu flore corollæ,
 Sertat tibi, ei flores munera nostra dabūt.

Lu. Sapphiros oculi. *Ag.* turgētes vbera cōchas.

Ca. Cor pelagi baccas. *Mag.* aurea texta comæ.

Eu. Purpureis carpes rubicunda coralia labris.

Ap. Sertaque gemmanti candida dēte leges.

Lu. Hyacinthos oculi. *Ap.* cādentes lilia Dētes.

Ca. Cor ruris baccas. *Mag.* spicea ferta comæ.

Eu. Purpureas carpes rubicundo ex ore corollæ
 las.

Ag. Et gemina vberibus lactea poma leges.

Ch.vn. Quin etiam si fortè tibi detrinerit arma
 Vfus, & imbelles iūllerit esse manus;

Lu. Tela oculi. *Ma.* crines torquentem spicula
 nētrūm.

Eu. Curua arcum, rutilas rubra labellā fices.

Ca. Cor pharetrā. *Ap.* dentes acutā ad spicula

Ag. Vbera de molli marmore icuta ferēt (cotes,

Christi delatio in Ægyptum.

EUTRAP. XVII.

Tempus erat seras cum Phœbus duplicat um-
 Suscitatur, & primas Hesper⁹ axe faces. (bras,
 Fella sub annosa confederat ilice Virgo,
 Dum peteret Pharij barbara tecta soli,
 Tristior ora tuens pendentis ab vbere nati
 Ingemit, ac tales soluit ab ore modos.
 Hiccin nocturnâ dulcis mea vita sub umbrâ
 Degere, an inceptum vis peragamus iter?
 Pro puero, peragamus, ait Iosephus: abibit
 Nox procul acta; tuo sol iacet ecce sinu.

Lacrymæ.

ELEGIA I.

Vec ades ô madidis elegia tristis ocellis:
 Carmen eiû lacrymæ flebile carmē amo.
 Da mihi tranquillo rorantia lumina fletu:
 Dissona sunt siccis tristitia verba genis
 Nectare tam dulci mortalia corda madescunt
 Dum lacrymæ sensim mœsta per ora cadunt,
 Ut Deus affuero cœli descenderit axe,
 Ut sua flebilibus corda rigaret aquis,
 Ille Berhamadis fatum miseratus amici
 Fleuit, & occasus gens solymæa tuos.
 Vos lacrymæ fontes, dios vbi corripit ignes,
 Extinguitque tuas mens, Erytina, faces:
 Ad vos lethali culpæ traiecta sagittâ
 Aduolat, & stygium pectore virus agit.

Vobis,

Vobis, dum geminâ fingunt vos lumina conchâ,

Cedit Erythræi candida gemma vadi.

Si quando iratâ molitur fulmina dextrâ

Omnipotens vestro frangitur ira mari.

Vt Venus Ægæo, vestris ita surgit ab undis

Diuus amor: lacrymis pabula lactis habet:

Dant puero cunas, & paruas lumina cymbas:

Labitur, & placidi littora cordis adit.

Per vos, occultæ nitida vt specularia mentis,

Quamlibet arcani pectoris ima patent.

Vos oculi roseis fundunt vt verba labellis,

Et taciti partes multa loquentis agunt.

Per vos, contractæ surgunt vbi nubila frontis,

Et subitus tepidæ labitur imber aquæ,

Picta serenaris intermicat luis ocellis,

Filix mœstitiæ, nuntia lætitiæ.

Tollunt se vestro vernantibus ardua ramis,

Et noua virtutum germina rore virent.

Scilicet hoc ignes animorum temperat imbre,

Dum sua diuinus spicula cudit amor.

Cor puteus, geminis oculorum ducitur vrnis,

Quæ leuat æternam nectaris vnda sitim.

Felix turgenti resolutum lumine flumen,

Dum labra, dum malas, lutea mala rigas

Purpureus viuo dum te vehit alueus ostro,

Sunt tibi flauentes aurea ripa comæ.

Aspice, nos lacrymas quicquid natura coërcet,

Quicquid habet tellus, quicquid & astra, docent.

Montanæ cautes, teneroque virentia musco

Guttarum gelidis fletibus antra madent.

Flumina gramineas cursu lambentia ripas

Deuoluunt mœstis Naiades ex oculis.

Flent Phaëtoniades, flet pallida Phyllidis arbor

Balsamâque, & scisso myrrhea virga libro.

Vitis, ut incuruo deiecit brachia ferro,
 Luget; & è grando palmitre gemma tumet.
 Cana iugis vernis glacies cum sole liquefcit,
 Fert abitura sui ligna doloris hyems.
 Aurea luteolo dum se Tithonia vultu
 Exerit, & roseos luce coronat equos,
 Ridet; at in risu lachrymas ex ore cadentes
 Excipiunt molli roscida prata sinu,
 Vos etiam largos mea fundite lumina riuos
 Dum licet, ac nondum vos premit atra dies.
 Hoc Acherontæas restinguite flumine flammæ.
 Hæc fata sint, læta est vnde petenda seges.
 Sint lachrymæ nostro gemmata monilia collo:
 Hæc micet in digitiis lucida gemma meis.
 O mihi tot madeant, oculis quot fulget olympus!
 O mihi: sed lachrymæ dicere plura vetant.

Rifus.

ELEGIA II.

 Oas rubicunda fores Aurora recludens
 Ridenti nitidum pronocat ore diem.
 Patpureas Zephyris placide crispantibus undas,
 Sub tremula ridet cœrula luce Thetis.
 Multiplices florum verno iam tempore risus
 Fundit odorifero flora benigna sinu,
 Occidit in risu, croceæ sub tegimine nubis,
 Dum sol occiduis lumina condit aquis.
 Consociant auræque suos, lymphæque cachinnos.
 Ingere læta tuos tu quoque, musa, locos.
 Ite, quibus fatuo lasciuia licentia risu
 Soluit in obscœnos ora remissa modosi.
 Ire dolor vobis post gaudia nascitur hæres.
 Innocuos risus nostra Thalia canit.

Ma-

Mater vt alluit puerilibus ora labellis,
 Innocui risus excutit inde faces:
 Præcipue si quando sinum titillat, & alas;
 Ludit & in tenero corpore blanda manus.
 Tunc licet undanti pueri mens ebria amore
 Pectora destituent ora suprema petat;
 Haud tamen expirat: namque ipso in lumine vitæ
 Præcludunt subitæ gaudia mortis iter.
 At si turgidos nati plorantis ocellos,
 Mœstaque turpantis vident ora patens,
 Porrigit ostrino ridentia mala colore:
 Protinus arridens arripit illa puer.
 Dumque hilaris versatque manu, vultuq; renidet,
 Ora gerit pomi picta rubore sui.
 Pulcra quidem facies, sed tam pulcherrima risus,
 Fleitibus humentes cum maduere genæ.
 Qualis vt æquoreis nitidum caput extulit undis
 Lucifer, aspectu lucidiore micat.
 Sepe (quis hoc credat?) ridenti lumina fletu
 Læta madent, lætus ridet in ore dolor.
 Pullulat, vt felix secundo funere Phoenix
 Risus ab extrema funere mœstitiæ.
 Purpureis cunasque lepat, nidetque labellis:
 Educat hunc blandis Gratia suauolis,
 Delitiæ iususque leues hilaresque lepores.
 Huic agitât socios, turba iocosa choros.
 Nunc oculos, alternanti nunc ora volatu
 Insilit, vt variæ brachia frondis auis.
 Nuncque supercilij, ioseo nunc oris ab arcu
 Callidus occulta cuspide corda ferit.
 Grator interdum tremulis scintillat ocellis,
 Et iacit è tremulo fulgure fulmen. Amor.
 Luteolis eum blanda patet caua fossula malis,
 Risus in hac paphiæ deliter instat Apis.

Ille genas puppi blandè ridentis ocellat,
 Retia sub teneris occulit ille rosas.
 Ille graues animi tenebras, noctemque resoluit,
 Et procul obscuræ nubila frontis agit.
 Ille docet molles præcordia inire choræas,
 Crebraque subsultu corda micante quatit.
 Floridulos pingit, ceu prata nitentia, vultus:
 Ille rosas niueis inserit areolis,
 Oraque quæ cunas dederant, dant molle feretrû,
 Flammeosque locant busta, rogamque labris,
 Hic mihi supremo tumulati in funere ritus
 Ludicra ridentem conde Thalia chelym.
 Vos, Elegi, ridere nefas miserabile carmen:
 Monstra sed ad risum vos tamen ista decent,
 Christi à Matre ad necem discessus.

EVTRAP. XVIII.

 Ox vbi, Virgo vale, maternas perculit aures,
 Rettulit illâ nihil, ni, mea vita, valé.
 Natus abit, labentis abit tum vita parentis.
 Respicit, & languens sustinet ille latus.
 Mox vbi, vitali remeante in membra vigore,
 Redditur hæc vitæ, redditur ille viæ.
 Heu miserranda parens tibi vitam relinquere vitam
 Attulerat, vitam reddita vita fugat.

Idem.

EVTRAP. XIX.

Deipara loquitur.

 Nate, an abis? Morior. sed sensu fixâ doloris
 Me tamé, heu, vitam ducere corda probât.
 Viui-

Viuimus, an morimur? viuę an spectacula mortis
Nec satis exanimis, nec bene viua gero?

Idem.

E V T R A P. XX.

IBat quò patris mandata suprema vocabant
Christus materno è pectore corda trahēs.
Sensit id infelix Virgo, dicturaque nato,
Cor mihi redde, fuit; sed sine corde fuit.

Idem.

E V T R A P. XXI.

ANte necē cor, nate, tuum cū matre reliquis:
Scilicet hoc prius est, quàm moriari, mori.

In noctem Christi Natalem.
Nox sicut dies illuminabitur.

E V T R A P. XXII.

Vid ni diem nox datura
Verum solem paritura?

Christus in Cruce.
D. Amoris aucupium.

E V T R A P. XXIII.

ARbore funereâ laceros Christi explicat artus,
Et latet in lateris vulnere dius Amor.
Vt Christi mens si qua pio librata volatu
Incidat in plagas, sentiat esse plagas.

ARGUMENTVM.

Bibiana Perneſtana Franciſci Gonzaga Caſtillionis Principis vxor, accepio de dubia mariti ſalute nuntio, nudis, & cruentis iun pedibus ad Deipara templum, cui nomen à roſa.

IDYLLIVM III.

 Vã læti colles nitidas verè frõtes
Ad liquidum Benaci comunt ſpeculũ.
Citrea auratis ſylua diuès pomis
Lymphas obumbrans, viridantè clypeo
Igneos Phœbi procul arcet arcus.
Magnanimus hic heros gentis decus
Gonzaga, cui vicinæ parent arcès,
Venaticos labores & curarum
Argentibus leuabat auris pondera.
Cum prope obiecta collium
Cliuoſa videns dorſa ſuſpirauit.
Iubatus Titan radiis dum medios
Morari curſus, & anhelos viſus
Æltus lenire dulces ad querelàs.

Colles, dumoli colles, & fragoſæ
Montanæ rupes, vos ne fuſo (heu dolor !
Heu dura pij monumenta Amoris !)

Fuſo ne vos cruore

Spaſit, quam mihi paribus

Iugarat Amor rediſ ?

Com læuâ ſerens inurmura

Olli me ferro ſaucium

Incertæ

Incerta rumor autæ susurrauitæ
 Teneres illarum nudata pedes,
 Roscida ocellos, decolorque vultus
 Vestras percautesiit, quæ seraposi
 Tempia recludunt calles, templa magnæ
 Cælium matri quæ dicauit fausto
 Rosarum nomen ominæ.

Crinibus aurum, adamantas oculis,
 Pyropos pede saucio.
 Fundebat illa inæ.
 Tot vna vitæ pretia.
 Censuâs testas crinibus
 Nimboris hyems oculis, cruentis
 Vt rosarum vestigis, tergemino
 Insignis ibat tempore.
 Aureo talis iurare
 Crinita fundens gemmeos
 Aurora rores, æquora,
 Cellasque frontes collum
 Ostino pingit fugo.
 Formosus, in exangui
 Nitebat ore dolor, madidantes
 Flectebant astra ocelli.
 Tum sic effari: En agite cruentis
 Rorate, pedes, lacrymis.
 Oculis este pares, & dolori
 Tributa meo soluite.
 Vir, mea vires, meum cor, heu saucius,
 Exanimisque iaces: corde saucio
 Quidni mi cruor emicet?
 Te superante lubens hic exanguis
 Victima amoris concidam.
 Noster hic sanguis, ni me vota fallunt,
 Incolumem vel mihi te reponet.

Exanimem vel tibi me componet,
 Rigatæ meo crescite cruore
 Frondosæ comis arbores.
 Tuq; Amor telum, calamósue alarum
 Cruore tingens, duras
 Inscribe cautes, & venturis meos
 Saxa dolores eloquantur sæculis.
 His plura gemens, laceros
 Citabat illa pedes,
 Vulnere pedum cordis addens vulnere,
 Vulnere pedum cordis tempens vulnere.
 Rosarum ad delubra resulentum
 Signabat iter. Teneras
 Calcare rosas, aut rosarum osculis
 Impressa putes niueis
 Labella plantis inhærere florea.
 Eunti pedes herbulæ
 Argenteo dum rore luunt, rutilas
 Rependit illa gemmas.
 Nitidi calces, ceu marinæ conchulæ,
 Ostro madebant Tyrio,
 Flætticoloris herbido
 Prati labentes æquore
 Punicei liquebant
 E vitio fontes ebore.
 Lactea puris, & spinarum nescijs
 Manabant rosis lilia.
 Calidæ ætæis pares niues niuibus
 Liquidas vomunt flammulas.
 Ignea ponè pedes lucet semita,
 Sydereo cui lacte cedit mandicans.
 Orbita Olympi flammæ adhuc superstitis
 Agnosco, adoro, exosculor vestigia.
 Marmoreis è plantis

Scintillas, Amor, excutis;
Viuares vnde tibi ignescunt faces,
Quæis mea galent pectora.
Tenerum marmor, & fodinæ mobiles,
Per iuga senta collum tam nobiles
Prodigitis carbunculos
Hinc tibi plena abunde
Ditescat, Amor, phâretra.
Nudo sub gradu tellus
Superbit purpurantibus
Vestita gemmis, & regali murice.
Formosi pedes, meæ
Tanti ne vitæ quidquid est, vt vobis
Vitalis humor effluat?
Eheu meus è vestro
Vulnere sanguis abit.
Ah duræ nimis, diræ nimis cautes,
Tam pio nondum mites
Mollescitis liquore?
Sed forte dum gemellæ
Oscula plantæ pangitis,
Exulcerant tenellam
Aspera labra cutem.
Tēdiferi puelli,
Gens hymenæa, Amores,
Seduli alarum molles
Sternite eunti plumulas,
Per gramina sanguineum
Legite, vt Apes, rorem. Ad cruentas
Tela læuate cotes.
Heu saga mitis, magico
Quæ nuda pedes ritu cœlum trahis,
Tuus mi cruor flectere adamantinas

Parcarum colos valuit,
 Amica cœlo Siren,
 Quæ lacteis innixa pedum scopulis
 Purpureum per æquor
 Flebit Diuos cantu
 In tua vota rapis.
 Prouida pugil tacito
 Exuta pedes gradu in me ruentem
 Ruis in mortem, & auersam subruis.
 Incondita venatrix.
 Artis ab arte negligens,
 Comarum casses la cerata, fractæ
 Madidæ frontis arcu,
 Sanguineo fuscata pedes minio,
 Amoris hinc, & hinc doloris gemino
 Stipata latus catulo,
 Tanto sine per labores
 Venare mi salutem?
 O pectoris præcordia
 Prædata mei! Dolituro plura
 -- Venaticum strepente cornu classicum
 Curas abruptit. Dulcea mari nuper
 Præda doloris mox prædator profilit.

63

EUTRAPELIARVM
POETICARVM,

Liber Tertius.

Rosa Deiparæ annuens.

EUTRAPELIA I.

S Irgo parens roseum
Allocuta flosculum,
Vnde tibi regiae
Honos, ait, purpuræ?
An ne meus indidit.
Hanc tibi puellulus
Purpurante genulâ?
Vix hæc Virgo: flosculos
Leuis aura compulsa
Tunc inflexo vertice
Rosa verbis annuit.

Verecunda pueruli Iesu modestia.

EUTRAP. II.

N Octe vigil intempestâ
Astra puer intuens
Assidentem compellauit
Ore matrem blandulo:
Ecquid syderum nitore
Scintillante pulchrius?

Fron

Fronte geris quæ serenâ,

Mater ait, sydera.

Tum puellus verecunda

Ora pingens purpurâ,

Noctæ visus intempestâ

Os Auroræ pandere.

Auræ captatio.

E V T R A P. III.

MONTANVS, THYRSIS.

Mon. Vid, ô lente, sub vmbrosâ,
Thyrsi, iaces populo?

Thy. Tibi frondes ventilatis
Eloquantur foliis.

Mon. Vidi: vana popularis
Captas auræ flamina.

Mœsta Pietas.

In funere Leolazari Halleri Placentinæ
arcis præfecti.

E V T R A P. IV.

P O E T A. P I E T A S.

Po. Ve laceris turbata gemis matrona capillis;
Pectoraq; impacta tundis aperta manu?

Pi. Sum Pietas, orbata meo quæ funus alumno,
Et mihi supremas exequor inferias.

Pe.

Po. Quid galeæ, quid tela notant acclinia busto?

Fusa quid ante tuos bellicâ parma pedes?

Pi. Belligera Hallêro vixi viuento, cadente

Hec mihi, defectis viribus, arma cadunt.

Po. Hallêri non vlla tui subeuntis Olympum,

Me capit, ô Pietas, sola tui pietas.

Bisannis Fluvius.

E L E G I A I I I.

In funere Augustini Grimaldi patritij Genuensîs lectissimî adolescentulî.

Laurus arâ lincea redimitus fronde Bisannis
Fudo herbosâ humida membra toris.

Dum vitreos latius muscosâ voluit ab urnâ;

Per satum dum liquido labitur vnda pede;

Olli præcipiti vaga fama inuecta volatu

Addat, & aëcanos murmurat aure sonos.

Tum senior lacrymis augens manentibus vndas

Ingemit, ac tales soluit ab ore modos:

Ergône vix primæ cecidisti vere iuventæ

Rara Grimaldæ floscule, fama domus?

Ten' ego speravi, per quem mihi Tigris, & Indus,

Nilus, & auriferi cederet vnda Tagi?

Ergône, Mors, dira potuisti incidere falce

Tam nitidi rarum floris, & oris opus?

Oris opus, quod moris opes candore notabat,

Ne foret ingenio dissona forma suo.

In te, care puer, priscis nil inuida sæclis

Spectarunt puerum sæcula nostra senem.

Ingenio antebas socios virtutibus annos,

Formam animo, morum nobilitate genus.

Dum mens astra colit, dulces dum cura parentes
 Obsequiosa colit te sine labe pudor.
 Te Farnesiaco vernantia Lilia campo
 Palladij patriâ mellis amore trahunt.
 Inter honoratos visendum fecit Ephebos
 Nobilis ingenio qui fuit ore pudor.
 Qualis odoratos inter lectissima flores
 Purpura Pæstantæ fulgurât vna rosæ.
 Interea lentâ morborum tabe leuandus
 Dum repetis patij hitorâ amica solâ,
 Occidis: externis heu vitæ certior oris:
 Heu patrias heu nato facta nouerca tuo.
 Parma tibi mortis fracturam spicula parmam
 Antè ferens tutam fida tulisset opem.
 Hæc mors crudelis! cur saltem lumina mater
 Non potuit carâ condere mœsta manu?
 Vltimâ nec raptit moribundis oscula labris,
 Aut tremulo extremum legit ab ore animum?
 Dum tamén extremas tenero daret ore querelas,
 Addidit hæc matri verba ferenda suæ:
 Dicere, mater, aue mors abstulit: accipe saltem
 Mittimus extremâ quod tibi voce, vale.
 Hæc mihi lux testis, properâ quâ morte relinquo,
 Me sine materno tritius ore mori.
 Spes tamen hæc nostros solatur fida dolores:
 Te superante mei parte superstes ero.
 Cœlicolum me diâ patens vocat æthere ab alto.
 Corpus habet mater, cor habet illa meum.
 Talia mandanti supremâ lumina nocte
 Mors premit, an lenis mortis imago quies?
 Sæua parens, quæ cuncta semel nigrantibus aliq-
 Obruit hoc vno mitior ore nites.
 Fœlix mortales cuius transuictâ procellas
 Tam citò tam tutum cymba peregit iter.

Mors dedit optatos alarum flamine ventos,
 Et secuit facilem per freta falce viam
 Iam te, die puer, placidis alit hortulus auris,
 Nonus olympiacâ quem rigat axis aquâ.
 Et modo sydereos per prata iucantia flores
 Demetis. astriferi flosculus ipse soli;
 Aut leuis assultans volitantes inter amores,
 Aliger arguto proteris astra pede.
 Quid nato, miseranda parens, tabescis adempto?
 Desine, nam lacrymis lœdatur ille tuis.
 Te vocat ad superos: tremulo (vident) annuit astro
 Inter ladeas tertia flamma faces.
 Vos Nymphæ, nostro Nymphæ quę luditis antro,
 Candida Cymothoe, lutea Calliroe,
 Et quascunq; vagas nostra hæc alit vnda sorores,
 Ferte puellari florea ferta rogo.
 Pallentes violas, immortales amaranthos;
 Lilia virgineis fundite picta rosis.
 Nobilitas discissa sinum, percussa lacertos
 Aduolet, effusis ante sepulchra comis.
 Virtutû, Charitumq; choris leuis aggemat Echo,
 Hunc geme pro misero, Thracia mater, Ity.
 Tu verò quicumque gradum inolire Viator,
 Da lacrymam, florem forte refundet humus.
 Cœrulus hæc genitorum fractâ turbidus urnâ,
 Protulit è mœstis flumina luminibus.

Rosæ.

E cruore D. Francisci flagello se cœdentis,

E V T R A P. V.

N tibi, nō paphij, sed casti è sanguinis imbrē
 Edita ridenti fulgurat ore rosa.

Aspicias

Aspicias vt tanti præfert miracula facti,
 Dignaque non dubiâ stant monumenta fide?
 Spina doloriferi de cuspide nata flagelli
 Hinc riget, in foliis sanguis & inde rubet.

Lilium.

Quod pingitur in manu Angeli ad
 Deiparam nuntij.

CANTICVM I.

 Vr ab alto lapse, tua,
 Paranymphe, dextra-

Niuca niuca

Lilia gestat? et hinc

An vt diua te beati

Veris æquo floridum

Lilium superi

Norit Hymetti?

An optatum defers orbi

Lilium conuallium;

Lilia lilium

Pabula poscens?

An vt candens nuptiarum

Spinas inter lilium,

Virgo tuebitur

Dona pudoris?

An in lacteum se florem

Sponsus Amor induit,

Et sua lilio

Abdidit arma?

In hianti en croceæ

Fauce floris lingulæ

Tela produnt aurea,
Recuruata folia
Arcum, & alas.

Fœnerator.

De Abdone è pastoribus, qui Christum
recens in præsepio natum inuisere.

EVTRAP. VI.

Ethlemius dū lacte nouo cunabula Christi
Munerat, his Abdō oneravit munera dictis:
Fœnerat hæc Abdon niuei tibi pocula lactis:
Fœnora restitues æterno nectæris haustu,
Nempè piè Iudæus erat.

D. Ioannes Euangelista supra pectus Do-
mini in cœna recumbens.

EVTRAP. VII.

Rgone de nostro quisquā te prodere cœtu
Ausit in hostiles, ô mea vita, manus?
Hei mihi, deficio, subitoque dolore labascunt
Membra, soporifera lumina nube latent.
Forſau & hic placidi morerer sub imagine sōni,
Si quis in hoc mortem posset obire sinu.

Idem.

Ego dormio, & cor meum vigilat.

EVTRAP. VIII.

V mihi cor: me somnus habet, tu peruigil.
adſtas.
Sic ego dormio, & cor meum vigilat.

Tra

Tragœdia exanimata.

In funere Illustrissimi Comit̃is Pompo-
nij Taurelli Tragici Poëtæ

E T R A P. IX.

S Vum parentem morte sublatum videns
Pomponium Tragœdia,
Has ante moles pectus exertans suo
Mucrone fixa concidit.
Siquæris ergo quid sit hoc spectaculi,
Tragœdiæ Tragœdia est.

E Sacrarum Heroïdon Epistolis V.

A R G V M E N T V M.

*Susannam (quæ in Danielis cap. 13.) in po-
marij fonte lauante gemini senes Judi-
ces rimati occupant, ad fugiitum inuitat.
Abnuentem ficti adulterij ream tradu-
cunt. Interim dum in carcere detineretur,
paullo antequam ad supplicium extraheretur,
marito Ioachimo has literas, poëta
dictante, raptim submisit.*

SUSANNA IOACHIMO.

S I nostros irata negant tua lumina vultus
Visere, ne saltem visere verba negent.

Coniūgiis extremas ne dedignare querelas:

Sit satis allōquio me caruisse tuo.

Ignotas mīlārē notas? sua ducere chartis

Verba catenatæ non valuerē manus.

Fama loquax miseras tibi iam compleuerit aures,

Preflerit vnde meum tanta ruina caput.

Sæpe sed incerto quoniam rumore vagatur,

Et tam ficta sonat, quam bene facta negat;

Serica quæ mitto Phrygiæ cape munera texti.

Hoc series nostræ pingitur historiæ.

Dum vacat exiguo feratis tempore vinculis,

Hoc manus art. fici deproperauit acu.

Hic fontem, me in fonte vides, hic fronde dolosa

Exploratores occulit vmbra senes.

Si qua mihi infido, vixisset pectore flamma,

Obruta fontanis non obijisset aquis?

At nostris hausere senes è fontibus ignem,

Vincere quem gelidi non potuere lacus.

Tecta sub annosis latuere incendia canis,

Ignibus algentes intepuere nives.

Grandæuos vmbrosa procul laureta tegebant,

Hos tamen immisso fulmine fixit Amor.

Ergone foedamur puro dum fonte lauamur?

Et rea labis agor cum sine labe fui?

Artis opus miræ calatus marmore serpens,

Cuius ab expanso defiliit ore liquor.

Sibila dum simulat, tacita me voce monebat,

Effuge, non vndas, ore venena vomo.

Ille mei fletus, ni mens mihi laua fuisset,

Fons erat, ille mea fons & origo necis,

Me simul amoris solam videre puellis,

Ecce senes celeri prosiluerē gradu.

Ast ego, diffusis humerum per vtrumque capillis,

Protinus aurata corpora veste tegor,

Hic

Hic sola tranquillæ nobis argentea lymphæ,
 Flauentesque dabant aurea tecta comæ.
 Quid mentis mihi, rere, fuit, cum sola tremebam
 Inter anhelantes mitis vt agna lupos?
 Luciferos sol ipse regens ferrugine crines
 Horruit auersâ cernere fronte scelus.
 Fœda maritalem tentantia verba pudorem
 Turbabant gemino ventus, & vnda sono.
 Fons in fonte fui lacrymarum flumine manans:
 Dum filet os, oculi non siluere mei.
 Cætera quid memorem? memorem pudet esse vel
 horum,
 Et fecisse ferar quod meminisse pudet?
 Et tamen excrucior vinclis, & carcere diro,
 Et fecisse feror quod meminisse pudet.
 Non hæc vincla mihi nodi pepigere iugales;
 Inque tuo pactus pectore carcer erat.
 Abreptam thalamis cæco sub carcere condunt:
 Hic mihi pro molli terra premenda toro.
 Hic mihi colla tument grauibus torquata cate-
 nis,
 Innocuasque manus ferrea vincla terunt.
 Languiduli tabent quondam tua sydera ocelli,
 Liuet in exangui decolor ore color.
 Sæpe damus pronæ ferratis oscula vinclis.
 Quæ pretiosa facit non violata fides.
 Cum volet ira senum sæuo me funere mergat;
 Serius aut citius mors adeunda semel.
 Non illos impunè tamen feret arbiter orbis,
 Serius, aut citius pœna luenda semel.
 Sæpe necis species animo miseranda recurset,
 Et licet inuiti rore madent oculi.
 Ergo erit illa dies, manibus post terga reuinctis,
 Cum rea sum pleno conspicienda foro.

Sordida

Sordida cæsaries pallentia conteget ora,
 Lumina fœmineus deiicetque pudor.
 In me dira canet ferali voce sacerdos,
 Astabitque meæ tûrba parata neci.
 Nobilitas formæque decus, annique virentes
 Omnibus effusi causa doloris erunt.
 Communes ego sola videns mea funera fletus,
 Excipiam siccis vltima fata genis.
 Obruet infesta lapidum me grandine nimbus,
 Diluet & fontis crimina fonte cruor.
 Labentès oculi media te in morte requirent,
 Vltimus exanguis, vir, sonus oris eris,
 Extinctos tua dextra mihi ne cludat ocellos,
 Vt pateas oculis post mea fata meis:
 Si tamen, vt cernes laceros crudeliter artus,
 Nota tibi est vultus forma futura mei.
 Prospice, vir, saltem lapsu iaceamus honeſto,
 Vtque, inhonora licet, non inhonesta cadam.
 Vtque virûm manibus fuero lacerata ferinis,
 Prospice ne sæuis sim data præda feris.
 Nostra iube extructo mandari membra sepulcro.
 Quæque necem tulerint saxa, sepulchra ferant.
 Nève necis tumulo causas incide; loquentur
 Funera sanguineis illita saxa notis.
 Tempus erit, facies cum se tibi lucida veri
 Proferet, & fictos extrahet arte dolos.
 Morabis, fletuque tuo, mea busta rigabis:
 Posthumus è nostro funere creſcet amor.
 Sera tuæ, dices, fidei mihi cognita virtus
 Firmior hoc saxo, quod tua membra tegit,
 O me felicem! si post mea funera coniux
 Quæ cubet in viduo non erit vlla toro.
 Nostra tuos mecum tumulo mors cõdat amores,
 Deque tuo calcat fac meus igne cinis,

Sola meos poterit spes hæc lenire dolores,
 Hæc mihi vel pretio sit necis empta meæ,
 Si tamen (in rapidos venescant omnia ventos)
 Vlla futura tuo nupta beata iugo;
 Huic dentur nostris quondã data munera tēdis,
 Annulus aurato quam ligat orbe , fides.
 Mittimus hanc : puro viden' vt non læsa metallis
 Hæc tibi sint fidei symbola fida meæ. (est?
 Altera baccatas disponat pectore torques;
 Torquebit ferri pectora nostra rigor.
 Altera hydaspeis ornetur dextera gemmis;
 Dura meas onerent, diraque vincla manus.
 Prouida mens, magnos mundi quæ fusa per artus
 Iustitiæ firmâ singula lance regis,
 Testis ades legem me non violasse maritam,
 Sed voluisse magis, quam violasse, mori.
 At tu linquendi lux ô pulcherima cœli,
 Et vaga mox oculis astra neganda meis,
 Turbaque, quæ nobis cognato sanguine iuncta,
 Extremumque mihi, vir mea vita, vale.

Fortis vt mors dilectio.

CHORÆA II.

*Ex Epicodramate Authoris post narratas
 historias, alteram de viragine, quæ se pro
 vitrico, licet infenso, neci obtulerat; alte-
 ram de puellula, quæ rogum, quo mater
 cremabatur, insiliit.*

Vam violentis percita flammis
 Corda potens raptas Amor?

Robore

Robore teli dura Virago
 Fisa tui intrepidum
 Alieno pia Amazon
 Fato pectus deuouet.

Viuida tuæ lumina redæ
 Dira nulla nullus horror
 Patrio spargens nubila vultu
 Nocte cæcâ obducere
 Valueri: tuâ vicit
 Iræ faces facula.

Obuia morti pectora produnt
 Tibi parēs morti vires.
 Hospiti (fama lusit) vtrique
 Noctis error miscuit
 Tela : mortis inde pares
 Tibi vires viribus.

Mortis ahenâ falce metuntur
 Quæque terras, quæque pontum,
 Quæque libratis ardua pennis
 Raptim tranant aëra.
 Nullis annis, æqua nulli
 Parca parcit capiti.

Omnia certo deiicis arcu ,
 Sæuas Amor, tua feras
 Spicula domant. tua fugaces
 Aues Ala assequitur
 Pinniremes Fax sub alto
 Torret pisces gurgite.

Algida nequit corda vorantes
 Temperare Tethys ignes.

Placida cubent æquora ; greges
 Æstus vrget squammeos
 Latet, Amor, sub niuali
 Tuus ardor vertice.

Auidæ pandum mortis hiatum
 Medicatis cura solers
 Frugibus arcet. Tabida Amoris
 Arte vis haud soluitur.
 Fata Amorem, nullæ preces,
 Nulla flectunt pretia.

Surdus vterque, nudus vterque
 Mors, & Amor ; vbi locent,
 Quoue recondant pretia, preces ?
 Tua per elysias,
 Amor, vmbra Rhodopæo
 Vati fax prænituit.

Arcus Amoris terruit ortum.
 Flexicorde redit empta
 Carmine coniux. Plura moramur ?
 Tuis, Amor, facibus
 Puellare instincta pectus
 Lucem odit pupula.

Lucem adamat feralem.
 Quæ maternos vrit artus
 Nullo victa minitantis
 Murmure flammæ rogos insilit.
 Quid mirere ? flamma maior
 Rapuit præcordia.

Deus

Deus puellulus in præsepio.

E V T R A P. X.

Qui rutilo quoddam scindebas fulgure nubes,
 Modo risu fulguras?
 Qui volucri curru magnum per inane tonabas,
 Modo vagis stabulo?
 Horrida qui valida vibrabas fulmina dextra,
 Cor ocellis faucias?
 Æthere qui mixtos fundebas grandine nimbos,
 Modo mades lacrymis?
 Vnde noua hæc facies morum mutata repente?
 Nunc humanus Deus es.

Fasciculus myrrhæ
 E Christi Domini crutiatibus.

E V T R A P. XI.

Deque dumis, deque clauis,
 De ferâli robore,
 De flagellis myrrhæ amarum
 Colligam fasciculum.
 Oculorum irrigabo,
 Et lactabo toribus.
 Crebra tepido fouebunt
 Zephyro suspiria.
 Mens amaro dulce leget
 Mel amoris folio.
 Adolescet cum crescenti
 Pietas fasciculo.

Allusio ad vulgatum:
Ferre aliquem in oculis.

EUTRAP. XII.

Deipara puerulum Iesum alloquitur,

Quoniam te mihi hærere ocellis,
Diue puer, cecini,
Vt iocosa verba risu
Excipis incredulo?
Meas inspice pupillas,
Temetibi aspicies?

Capra syra.

EUTRAP. XIII.

CORYDON, LYCIDAS.

Co. **M**E miserum foetas i nunc emunge capellas,
Scilicet emuncta post potiere dape.
En hæc spumanti modo quæ multraria lacte
Compleat, niueas calce profudit opes.
Te lacerent, ô hirta, lupi. *Lyci.* Cõpesce dolorẽ:
Aurea secla seris : flumina lactis eunt.

Ambulans Iesus iuxta mare
Galilææ.

EUTRAP. XIV.

Dum legeret Christus Galilæi littora ponti,
Officiosa suos legabant æquora fluctus.

Olli

Olli contendunt celeres, impressaque arenis
 Aurea cæruleo lambunt vestigia labro,
 Vdaque diuinis collibant oscula plantis.
 Inde humiles dum se retrahunt, lapsuq. modesto
 Spumosi expirant, Vitam se linquere produnt:

Alcæi tumulus.

E V T R A P. XV.

A Equoreis extinctus aquis tumularis arena,
 Et prope Neptuni murmura marmor ha-
 Occidit argento. Flauenti conderis auro. (bes.
 Æquoris vnda rapit, littoris vna capit.
 Mœsta Thetis liquidis vnam cōplectitur vlnis,
 Nereidumque labris trita sepulcra madent.

Delphines.

E V T R A P. XVI.

A Spice, tranquillo colludunt æquore pisces,
 Et simulata leuis prælia miscet Amor.
 Squammea delphines lunantes dorsa per vndas,
 En simulant arcus pectore, tela fugâ

Miles gloriosus

E V T R A P. XVII.

P A S T O R, S A T Y R V S.

Pa. **Q** Vis hic, cui ventilatis alte fulgurat
 Cristata pennis galea?

8a. Inavis tibi leuitatem capitis.
 Alata prodant tegmina.
 Cum pugna manus poscit, pedes explicat,
 Pennasque demptas capiti
 Trepidis addit pedibus.
 Ex Marte fit Mercurius,
 Et induit talaria.

Diffusa est gratia in labiis tuis.

E V T R A P. XVIII.

Deipara puellum Iesum alloquitur.

R gone purpureis pueri diffusa labellis
 Ros velut in roseo, gratia, flore nites
 Ah te, dia Charis, tenero mihi detur ab ore
 Illar'apis dulci sugere bafolo.

Deipara pulchra vt Luna.

E V T R A P. XIX.

Non tot, ô Cynthia,
 Spicula lucis

Cynthia argenteo
 Torquet ab arcu,

Diua quot superi
 Faces Amoris

Mite supercili
 Vibrat ab arcu.

Talis haud nitidi
 Speculo vultus

Illa te excipiens
 Æmula reddit;

Qualis hæc aureo
 Cœlitus imbre

Perfusa

Perfusa simulat

Lumine numen.

Ceu tuæ radiis

Viſta ſororis

Pallida ſydera

Lumina condunt?

Non ſecus, edita

Matre tonantis,

Minora radiant

Æthere, terris

Quæcumque condidit

Dextra Tonantis.

Non meis, Delie,

Crede Camœnis.

Aspicias omnia,

Aspice vtramque.

Hæc niſi diſpicias,

Lumine caſes.

Sacrum Chriſti Domini Cadauer
in ſinu matris.

E V T R A P. X X.

G Anguenti dum membra ſinu labētia mater-

B - Exanguis nati ſuſtinet exanimis;

Alter ſic labens eſt verè mortua vita,

Altera ſic languens mors prope viua fuit.

D. Magdalena ad Chriſti Sepulcrum.

FRAGMENTVM II.

Ex Epicodramate.

I Nfernas Erebi Chriſtus delapſus ad vmbraſ
Diuinæ fulgure frontis

Soluerat Elysæ nubila densa plagæ.
Membra suburbanus sepiuerat hortus odore
Contumulata sinu.

Tertia vix tenuem vicina crepuscula lucem
Prodebant : roscida cœlo
Sydereis flores ignibus ora pares
Pandebant : similes visenti vtrumque diei
Ortus, & hortus erant.

Igniuomis vernant cœlestes floribus horti:
Scintillant roribus herbæ.
Sydera que, & rores diluit orta dies.
Eoas Aurora rosas, rosa pene diurnum
Fundit ab ore iubar.

Magdala Matutæ par marutina petebat
Solymæi culmina collis,
Nuda pedes, roseas fletibus vda genas,
Succinctos inculta sinus, incompta capillo:
Pulchrior arte carens.

Ad tumulum Tyrii candentia vascula nardi
Alabastrina dextra ferebat.
Præuius umbrifugam fecit Amor ipse facem,
Illa procul dum culta videt pomaria, tales
Ora dedere modos.

○ Solymæ valles, & quæ velatis heriles
Ferali marmore vultus,
○ formosa oculis florea rura meis.
Mitis, & hyblæo ventris adspirat ab hortis
Dulcior aura fauo.

○ vtinam

O vñham gelidi supremus anhelitus oris
Vestras expiret in auras.
Fortunata, meum si prope condar herum!
Accipite hæc saltem mœsti suspiria cordis,
Quæ meus efflat amor.

Addite, vt anteuolent nostri prænuntia, vestris,
Auræ, talaria pennis.
Tuque, animi requies, hortule, fida mei,
Excipe iactatam curarum turbine mentem:
Portus, & hortus ades.

Florida dum tepido pubescunt omnia vere,
Lethali elanguit imbre
In te diuini floris, & oris honos.
Viua sed extinctû non æquant germina florem,
Multicolora licet.

Illius, exanguî violas pallore recentes
Superant, candore niuali
Lilia, luteolas ora cruore rosas.
Quis scit an & redeat rediuiuæ gratia formæ
Frontis ab imbre meæ?

Dum laceri extinctos artus tegis, horte, Tonantis,
Pronus tibi cedit olympus;
Floribus en abeunt sydera victa tuis.
Talia promenti reuoluto cardine pandunt
Florea septa fores.

Dum subit, & cupido venatur singula visu,
Ederosa condita rupe
Prospicit en oculis proxima busta suis.

Substitit;

Substitit; & querulo fractum singultibus heu
Traxit ab ore dolor.

Atque ait: O dulcis captivæ carcer amanti,
Tranquillaque littora menti
Hic, vbi sopitus nidificavit Amor!
Quid mirû, gelido de marmore corda cremâres
Si iacis, Vrna, faces?

Tun' torus; optatâ quo se meus ardor ad vmbra
Post sæuos condidit æstus?
Heu nimium duro condita membra toro:
Tu gemmâ ceu cõcha regis, mea corda, measq;
Arca recondis opes.

Te numerosa terent adpressis oscula labris.
Te circumamplexa fovebo,
Exciter ossa meus dum tumultata calor.
Enitar, sis dura licet, mollire rigorem
Fletibus, Vrna, tuum.

Credula ieiunum tali spe lactat amorem
Inopini ignara doloris:
Tum caua formosos intulit antra pedes.
Ora sed vt vidit vacui patefacta sepulchri,
Accidit exanimis.

Exanimis prope busta iacet, prope marmora mar-
Lacrymis prope saxa liquens fons: (mor,
Solus in exanimi pectore viuit Amor.
Spirantem simulat singultibus suspirantem
Vita dolentis Amor.

Ille oculos vitæ clusit, lacrymisque reclusit,

Ac talibus ora querelis:
 Ducitis ingratam, lumina nostra, diem?
 Viuitis, & cæcis vestri vitalia solis
 Nubibus ora latent?

Ergone nec vestram saltem post funera vitam
 Oculi spectatis amiantes?
 Heu vota! heu vestris spes malefida bonis!
 Viuite; visetis vestram post funera vitam,
 Spes malefida canit.

Viuitis; at vestram dum nec post funera vitam
 Lusi spectatis amantes,
 Ducitis ingratam, lumina nostra, diem!
 Syderei vultus, & vos, ceu rore madentes,
 Pallida labra, rosæ;

Lumina flammiferis, quamuis extincta, sagittis
 Nostrum figentia pectus,
 Aurea cæsaries, marmoreæque manus,
 Non ego vos nostri visam solatia lethi
 Vel moritura semel?

Coelica quæ post hac suspectem lumina, diæ
 Gemino sine sydere frontis?
 Verna beatificis quæ sine forma genis?
 Quod mea diuinis blandi sine crinibus auri
 Lumina lumen ament?

Sperati formosa latent spectacula vultus,
 Eadivæ pabula formæ,
 Abicite ingratam, lumina nostra, diem.
 Quin morimur? diuina nefas viventibus ora
 Visere luminibus.

Vt pateant formosa mihi spectacula vultus,
 Et diuæ pabula formæ,
 Abiicite ingratam, lumina nostra, diem.
 Oclusis mors forte dabit quod nostra reclusis
 Ferrea vita negat.

Optatum nox cæca iubar, lucemque tenebræ,
 Abreptam inuita reponet
 Mors vitam: in mortē mors mihi subdet opem.
 Lumina lethali visuri solis in vmbra,
 Ite, oculi, in tenebras.

Neu gelidâ trepidate nigræ formidine mortis:
 Grauior quis terror, amato
 Protrahere ingratam quam sine sole diem?
 Ite, oculi, in tenebras. Aut si mors surda negarit,
 Vos mihi eludat Amor.

At tu, stellifero quam mors æquarat olympos
 Tumularæ pondere gemmæ,
 Siccine commissas, vrna, tueris opes?
 Indignam sed forte necem miserata iacentis
 Fracta dolore pates.

Te meus aligerâ pennis à morte receptis
 Rediuiuo funere Phœnix
 Defert, & raptō me mihi corde rapit.
 Excipe me, cautes, & inanis pectus adempti
 Cordis inane tege.

Hæc implorantem, largoque vndantia fletu
 Siccantem lumina velo
 Dum miserata vident, fletibus astra madent.
 Sanguineo prope busta artus impressa iacentes
 Linthea

Linteâ rore videt.

Obtutuque pio paullum acclinata profatur,
 Pressis ad pectora palmis:
 Dulces exuuiæ (faucia teliferi
 Cordis onus fictâ solabor imagine, vera
 Dum negat ora lapis.)

Dulces exuuiæ, quas cœlicus exuit anguis
 Lapidoso enixus ab antro,
 Accipite hæc lacrymis oscula mixta meis.
 Reddite vos, sacros si forte obnubere vultus
 Fata secunda ferant;

Reddite vos niueæ milleno scœnore fronti,
 Cuius mî nulla potestas:
 Æstuat vt vestro noster honore dolor!
 Fortunata, quibus contactu âmbire supremo
 Numinis ora datum;

Numinis ora, meos quæ vel præspecta bearent
 Vitali lumine visus.
 O vtinam vitæ abrumpere fila meæ
 Hic tandem liceat, tum nostra apponere vestris
 Stamina staminibus.

Linigeræ non vestra colus, Serûmve repera
 Finxerunt vellera frondes;
 Sed vaga sydereum dum vigil vrget opus,
 Cynthia subnectens argentea fila, nitentis
 Texuit arte manus.

Heu tragicis nimium spirantes artibus artus:
 Heu picta cruoribus ora,

Vulni

Vulnificus telo quæ simulauit Amor?
Lethi pallentes umbras, & lumina diæ
Miscuit ille facis;

Purpureo has etiam lacrymas apponite rori,
Et vestros, pensa, colores
Flebilis effuso temperet amne liquor.
Plagificas vos fila plagas, tu, tela, cruento
Stamine tela iacis;

Tartareæ vos, picta, tremunt, vexilla, cohortes;
Veltris tentoria velis,
Et sua castra locat pacifer hostis Amor.
Nubila ceu roseo radiata nitore rubetis
Solis ab ore mei.

An rubor hic iuges lacrymarum præcinit imbres?
Luces Aurora serenas
An magis, & latum sponder amica iubar?
Fallor, an hic lacrymis, & mixta cruoribus Iris
Nuntia pacis adest?

O mihi post refluos iactati pectoris æstus.
Hoc detur percita velo
Naufrage tranquillos tangere corda sinus.
Hic querulos lacrymæ singultibus interruptæ
Eripere sonos, &c.

EVTRAPELIARVM POETICARVM,

Liber Quartus.

Hodie mecum eris in Paradiso.

EVTRAPELIA I.

Christus Latroni.

EN ades, ô felix prædo: tibi brachia pando.
Labere in amplexus, ô mea præda, meos.
Æthereos posthac mecum prædaberis hortos:
Innocua carpes hîc bona mala manu.
Nec vigil ante fores te flammeus arceat ensis;
Concidit extinctus sanguinis îmbre mei.

Christus euntibus Emaus peregrinus
apparet.

EVTRAP. II.

QVo vos (ah miseri) quo vos, pastore perëpto,
Ceu male palantes auehit error oues?
Dissidio non, Christe, tui solabere mæstos?
Ah ades, & tristi nubila corde fuga.
Macti animis: comitem qui se narrantibus addit
Vestrâ in fabellâ non lupus, agnus adest.

Ad Iudam, dum Christus ei pedes eluit.

EVTRAP. III.

N malè quæsito quòd pes tibi sordet ab auro
Sacra superfuso diluit îmbre manus?

An

An magis extremos meditantem ex arbore saltus
 Attinet errantem præscia dextra pedem?
 Felices pedicæ? plantas his comprime vinclis,
 Incurrat miseros nè caput in laqueos.

Christus dum genuflexus eidem
 pedes eluit.

EVTRAP. IV.

Issa reclinantem capitis mihi pondera cari
Exciperem miti cum modo, Iuda, sinu,
 Vidisti atq; inuidisti? maiora parantur
 En tibi, sub pedibus pectora nostra tuis.
 Quæris opes? quæcunque leues effudit in auras
 Abijcit ante tuos prodiga dextra pedes.
 Quò nostri tibi pulsus amor? quis pectore duro
 Alligat hybernus frigida corda rigor?
 Merge pedes: hac forte gelu soluetur ab vnda,
 Quæ propiore mei pectoris igne calet.

Hauſto pharmaco Musæ in anony-
 mo recalentes.

EVTRAP. V.

Væ mihi Pieridas medicatis exiet herbis
Ars, reor. Aoniâ pharmana miscet aquâ.

Liber philosophicus
 Austriaco dicatus.

EVTRAP. VI.

Xcipe tutrices, volucrum regina, sub alas
Missa tibi Ægisonæ munera docta Deæ
 Fallos

Q V A R T V S.

91

Fallor ? An expansâ pennarum protegis vmbra,
Et tacito plausu munera grata notas ?
Maeste animo, Octavi ; famæ Iouis aliger alas
Suggeret, & nomen tollet ad astra tuum.

Adolescens doctrinæ laureâ donatus.

E V T R A P. VII.

AVrea viderunt inaratas secula terras
Fundere frugifero larga alimenta sinu.
Et tibi, flos iuuenum, grandævæ frontis honores
Et lauros senio frons inarata parit.
Scilicet effuso toties sudore rigata
Tam cito daphnæâ frons tibi fronde viret.

Fidicen in morbo, non in arte delirans.

E V T R A P. VIII.

Armonici delira Lyrâ mens errat ; oberrat
Arte tamen doctas dextera fida fides.
Quem nequit infusis fallax releuare medelis,
Callidus admotâ mulcet Apollo Lyrâ.

Capuccinus (vt vulgo vocant) Sacerdos
in templo è Cœlo tactus.

E V T R A P. IX.

Vne latus, duroq; artu incinctus amictu
Sollicita Mystes dum premit astra prece,
Pro

Protinus horrifono cœlum mugire fragore,
 Ac terram effusis verberat imber aquis.
 Corripit orantem fulgur: cadit hostia ad aras,
 Et mentem ad superos fulminis ala rapit.

Philomelæ partus.

EVTRAP. X.

Elix, populeâ quæ fœtum enixa sub umbras
 Dulce sonas vario guttore carmen auis.
 Implumes natos blando Tithonia risu
 Aspicit, & liquidi munere roris alit.
 Insomnes agitat nidos, lenique susarro
 Neniolam pullis accinit Aura tuis.

D. Baptistæ caput saltatrici præmium.

EVTRAP. XI.

Inflexo pudibunda genu, leuiterq; micantes
 Proslit alternans blanda puella pedes.
 Marmoreum digitis libat primoribus æquor,
 Et vaga suspensos temperat arte gradus,
 Prima relabenti relegit vestigia cursu;
 Se rotat, & volucris se rapit ipsa fugâ.
 Nunc secat obliquans trepidos incerta meatus:
 Mille per anfractus textile nectit iter.
 Nunc salit, & tremulas vibrans per inania plantas
 Vix tacito summam verberare mordet humum.
 Fulgure mobilior celeri se turbinat orbe,
 Et labyrinthicas implicat arte vias.
 Curuatis fertur spatiis ampla atria circum
 Iam grauior, passo prouehiturque sinu.

Mox

Mox ruit, & laxis veluti furiatur habenis;
 Mox premit, excursus frangit & ipsa suos.
 Inde pedē pede supplantans trepidatque, labatque,
 Ludit & innumeris dædala planta modis.
 Attoniti spectantum animi tot motibus hærent.
 Saga velut magicis regia corda rotis-
 Alligat Obliquis quid tandē ambagibus ambit?
 Ah scelus! Innocuum pes petit ille caput.

Nauis.

EVTRAP. XII.

 Væ pictum rostrata caput, caudæque rotatu
 Roboreæ liquidum percita tranat iter,
 Quæ geminas remorum alas iactatque, secatque
 Aëra, veliuolans, hæccine nauis? (Echo). Avis.

Loca Sancta.

EVTRAP. XIII.

 Allis Idumææ sacri saluete recessus.
 Et nemora, & Solimæ nobilis ora plagæ.
 Non hic Daphneas sudor Permessius umbras
 Ludicra ventosæ præmia frontis alit;
 Sed viridat largo profusi sanguinis imbre,
 Quæ decoret fortes plurima palma manus.
 Hic afflata olim diuini sydere vultus
 Purior Empyreo fulgurat orbe dies.
 Nectareo quæ, Christe, tibi spirabat ab ore,
 Hic ferit ambrosias Aura per arua dapes.
 Hic largo nitet vnda sacros quæ proluit arrus,
 Flumine, cœlestes voluere digna rotas.

94 LIBER

Digna; cui cedat noni cristallinus axis
 Tutus ab æthereo pendulus igne liquor.
 Gemmat, & æternis tellus non inuidet hortis
 Sydera, sydereis facta superba pede.
 Hic sacra veridicis latitans responsat ab antris
 Nympha laceffentes reddere docta modos.
 Fare age, vox vocis, nomenq; omenq; parentis
 Primæuæ (celeres aduehat aura sonos,
Ech. Euæ. Po. cur Euæ? Ech. væ. Po. cur væ? Ech. æ
Po. quod in ipso
 Nomine venturi signa doloris erant?
 Vera canis: modo, Nympha, file. O æris aura,
 Fluminis vnda, mei pectoris hamus humus,
 Hæc mi vtinam labentem animum, gelidumque
 cadauer
 Flamineq; aura leuet, flumineque vnda lauet,
 Exanimumque, meis requies gratissima votis.
 Excipe odorifero, terra benigna, sinu.
 Hiccine dignus ero, multo cui flore parenter,
 Cecu face funerea, gratia veris? (*Echo*) Eris.

Tessera Luforia.

EVTRAP. XIV.

 Væ vagus Adriacis tumularat fluctus arenis
 Naufraga piscator nos legit ossa Mycon.
 Nunc minimis disiecta cubis per trāstra, per antra
 Assiduâ versat ludicra turba manu,
 Nec requies post fata datur: iactauerat vndis
 Nos ratis, vrna brevis buxea iactat adhuc.
 Hic noua rempestas rixantibus excita linguis.
 Nos premit, irati sæuior ore maris.
 E tabula ad tabulas ventum est, vbi fortis iniquæ
 Naufragio victæ diripiuntur opes.

Q V A R T V S.

95

Fallitis, an tacito fallunt vos tempora lapsu
O miseri? mortis nostra nec ossa monent?

Deus infans in præsepio.

E V T R A P. XV.

Vicisti, mira que tui luctaminis arte,
Diue Amor, ad terras decidit ecce Deus;
Vicisti: vilisq; ligant sub carcere recti
Gramineo stratum linea vincla toro
Ore tibi ut simili est! oculorum en aspice ab arcu
Ut iacit arridens spicula blanda puer.
Ah tenero molles alarum suggere plumas,
Et refoue admota frigida membra face.
Nam pacem, non ille facem, nec detulit alas,
Ne procul hinc nostris auolet ex oculis.

Pactor submersus.

E V T R A P. XVI.

Dum trahit Ambracydas Acheloum in pocu-
la Pastor
Plena laborantem detrahit urna manum.
Diruit ille cadens ripam, ripaque cadenti
Succubuit, gelidis occubuitque vadis.
Flerunt Pastores: stilanti cortice fleuit,
Et virides scidit stridula sylva comas.
Flebilis æterni seruat monumenta doloris
Populus inciso carmina bina libro:
HAVSTVS AQVIS HAVSTVRVS AQVAS:
TIBI RIPA SEPVLCRM.
ET FLORES, VRNAM FVNERIS VRNA
DEDIT.

IN

Infantuli Tumulus.

EVTRAP. XVII.

Vix matrem innocauo quibus agnoscere risu,
 Exprimis heu mœstas cū miserę lacrymas.
 Mors somnū anteuolās te primo in fulgure lucis
 Occupat: è cunis in caua busta cadis.
 Iniustè iusta exoluit, nec Parca pepercit
 Tam tenero, heu vitæ parca, & auarā tuæ.

E ligustris, & violis fasciculus:

EVTRAP. XVIII.

MOPSVS. THYRSIS.

Mop. **V**r albentem pallido,
 Thyrsi, florem flosculo.
 Caulem cauli, folius
 Bina iungens folia
 Crine nectis aureo?

Thy. His ligustris teneræ
 Volo nubant violæ.

Mop. Florulentis nuptiis
 Dextra florum æmula,
 Thyrsi datur pronuba.

Thy. Apum chorus aduolans
 Hymenæum murmurat.

Mop. Quis hinc partus dabitur?

Thy. Mixti odoris halitus.

Oui

Ouidius in Scythiam relegatus.

EVTRAP. XIX.

Spargere Pelignum lasciua incendia vatem
Vidit, & irato pectore Cæsar ait:
Exulet incestos procul hinc secum efferat ignes,
Temperet & Scythica torrida corda niue.

Flos Narcissus aranea obuolutus.

EVTRAP. XX.

Ra quid obnubis tenui Narcissia velo,
Laboriosa Arachne?
Heu serum moliris opus: velanda fuerunt
Cum semet arsit vndis.

Tabella,
in qua Deipara puellulo Iesu rosam.

EVTRAP. XXI.

Oelica poscenti puerilia dona puello
Virgo renidenti porrigit ore rosam.
Hæc tibi munus, ait; sed sit rosa mi quoq. munus,
Vernat in ardenti quæ tibi viua labro.

Tabella, in qua Deipara cum puellulo
Iesu osculum quasi abnuente.

EVTRAP. XXII.

Deipara loquitur.

Vne rosam, ah, matri tã cari subtrahis oris,
Inficis & teneras, nate, rubore genas?

Tūne : sedo bellè , matri dum subtrahis vnā,
 Porrigis en geminas ore rubente rosas.

Deipara puerulo Iesu in eiusdem
 Tabellæ argumentum.

E V T R A P. XXII.

Pposita quid palmula
Purpureis labellis,
 Basiolum mī subtrahis
 Tuæ,puelle,mātri ?
 Si rosas oris abnuis,
 Manus ligustra legam.

Tabella, in qua D. Baptista puellus
 in Eremo dormiens.

E V T R A P. XXIV.

Nocte puer sub serenā
 Soporatus occubat.
 Dumque flauulis comarum
 Ros cincinnis incidit,
 In aureolis videtur
 Gemma micans annulis.

Tityrus ictus.

E V T R A P. XXV.

PHILÆNVS. TITVRVS.

Phi. **I**tyre , quid nitidos fletu corrumpis
 ocellos ?

Tit. Cuspide duinosæ mī manus icta rosæ.

Phi. Qui factū. *Tit.* flores quaterē dū rorem adtes.

Phi. Qui factum ? *Tit.* flores quaterem dum rore
 madentes

Vulnerat incautam subdola spina manū.

Phi.

Phi. Spina tibi rorem rores dum, Tityre, florura
Decutis è folijs, excutit ex oculis.

At tibi pro scelere hoc aureq; vndeque negetur,
Abnuat & radios lunaque, solque suos.

O quæcunque rosa es. Sed, Tityre, fare: rubeti
An mage candenti floruit illa sinu?

Tity. Candenti, sed picta meo rubefacta cruore est.

Phi. Dum rubuit, facinus vulneris erubuit.

Rosa purpurea.

E V T R A P. XXVI.

PHILÆNVS. TITYRVS.

Phi. Vid facis ab demens? ludentem subtra-
he dextram-

Vin iterum tectis flore dolere dolis?

Tity. Sauciathæc etiam, rutilo quæ fulgurat ore?

Phi. Quin & odoratum fulmine fulgur habet.

Verbum caro in præsepio.

E V T R A P. XXVII.

 Roh quæ sub stabulo video miracula rerum
Verbum Numen verba nescit!

Verbum pannis conditur?

Verbum tango, video?

Visus, tactus audiunt!

Proh quæ sub stabulo video miracula rerum!

Christus iustitiæ sol noctu editus.

E V T R A P. XXVIII.

 N puellus è puella.

 Noctu Numen prodijt.

Huc adesto quisquis aues

Noctu solem visere.

Serpens in petra.

EVTRAP. XXIX.

N pumicis latebris
 Mellificant Apiculæ.
 Per pumicis latebras
 Nisu se trudit anguis,
 Et exuit grauantis
 Exuias senectæ.
 Quæ dona mellis accipit
 Fundit venena rupes.

Serpens in fluuio.

EVTRAP. XXX.

Am prona tranat flumina,
 Tractuque sinuoso
 Pacatis vadis fluctuat:
 Attollit colla tumidus,
 Et decussatim replicat,
 Idem carina, ponsque,
 Antenna, malus idem.

In Desidiosum.

EVTRAP. XXXI.

Non pudet ignauo lentum marcere veterno,
 Et viuum molli se tumulare toro?
 Ne tumulo talamum, ne duro strata feretro,
 Funere ne somnum mors inopina premar,
 Carcere te blando, te mollibus excute vinclis;
 Et plumas humeris, quas premis, adde tuis.

Latentis odor flosculi.

E V T R A P. XXXII.

Deipara puellulo Iesu.

Deip. **N** vlla tuas vis odora , pupule,
 Submissa nares allicit ?

Puell. Nulla. *Deip.* Me totam pellicit fragrantia
 Spiretur vnde nesciam.

Ecquid vicinæ sub virenti vmbraculo

Speluncæ latens flosculus

Felix vt cadat tuâ lectus dexterâ,

Odorem legat nuntium?

Grilli.

E V T R A P. XXXIII.

S A T Y R V S. D A M O N.

Sat. **V**id rere, Damon, quod quacunq; gradior
 Mi rura gryllis adstrepunt?

Da. Hem niger ore , atque horridus nigrore
 Nigros eludis muscos.

Nam tuæ frontis conspicati tenebras,
 Noctemque rati grylliunt,

Alconis piscatoris tumulus in littore.

E V T R A P. XXXIV.

Vm cineris prope busta tui, ceu bella gerêtes,
 Te rapit incerto terra , fretumq; vado,
 Quàm carus vtrique sies post funera produnt,
 Qui meritis fueras viuus vtrique decus.

Rosa secus flumen.

EVTRAP. XXXV.

¶ Dita flumineæ quæ vernat margine ripæ,
¶ Pronaque perspicuis se speculatur aquis.
 Purpurat ore suæ succensa cupidine formæ:
 Narcissusque rubens, quæ fuit ante rosa est.

Marina Tempestas.

EVTRAP. XXXVI.

NISVS. DORYLAS,

Ni. **¶** Ei mihi quam vasti montes voluuntur
¶ aquarum!
 Pene fatiscentem verberat vnda ratem.
 Vela lege, ô Dorila: tutas pete littoris oras,
 Dum grauis insani concidat ira Noti.
 Do. Exultat, gestitque tuo sub pondere pontus.
 Parce metu: æquoreos te docet ille choros
 Ni. Sic gestit; suadetq; choros? qua fronte minatur.
 Littora me teneant: gestiat ille tibi.

D. Thomas Apostolus.

Nisi videro, non credam, &c.

EVTRAP. XXXVII.

Poëta D. Thomam alloquitur.

¶ I tibi, ni rebus fuerit firmata videndis,
¶ Non erit vlla fides, non erit vlla fides.

Flos

Flos Narcissus secus fontem.

E V T R A P. X X X V I I I.

M O P S V S. T I T Y R V S.

Mop. Aëolū ne vides Narcissi, Tityre florē,
 Quē nitidas viridi fons alit ille toro?
Tit. Aspice vt antiquæ referens incendia flammæ
 Nunc quoq; se vitreis spectat amator aquis.

In fabulam de eodem flore Narcisso.

E V T R A P. X X X I X.

 Espueras Echum; sed te noua corripit Echo,
 Illam aër, oculis hanc dedit vnda tuis.
 Illa tuæ vocis, formosi hæc mimula vultus:
 Te perit illa, fugis; te fugit ista, peris.

In iracundos.

E V T R A P. X L.

S Y L V I V S. S A T Y R V S.

Syl. Idem sub nostris arua passim pedibus
 Crebras vt pandunt rimulas?
 Nostris ne amica plantis parant oscula?
 An Iouem poscunt pluuium?
Sat. An mage Syrium ceu sydus vlcerat
 Canina terras rabie;

Sic tui latrans oris ira grauibus
Hiulcat agros æstibus?

Augustini Mascardi vena felix poëtica.

EVTRAP. XLI.

Vtriet æternas circum tua tempora lauros
Quæ tibi Pierio defluit vnda iugo,
Vnda vel inimites demulcens murmure cautes,
Phœbeam placido dum vehit amne chelym.
Quæ modo nascenti ludit mæandrina riuo,
Grandior æratas ducet in arma rates.

Augustini Mascardi responsio.

Si me fatidicam, portenta loquacia, nauem
Vellet Castalio Cynthius ore loqui;
Grandior æquoreis hauriret carmen in vndis
Musa, ratis sacro docta futura sono.
Illa sed ætherios stellata per æquora fluctus
Imbuit, astringeræ debita pompa lyræ.
Nostra ergo exoricens lacrymato exundet in imbre
Vena vehens animæ salsa per arua ratem.
Virgo iubar, cœli Zephyros dabit aura secundos,
Et portum in Christi pectore pandet Amor.

FINIS.

CLODOVEVS
TRAGICVM
SYLVILVDIVM.

PERSONÆ.

Zephyrius.

D. Ægidius, Anachoreta.

Clodoveus Gallorum Rex II II I. à quo Lu-
donici dicti sunt.

Valdimirus Regis Armiger, iuuenis.

Theobaldus, Regia Venationis Præfectus.

Fidicen.

Nuntius.

Anonymi aliquot è choris Pastorum, &
Piscatorum.

	<i>Aulicorum.</i>	
Chorus	{	<i>Epheborum.</i>
		<i>Pastorum.</i>
		<i>Piscatorum.</i>

Scena in Sylvis Gallie Narbonensis ad
fauces Rhodani.

ACTVS PRIMVS.

ZEPHYRVS.

Canticum.

 Ydereos iam moritura condit
 Nox oculos : iam flammeo
 Cremanda rogo Auroræ
 Mea reposcit flamina :
 In nitidum ceu Phœnix
 Vertenda diem meas optat alas.
 Surgamus & assueta
 Feretro noctis, ac diei cunis
 Afflemus ministeria.
 Agedum nostris excitis susurris
 Eoum lumen alites,
 Cæleste numen pius
 Salutet heros latitans
 Vicinæ rupis antro.
 Illum ego auitæ deferentem domus
 Regales olim gazas,
 Et dubio quassatum salo excepi
 Amico fidus flamine.
 Libyco felix ibat alto pinus ;
 Extemplo fieta nubibus
 Misceri, cælum yndis.
 Irarum graui tumidus
 Spumabat æstu pontus :
 Igneis æther fulguribat minis.
 Vndarum tonat litus
 Illis, cælum fulmine flagellans.
 Spumosi montes æthera.

Alata velis volitabat alnus
 Nimbiferum per aëra.
 In vota pronus heros
 Premebat astra precibus.
 Gementis ipse crebro
 Suspíritu virescens imbriscoetos
 Fugauit procul Austros,
 Cælumq; & æquor serenaui amico
 Sequester pacis foedere.
 Ac meo mox incolumis afflatu
 Has puppis oras attingit.
 Has Galliarum oras,
 Quas larga beant copia
 Et crine Ceres aureo,
 Et dite quatiens Pomona cornu,
 Et gemmifer Lyæus.
 Quas Flora pictis hilarat ocellis,
 Quas blandæ amœnant Gratia.
 Hos inter lucos Attico verendum
 Colenti Numen hospiti
 Fidus adhæsit comes.
 Hic mihi nidum posui
 Tyrrhenis vbi victor
 Rhodanus ingens obluçtatur vndis.
 Hic vbi pellucenti
 Fontium fletu lætæ rident valles,
 Vmbrosa virent nemora.
 Hic musicis, me ventilante frondes,
 Vireta canunt sibilis.
 Hic tellus per me verno
 Crinita flore comitur;
 Hic virides blanditur.
 Fucata genas, colorata sinus.
 Grandæuus antri cultor

Formosa brutæ specularis ora
 Amore candet Numinis.
 Si quando pijs petit astra votis
 Emissa meis euolant
 Alata vota pennis.
 At fama hesterno murmure
 Hic prima seuit face
 Regali Taurû gymnade premendû.
 Age mi madidantes
 Depluant rore pinnæ, matutino
 Stellantur imbre gramina.
 Hybleo sylua discolor nitore
 Sabæo spiret halitu,
 Panchæo gemmet fletu.
 Ad oris instar regij
 Meis efflata pennis
 Innubilam serenæ aura lucem.
 Hic fœta nuper tellus
 Flauicomantis, me fouente, floris
 Nouellum germen protulit.
 Hac primum luce meos ad tepores
 Labellis hiet aureis.
 Hîc omnia venturi
 In hospitis obsequium
 Conspirent, vnda nitens,
 Trâquillus aër, vere compta tellus,
 Tu modo, Rex, adesto,
 Hîc omnia mitescent, ac nitescent
 Clementi frontis fulgure.
 Regali frondes vmbris, fontes vndis,
 Et rore rura gemmeo,
 Venatui fauento.
 Illuc me totis penitus
 Impendam lubens auris.

ACTVS

Nemora meis animata flabris
 Loquace tuum nomen
 Fronde susurrēt, Clodouee, cautes,
 Vocali rupe gement
 Qui syluis tecum ludibundus erro
 Cruentis olim Martius
 Afflabo bellis comes :
 Tuis parebo classicis.
 Canoros ego inspirans
 Tubarum tubos qua sol facē rotat
 Victorem te clarabo ;
 Tuiq; alarum flamine mearum.
 Pennabo famam nominis.
 Tuas in laudes vndiq; Permessios
 Ciebo Cycnos. Interim
 Has inter syluas tuis (phis.
 Crescentes lauros nutriam trium-
 Ast , heu , quæ procul fœta nimbo
 Minatur hic serenos (nubes
 » Incestatura soles ? Heu mortalium
 » Funesta semper gaudia !

Chori Pastorum.

Chorêa prima.

Placido tandem, aurea nostras
 Ore, Pax, renitis oras,
 Blanda Doris aureis.
 Cubat arenis,
 Et pacato cælum, terras
 Fœdere lambit : mitia pangit
 Cælo, terris oscula,

Max

PRIMVS.

III.

Martia passim pila virenti
 Fronde Palladis mitescunt:
 Sponte falcem belliger
 Induit ensis.
 In abiectis nidulatur
 Clypeis ales : hostica fundit
 Nectar Apis galca:

Omnia tui muneris, Hymen.
 Nodo iugas maritali
 Tu Delphinas Aquilis.
 Tibi refingunt
 Scuta lyras, plectrum arcus,
 Lilia telum faces Amoris
 Æra vomunt bellica.

Ficta ne crebri fama susurri?
 An regalis iubar oris
 Lux recludet proxima?
 Hiccine pandet
 Tam sereni iubar oris
 Irida pacis? Ergone nostræ
 Solem ymbrae protegent?

Felix ades, & secunda.
 Sydera tuis
 Hymenæis annuant.
 Pronubus Amor.
 Inextrincta foueat:
 Corda face, rura pace.

ACTVS

ACTVS SECVNDVS.

SCENA PRIMA.

*Clodoneus, Theobaldus, Valdimirus, Fidicen,
Chorus Aulicorum in duos Semichoros
diuisus.*

Clod. **S** At est : iam cornu fileat.

S Tuis flāmescant, age, corda vocibus.

Theo. Heus quisquis ades, excute marcentibus

Ab oculis soporem ;

Venaticum præcordijs

Induitor vigorem.

En cornu susurranti

Iam vigiles venantur

Per prata, perq; flores

Mel Apes, Aura odores.

Clod. Luci virentes, & horrore sacro

Vmbraē silentes, animum regalium

Sæuo curarum æstu fluctuantem

Vos blandientis auræ

Sereniore spiritu lenite,

Vestro benignæ portu tranquillitate.

Vald. Quam gratus huc accedas produnt omnia.

Quidquid hîc vides certat

In tui, Rex, obsequium.

Fontanę Lymphę Nymphę, quę crystallinis

Vberibus tenellos alunt flosculos,

Argenteis occurrunt tibi pedibus.

Alituum canora

Examina te musicis

Exci

Excipiunt concentibus.
 Tremulis arbor foliorum pinnulis
 Gestitq; nititurq;
 Ad te, si queat, obuijs
 Aduolitare frondibus.
 Te germina curuato
 Salutant læta vertice.
 Offusa florum agmina
 En auræ ministerio
 Tuos demissa pedes
 Fortius libant osculis.

Clod. Heu forma regni pellax,
 Quam blanda fronte saucias?
 O fortunatos, vrbe procul, fouet
 Quos vita syluicultrix
 Obscura, sed secura?
 Ades tu, vocem fidibus attempera,
 Syluasq; regno potiores accine.
 At vos alterno intercinetis carmine.

Canticum.

Fidi. **S** Acita syluis rupe latentem
 Fauentis nulla populi,
 Sed Zephyri populea
 Blanda fouentis recreat aura.

Semich. § O vita nullis vitiata curis

Aulic. § Rura colentum!

Fid. Placido labens murmure lympha
 Smaragdinis argentea
 Riparum clausa pateris
 Pocula præbet nescia fraudis.

Alter Sem § Heu nimis duris lacerata dumis,
Aulic. § Purpura Regum!

Fid.

Fid. Sæpe cubanti valle cubansi

Virenti Flora dextera

Officiosa suggerit

Stragula verno picta colore.

Semich. O vita nullis vitiata curis

Rura colentum!

Fid. Sæpe virenti frondis in vmbra

Garritu captus Auim,

Fallacis Aulæ umbraticos

Ore sereno ridet honores.

Semic. Heu nimis duris lacerata dumis

Purpura Regum!

Fid. Aulica veris agmina flores!

Odoris mella lancibus

Veneni pura præferunt

Tacita syluis rupe latenti.

Chald. Aul.

§ O vita nullis vitiata curis

Vniuersus

§

Rura colentum!

Heu nimis duris lacerata dumis

Purpura Regum!

SCENA SECVNDA.

Clodoneus , Anonymus è Choro

Pastorum.

Ano. **R** Ex magne , nos accessus ingens tui

R Ad te pellexit rumor

Iguoti munus offerentes floris

Fœcundo tellus quem nunc primum sinu

Effudit , aut effusum non antidehac

Pastorum segnis vestigarat cura.

Recurua

SECVNDVS.

115

Recurua in morem liliorum folia
 Colore nitent aureo.
 Extrema ne sunt aurei
 Hæc sæculi vestigia
 Astræa terras cum perosa liquit?
 Quæ nunc se produnt, aurea cuduntur
 Quod, te regnante, sæcula.
 Aurati flores tuæ
 Munificæ debentur auri dexteræ
 Hoc sine munus rusticum
 Victrices inter tibi lauros serpere.
 Et Aræ Diuum Gemmeæ
 Corollas amant floreas

Clod. Formosum rara munus
 Commendat mihi nouitas.
 Dignumq; nostro quod insertum clypeo
 (Sic animus est) seros per nepotes
 Regale genus noto prodat symbolo.
 Vt liliorum quisquis germen aureum
 Canâtve posthac, memorétve, Gallicum
 Regale germen memoret. (muneri,

An.è Ch. Past. Haud vnquã nostro tale munus.
 Inuicte Rex, optauimus
 Addimus grato tibi grates muneri.

Clod. At vos iam moras rumpite.
 Præite & multo læuum
 Vallate nemus robore.
 Nemus, vbi ingens latet
 Sylvarum terror, & opima gregis
 Iam notus. cède Taurus.

An.è Ch. Past. Felix, ac fausta vobis sit venatio.
 Nos quoque vestro votis
 Faucimus labori.

SCENA

ACTVS
SCENA III.

Clodoneus, Chorus Epheborum.

Clod. **I**c interim pernices
Vos ducite choreas
 Cœlo vaganti Triuiæ
 Venatum potenti,
 Aspiret nostris vt amica cœptis.
 Aspiciat vt nitenti
 Inter minora regnat ore Sydera;
 Sopita dum Tithonia
 Eoa nondum referat rosaria.

Chorea.

Ch. Eph. Vecta sereno, Cynthia, cœlo
 Tremebunda argenteo
 Num venaris astra cornu?
 Num bellatrix igneo
 Ætheris vrsas impetis arcu?
 Nocte silenti voce fauenti!
 Tibi latrant catuli,
 Tibi socium venanti
 Luce spumat aurea:
 Rabidæ sydus triste catellæ.
 Modo recuruis edita cunis
 Primo rides lumine:
 Modo pleno nites ore,
 Mox incuruâ senio
 Mœsta cadenti extingueris igne.
 Orbe nigranti clausa secundum
 Temet ipsa latitas

Tibi

Tibi rogos, & sepulcrum
 Temet ipsa tumulas
 Mox rediuiuos excitas ignes.
 Fida diurni luminis hæres.
 Occidente Delio
 Breue syderis fraterni
 Reparas dispendium
 Late micanti vultus honore.
 Modo nitenti falce minaris,
 Modo iugo, cymbula,
 Modo portu sinuaris;
 Et mutantem simulas
 Æquore Cœli Protea formas.
 Liquido quidquid aëre anhelas,
 Fœto quidquid viscere
 Terra parit tibi parer.
 Tuis nutat nutibus
 Refluus humor æquoris alti.
 Annue nostro dextra venatu',
 Tibi dentes camuri
 Apri torua minitantis,
 Tibi quercu pendeant
 Ardua nostræ cornua prædæ
 Dubiæ (viden?) lucis in vmbra
 Tuis pares vultibus
 Tibi in orbem, tibi in arcum
 Agitamus choreas.
 Annue nostro dextra venatu.
 Cur sibus aptas suffice vires,
 Vimque odoram canibus,
 Telo feras, tela feris,
 Telis ictum dirige:
 Robora fessis adde lacertis.
 Aurea sed iam proditur Eos.

Et venatrix roseo
 Astra, noctem fugat arcu.
 Hebetata contrahit
 Delia lucem, luce renatâ.

Clod. Cedamus hinc ad socios.

SCENA QVART A.

D. Ægidius cum Cerva Cicure.

E Loriparentes herbæ,
E Pratorum astra flores,
 Vallesq; nemorose,
 Gemmæq; florum rosæ,
 Vos mea circum dio
 Alata mens amore
 Lectura vigil volitat
 Diuini mei Amoris.
 Impressi fida Numinis vestigia,
 Sagacem deamantis
 Cursumq; vimq; mentis
 Beantis ad beatæ
 Vos ora prædæ ducitis.
 Tacita diæ simulacra formæ
 Quæ ludibunda pinxit
 Pennati dextra Amoris:
 Vos quidem, vos qua licet æmuramini
 Authoris ora vestri.
 Æternæ sed caduca,
 Inculta sed excultæ,
 Sed viuæ picta formæ simulachra,
 Ades tu, Numen, ades:
 Tu tibi pâr, tu cordis
 Tranquilla mei saties.

En erit (ô beata !)
En erit illa dies
Cum tui lumen oris
Mî dabitur tueri ?
En erit vt ætherea
Correpta face pectora
In cineres labascant ;
Tum rogo de vitali
Ad te mens ales aduolet,
In teq; niduletur ?
En flosculi riparum
Herbigenæ volucres;
Præ numinis amore,
Fucatas foliorum
Ad cœlum alas explicant,
Odoris flant suspirijs,
Fletuq; madent roscido.
Flammato viden' ore
Vt rosa purpurascens
Prodit amoris ignes ?
En hederæ virentibus
Ad astra reptant brachijs,
Expressaq; pallentibus
(Syncera amoris pignora)
Expandunt corda folijs.
An solus ego (heu misero !)
Tot inter faces algeo ?
An solus ego ad terras
Deuexo feror pondere ?
Ah tui tot amores
Mî, Deus, inde ; tui
Mî subde tot ardores,
Quot viret arbor folijs,
Quot arua rident floribus,

Quot

Quot antra lugens roribus.
 En piētis foliorum
 Multicolor labellis
 Flos tacitus diuinos
 Eloquitur honores.
 En Cœlo laudes accinunt
 Auesq; trutilantes,
 Apesq; bombilantes,
 Et aura leui sibilo,
 Et leni lymp̃ha murmure.
 An solus ego (heu misero!)
 Tot voces inter fileo?
 Ah, Dium Pater,ingere,
 Tuis m̃ipectusingere
 Tot laudibus fœcundum,
 Linguasq; tot facundas,
 Quot mella legunt apes,
 Quot garriunt volucres,
 Quot Auræ,lymphæ murmurant.
 At tu ferina vultu,
 Humano nutrix vberē,
 Quæ fragiles m̃i artus
 Iam senio labantes
 (O cura cœli prouida!)
 Humore fulcis lacteo,
 Ades,ô Cerua pennipes,
 Te pascua recenti
 Gemmata rore vocant.
 Dum viridi pascēris
 Tu palabunda prato,
 Sereno m̃i pascentur
 Immota cœlo lumina,
 Diuinis ora laudibus.

Chori pastorum.

Chorea secunda.

B Lacidi rores matutini,
 Qui sereno lapsi cœlo
 Mollia florum
 Versicolorum
 Ocellatis folia.
 Qui florentibus in conchis
 Latè virentis
 Æquore prati gemmulatis.

Vigiles hortis ab cois
 Flore rores olitores
 Arida pratis
 Ora rigatis
 Vrnulis argenteis
 Vos aurora fulgurantis
 Tacitus imber,
 Guttulæ cœli defudantis.

Nitidum flauæ lac Matutæ,
 Cum luteolas papillas
 Tenero florum
 Insefit ori:
 Odorati pupuli
 Coloratis cum labellis
 Rosæ circum
 Vbera matris nutriuntur.

Stellulæ noctis decidentes
 Stillæ rorum. Cœli rores

Sydera : ruris;
 Sydera rores.
 Flosculorum lacrymæ,
 Cum madenti languent ore,
 Diraq; lugent
 Funera noctis occidentis.

Antra petentum vos ferarum.
 Pressa vago signa pede
 Limite fido
 Prodite, rores.
 Certa per vestigia
 Ad latentem Venatores
 Ducite prædam,
 Placidi rores matutini.

ACTVS TERTIVS.

SCENA PRIMA.

Valdimirus.

E Ac fugit : forte hîc lateat
 Hau bene vortat. hic me canis implicat.
 Annectam loris arbori.
 Hic paullulum sic esto, mi Lycisce.
 Nescio quid sane strepunt hæc virgulta.
 Aut plagas ab hoc telo mox accipiet,
 Aut cursu tensas irruct in plagas.
 Virgulta læua paullum submouebo.
 Ehem : cheu me perditum !
 Proh dente quam tenaci læuæ inhæsit

Viro

T E R T I V S.

123

Viroſa ſerpens ! Horret dextra tangere,
 Nec læua quit excutere.
 Excuffit tandem ſed repente miſeros,
 Heu, vires artus deferunt.
 Quis ſubitus præcordijs
 Tam diri ſæuit impetus veneni ?
 Animus cum cruore ſenſim effluit.
 Ergon' ignauo hîc ſolus letho concidam ?
 Haud erit. Huc hoſtiles infer manus.
 Quo ruis ? Huc te verte. Dextram pietas
 Quæ retrahit crudelis ?
 Mactabo memetipſe, mîmet idem
 Et viſtima, & ſacerdos. ror ?
 Huc tela, huc ignes. Quin hinc præceps auſe-
 Heu genua curſum tremebunda fallunt !
 Succurre, dextra, & induc
 Mucrone pectus. Quid ignaua torpes ?
 Aude quod nos eripiat obſcuro
 Præclarum letho facinus.
 Heu, languidum trementi ferrum brachio
 Elabitur ! vicina
 Mors neci vim ſubducit:
 Nec morior quod morior.
 At quis, heu, præceps rapit mentem furor ?
 Quo feror ? Hîcne concidam ,
 Vt ipſe me confodiam ?
 Vt moriar, ne moriar ?
 Ad ſaniora redi, infelix anime.
 Sultinè ſis, & abſtine.
 Remitter forte dolor.
 Felices, quibus ante Regis ora
 Sæui cruento Martis in discrimine,
 Decoro datum corruiffe vulnere !
 Ergon' virenfis in Iuuentæ flore

Obscurus hîc exanimor?

O spes abruptas! O labores irritos!

O opes! ô solatia!

O Hymenæos! ô sperata pignora!

Hunc præter canem, nullus adstat misero

Laturus opem. Inhumata sæuis

Iacebo præda feris. Nec iacenti

Suprema quæ persoluat.

Amica manus aderit.

At tu, Lycisce, vis amica quondam,

Et fida mihi, extinctum

Ne desere, post fata fidus, herum.

Tu vigil age excubias,

Ne diro fera dente, neue adunco

Alpina rostro laniet volucris

Exanimum cadauer.

Arbor amica, si sub duro mollia

Cortice corda tegis, fessum pio

Effulci trunco latus.

Vitalis tu cum membra linquet halitus,

Iniectis large tumulato folijs.

Et Zephyri quotannis

Cum vernæ flarint animæ,

Solenni nobis parentate fronde.

Hîc densas inter volitabit arbores,

Et nota circum mœstus

Errabit ossa spiritus.

Tu, magna parens, viridante sinu

Decidui iam corporis

Labentes artus excipe.

Iam syluæ abscedunt, & amata diæ

Nigrescunt ora lucis

Heu, quis delirus mentem ludit error?

Non syluæ, nos abscedimus

T E R T I V S.

125

Quo fata trudent irreflexo tramite.
 Lux alma, vale; tuq; ô sylua virens.
 Sylvestris vmbra, vale.
 Vmbræ me vocant aliæ.
 Inuisa nox inuitos vrget oculos.
 Iam cuncta nobis occidere; nondum
 Nos penitus occidimus.
 Et luce cassi viuimus.
 O Lenis Aura, quæ pinnato gradu
 Hæc circum loca cursitas,
 Supremas moribundo ab ore voces
 Ad pias defer aures:
 Vt si quis forte degat hîc mortalium,
 Mandet abiectum tumulo cadauer.
 Heu miser! Etiam ne extrema leuibus
 Committo verba vent ——— ?

S C E N A S E C V N D A.

D. Ægidius.

Vt fallor, aut vox aures mœsta pepulit.
 Heus, quid ospecto? quis hic iacet, læue
 O quisquis es, qui somnum ducis facilis
 Ferino præda denti.
 Excutiam soporem, ac discrimen.
 Proh quam demersit altus fessum sopor!
 Torum attrecto, nec attractum percipit.
 At quis hic cruor? Quis hic autem pugio
 Vagina ereptus? O me captum! miserum
 Æternus habet somnus: quid laboro?
 Ac forte (ô procul Enri ferant omen!)
 Venator Regis é cæterua inanium
 Verentis adhuc simulacra Deum,

Haud Christum norit; animusque Tartaro
 Demersus sempiternas luas pœnat.
 Infelix animi, & infelix corporis!
 En v̄t in primo pubis vere iacet.
 „ O iuuenilis bonum forma fragile !

Canticum.

Examines ocelli,
 Gemella quondam sydera,
 Cui vos (heu scelus!) licuit lethali
 Condere nube?

Vernantium genarum
 Rubentes olim flosculi,
 Qui vos repente rapuere diro
 Turbine venti?

Vis immatura mortis
 Immiti falce messuit.
 „ Heu, ver caducum modice florentis
 Forma iuuentæ !

„ Vitales h̄c spirabant
 Per rosas oris Zephiri :
 Viua ab extincto pietatis ore
 Spirat imago.

Qua rosa fulgurauit
 Pallentes regnant violæ.
 Heu, ver caducum modice florentis
 Forma iuuentæ !

His interim te floribus.
 Non hos in vsus mihi nuper lectis
 Inspergam, & inani fungar munere.
 Nimirum sed præstiterit
 Sublatum hinc cadauer humo condere.

S C E N A T E R T I A.

Theobaldus, D. Ægidius.

Theob. **N**ueni tandē. Sed quid hoc spectaculi?
Absiste parricida

D. Æg. Huc tempestius ades.
 Leuabis onus. *Th.* An illudis etiam?
 Da pœnas hoc mucrone.

D. Æg. Vibratam, precor, paulum libra manum:
 Suspende, ac differ ictum.
 Si parricida fuero,
 Te pio sub hoc pondere
 Daturus pœnas consequar.
 Exangue hoc onus interim
 Adiutes, ac leuassis.

Teob. Vix breues ira moras pœnæ indulget.
 Age pauxillum interim
 Præuertat iræ pietas.

Dilata fontem pœna premet grauius.

D. Æg. Suppone læuam recte siciferamus.

Teob. At siste, dum: vaginæ detur pugio:
 Et canem hinc abducam.

D. Æg. At at pro! mirum! viuic adhuc? oculis
 En lucem quærit languidis.
 Huiusce vita me mox parricidi)
 Ingesto soluet crimine.
 Pergamus hinc: curabitur
 Vel rediuiuo salus,
 Vel morituro funus.

Chori Pastorum.

Chorea tertia.

M Edium terens Cynthus axem
 Grauis arcu iaculatur
 Tela lucis aureo.
 Rutilo latrat
 Syrius astro
 Nec venatus regij
 Cedit labor tantus amor
 Tanta repertæ gloria prædæ.

Igneus acres

Fert molossos impetus.
 Crebra volant tela manu.
 Ora repenti sparsa liquore,
 Corda calenti laudis amore
 Face feruent geminata.
 Creber artus alitus
 Quatit anhelos

Apes odorum præpetes auræ,

Zephyritidos alatae
 Administræ Chloridos.
 Noctis Eoa
 Luce supremus
 Expirantis halitus,
 Hostis olli cum Maruta
 Rosea cludit lumina dextra

Mobiles auræ

Vernulæ tubicinæ,

Odori

TER TIVS.

119

Odorata quæ miscetis
Pratigenarum prælia florum.
Languida victæ lumina noctis
Matutino quæ proflatu
Gelidæ restinguitis,
Volucres Auræ;

Deliam vestro flamine flammam
Temperate. Venatrices
Vos argenti dextera
Rorem adentes:
Tergite frontes.
Telis alas addite.
Catulorum Venatorum
Cursui vestras indite pennas.

Forte virenti

Si locarint gramine
Fessa longo membra cursu:
Undiq; lectos ruris odores
Spiritus ollis florifer afflet.
Vos ridentes ora circum
In amica pellite
Oscula flores.

Sic per amenas æquoris oras
Curru vos argenteo
Cœrula vester hospita Tethis
Sic per arua velitantes
Vos renelli lustrantes
Osculentur fosculi.

ACTVS QVARTVS.

SCENA PRIM A.

*Chorus Piscatorum.**Mixta cantico Choreæ.**Choreæ.*

Sibi grates, tibi laudes,
 Cœrula Tethy.
 Tuo lapsus munere.
 Opportune regia
 Munera Delphin.
 Nostra captus vincla sensit.

Canticum.

Eoâ parens Memnonis
 Vt prodijt è specula,
 Aureolosq; crines,
 Luteolosq; vultus.
 Ad oris tui speculum
 Tergit, comitq; , Tethy.

Choreæ.

Dum rubenti munda fuce.
 Illinit ora,
 Lætam tuis purpuram.
 Surripit è conchulis:
 Colla corallis,
 Tuis ornat ora baccis.

Canticum.

Dum spargit ab æthereis
Rosarum nimbos hortulis,
Tum tua matutino
Rubescit vnda vere,
Et pensilis in medijs
Floreſcit hortus vndis,

Chorea.

Te ſpumofis expuentem
Oribus iras,
Teq; præliantibus
Campum ventis Martium,
Fluctibus Eufos
Canat alter equitantes.

Canticum.

Tranquillo vultus lumine
Te blandientem canimus,
Et aureis arenæ
Pulvillis acclinatam.
Sic vſq; noſtro faueas
Piſcatui ſerena.

Chorea.

Tu terrarum vaſtos orbes
Sedula mater
Vlnis circum liquidis
Fuſa cingis, vitreo
Vberelactas,
Sinu geris æſtuoſo.

Can.

Canticum.

E tuo Phœbus nitidum
 Attollit caput gurgite,
 Et igneo tranquillum
 Dum globo radit æquor.,
 Apparet in argentea
 Aurata gemma concha.

Chorea.

Mane primo tu nascenti,
 Hesperè sero,
 Tu cadenti Delio,
 Ceu Phœnici æthereo,
 Liquido præbes
 Toro cunas, & sepulchrum.

Canticum.

In te sol pictor aureus,
 Dum lumen umbræ temperat.,
 Serena ludens pingit
 Ridentis ora cœli.
 Sic vsque nostro faueas
 Piscatui secunda.

S C E N A S E C V N D A.

Nuntius, Anonymus & Choro Pastorum.

Nunt. Vres ne Taurum, Iuuenes,
 Haulere vestræ telo stratum regio
 Anon.

Q V A R T V S.

133

Anon. Nil tale hauserunt ; ora tamen regia
Venamur, huncce munus
Delphinum allaturi.

Nunt. Mox aderit à luco.
Ne graue sit interea ferinæ
Audire necis seriem.

Anon. Iucundum nostri didicisse Regis
Editum inter lustra illustre facinus.

Nunt. Infame fero læuum nemus Tauro
Nostis, opinor, omnes.

Anon. Vtinam nostri cœtus.
Non nemo nossset minus.
Heu, sæua nimis nobis,
Et crebra sui monumenta liquit.

Nunt. Densa vallorum serie
Et trabe multa, medium
Quæ nemus laxat, obsepimus aream.
Hic cæcas inter frondium formidines
Stabulabatur ferus.
Imbelle truncos per nodosos vulgus,
Adunco leue gradu ramos occupat.
Suspensio grauis cœtu sylua nutat.
Hastata denso se iuuentus premit
Theatro circumfusa. Stat Molossus
Acer in cursum pronus, lori impatiens,
Extemplo rauco cornuum stridore,
Latratu Canum, iuuenum clamore
Excitus se se ferox elustrauit,
Horrendum Taurus mugiens.
Syluæ tremiscunt, cœlum late reboat.

Anon. Qua Taurus formate spectandum dedit ?

Nunt. Frons alto rigens cornu
Toruo minatur lumine.
Lato promissa mento palcaria.

Cris

Crispata cursu ima flagellant crura.
 Ingens caudæ modus
 Primos laceffit replicatus armos.
 Hirsuta vasti tota moles corporis
 Composita ad terrorem.
 Impete primum crebro
 Obnixus exploravit trunco cornua;
 Tum sparso ad pugnam pulvere prolusit
 Abrumpunt vincla canes, tela grandinis
 In morem densa cadunt,
 Pleraq; corpus inoffensum stringunt.
 Aduerso multa trunco ferri morsus
 Fingunt tenaces. *Anon.* Nothaj
 Ramescit arbor stirpe.

Nunt. Spumofus ore Taurus

Irarum cæstro percitus
 Mugitu tonat, face frontis gemina
 Fulgurat, cornu fulminat.
 Grandinat ictu, largo pluit imbre
 Sui sudoris, alieni sanguinis.
 Insana seu tempestas fœda clade
 Feras; virosq; sternit
 Ter spatia ampla cursu circumactus
 Telorum ictus, canum rictus luserat:
 Cum sese qua diducta patent cornua
 Spartanus audax toto immisit corpore
 Incubuit ceruici, dente adocto
 Impressit morsus, & inhæsit tenax.

Anon. O audax canis facinus!

Nunt Immane quantum efferatus vulnere

Corniger furit: se sub auras erigit;
 Vanos effundit ictus.

Ne quicquam toris graviter hærentis
 Molitur pendus excussisse canis.

Scrutanti nulli ut patuerunt exitus,
 En saltu præceps extra vallos arduo
 Erupit instar fulminis,
 Cum rauto densas inter nubes murmure
 Luctatum diu, violento turbine
 Elisum tandem emicat,
 Montesque horrendo concutit fragore.
 Aut pleno qualis ore tumens Rhodanus.
 Riparum arctos indignatus obices
 Euoluitur: taurina minax fronte
 In mare sylvas, & armenta proruit,
 Vnda triumphum mugiente canens.

Anon. Quid actum cane? num torosa Tauri
 Disclusit colla morsu?

Nunt. Spartanus alte excussus Tauri saltu

Sub auras iit, summa
 Flagella vincens arborum.

Tum stirpes per nodosos;

Er dumos per horrentes

Lacer ad terras graui

Afflictus casu occubuit.

Anon. Præclaro functus funere.

Nunt. Inter hæc Taurus densas

Sylvarum moras, & implexos calles

Excessit, altas faucium crepidines

Effusa petens fuga, qua vicinus

Vndarum larga mari.

Tributa soluit Rhodanus.

Bifida fugitantis.

Signat cruor vestigia.

Alipede venatrix.

Cursu premebat pubes

Densoque hastarum iactu.

Post taurum fixa syluescebat humus.

In crura , pede implicito,
 Procumbit humi bos.
 Infixis ripæ cornibus,
 Calcibus auras verberat.
 Donec auulsum ripæ fragmen trahens.
 Spumante præceps vado
 Deuoluitur in flumen.
 Securus dum telorum
 Torrentes tranat vndas.

Anon. (In fluuio videri forte fluuio
 Similis tauriformi)

Nunt. Per viuudum, molossi,
 Per vndas venaturi,
 Pari se in flumen saltu deturbarunt:
 Crurum remigio adnatant,
 Et geminas cornipedis,
 Hinc, atque hinc aures cœri
 Ter quater morsu vellunt.
 Immoti toto pondere dependent,
 Et anchoræ ceu geminæ fugacis
 Carinæ figunt cursum.
 Taurini proram oris ripæ obuertunt,
 Qua longa pendent aulici corona.
 Hic Rex cornigerum Latonæ capus;
 Et truncos artus Rhodano deuouit.
 Tum valido connisus
 Lacerato hastile stridulum contorsit.

Anon. Regale telum, Auræ;
 Incertæ sorti eripite.

Nunt. In pectus alte se demersit ferrum :
 Mixtaq; suo moriens cruore
 Ebibit vndas Taurus :
 Præcisum caput sæuum
 Adhuc in morte minitans

Canora gestat iuuenum caterua.

Anon. O dignam sceptro dexteram!
Seu bellis hostes, seu bellorum pari
Venatu feras fundit.

Age, occurramus ocyus.

Nunt. Ne procul hinc abite: iam iam adexit.

Anon. Haud procul hinc vaganti
Opperiemur gradu.

S C E N A T E R T I A.

D. Ægidius cum Cerva Cicure.

ET cor, & ora tua laude personent,
Supreme sator syderum.
Tu iuuenilem animum
Cœcis errorum conditum tenebris
Iam, iamq; exangues descendentem artus,
Et Orci æternos incuntem carceres,
Docente me, medente me,
Et veræ luci, & sano reddis corpori.
Tui iucunda spiritus
Olli iam morituro afflauit aura,
Vt salutares animo
Exposceret me latices.
Cum pium rores attigere caput,
Factiq; sunt repente
Et salutares animo,
Et non sperata corporis medela,
Sereno vt oris lumine,
Vt placide rorantibus ocellis,
Cœlumq; contuebribus
Et laticis asperginem,
Et sacri verba carminis accepit

Felix, ô felix nimium,
 Si tum lustratum, ac recentem animum
 Efflasset cœlo meos in amplexus!
 Viuat (sic quando tibi Deus placitum)
 Sed tibi gratus, à quo vitam hausit,
 Non immemor & mei, per quem hausit.
 At perge, ô Cerua, nos reddamus antro.

Chori Pastorum.

Chorea quarta.

 At decori iam sudoris,
 Sat, ô pubes regia,
 Strenua finxit prœlia virtus.
 Molliter excipiat
 Blanda fessos quies artus.

Lucis vmbrae iam cadentis
 Giganteæ senio,
 Dum morituro funera Phœbo
 Parentantes apparant,
 Sternunt pulla rura veste.

Fugitiuæ lucis hostes
 Vos à Sole transfugas
 In sua tutos castra receptos
 Gelidis tentorijjs
 Vmbrae regent hospitales.

Longo vobis en proiectu
 Se se ferunt obuia,
 Aruaque nullo lumine pingunt.
 Simulacra abjiciunt
 Nemorumque colliumque.

QVARTVS.

139

Ad riparum lentus vmbra
Spatiatur riuulus,
Plurima seræ succubat vmbra
Strata vallis montium.
Hic & vmbra vos morantur.

Hic per prata trepidantum
Ad lympharum murmura
Teneras inter flosculus herbas
Agitabit choreas
Vobis vmbra in conopeo.

Huc adesto, nec timeto,
O ceterua Regia,
Tibi grauis ne sit vmbra:
Nihil vmbra ponderis

ACTVS QVINTVS.

SCENA PRIMA.

Chori Aulicorum, & Pastorum.

Canticum.

Ch. Aul. **D** Vris exercita bellis,
Spectataque vulnere Regum,
Taurino Regia lussit
Sanguine tincta manus.
Te regia vulnera, Taure,
Fama super æthera tollent:
Meliolem vulnera vitam,
Quàm rapuere, ferent.

Ad

Aurati lilia flores

Cessere in spicula Martis,
Taurique aspersa cruore
Ceu rubuere rosæ.

Ch. Past. Aurea perpetuo florescite lilia vere,
Lætaque sint vestris Gallica regna comis.

Ch. Aul. E vestris fama corollis,
Aurati lilia flores,
Regalibus addita lauris,
Floreæ certa paret.

Præclari nuntia facti
Linguas longinqua sonantes.
Alas, talaria vestris
Induat è foliis.

Ch. Past. Aurea perpetuo florescite lilia vere,
Lætaque sint vestris Gallica regna comis.

Ch. Aul. Populi vos aura fauentis
Tranquillo recreet æuo.
Largo vos flumine laudum
Fama benigna riget.

Extremas orbis ad oras
Vestros expandite honores.
Vestros affundite odores
Quò rota solis adit.

Ch. Past. Aurea perpetuo florescite lilia vere,
Lætaque sint vestris Gallica regna comis.

Ch. Aul. Biiugo de colle, sorores,
Aurati floris ad vmbra
Celeres contendite : Phœbi
Carpite nectar apes.

Fœcundo caudice flores
Inscriptos nomina Regum,
Fulgenti lilia caule
Aurea sceptræ ferant.

Gemmatis cincta coronis

In vestris regia pinnis

Maieſtas neſcia finis

Collocet imperta.

Ch. Paſt. Aurea perpetuo florefcite lilia vere,

Lætaque ſint veſtris Gallica regna cœniſ.

Ch. Aul. Digna, ſed ampla parū vobis cōfinia libent

Æquoris vnda pedes, ætheris aſtra caput.

Ch. Paſt. Aurea perpetuo florefcite lilia vere.

Lætaq; ſint veſtris Gallica regna tuis.

SCENA SECVNDA.

Clodoneus, Valdimirus, Teobaldus.

Vald. Ic menti ſalus fuit vnda, & corpori

Clod. Vtrumq; grator: nec grauatè fero

Quod pium Chriſto manciparis animum.

Pars magna, & fida famulatus mei

Chriſti veretur numen.

Stat mihi & olim ſacro ſpargi flumine,

At fare; num ſolemne eſt

Vt menti ſalus fiat vnda, & corpori?

Vald. Sacri miniſter laticis negabat.

Clod. Quid ergo vtrunque præſtitere rores

Tuis inſperſi crinibus?

Vald. Non viſitatum ſuperæ clementiæ

Verebar in me munus:

At qui me aſperſit, laceratum ferro

Hoſtili dum meretur;

Eccuius, rogat, ſcelus? imminenti

Me pene letho obiecerit?

Serpentis ictu læuam narro ſauciam,

Theob. (Hinc tuæ reum necis

Quem rebar tute ignarus expiasti)

Vald. Res salua exclamat, nihil mirum fontes

Si vulneri profuerunt.

Hæc loca infame tenet

Infesta genus anguium,

Pestifero qui dente quos petiuerint,

Subductis tacite repente viribus,

Lethæo frangunt somno,

Donec lethæo lethum somno iungant.

Vnna' st medela, ac facilis,

Si tempestiua saucium,

Vulnus in primis ipsum, lymphæ tinxerit.

Hæc fatus, me vicino fonti admouit,

Et ora, pectus ter quater humectans,

Cruentam læuam gelidis

Merisauit vndis: ilicet

Veneni effluxit, & extinctus ardor.

Clod. Quam mira narras! A quo tamen hauserat,

Qui te medelam docuit?

Vald. Narrabat ille plurima cicuris

Exempla (feræ nomen siluit)

Incautam si dolosus

Morsu cerastes iecerit,

Cursu quæsi volucris

Veneno fontes eluunt.

Clod. Ecquid, ut feræ, suum nomen siluit?

Vald. Ægidium canebar.

Clod. Iam Gallicas per oras tanti nominis

Diffusa pridem aura

Et meas grato mulsit aures murmure

Vald. Id mihi nomen numen,

Dum vita comes erit.

Verebor umbram, ceruus vestigia

Impressa sacro venerabor pede.
 Elabar ante vitæ,
 Ingrato quam colendi mihi vultus
 E pectore labantur.

S C E N A T E R T I A.

*Clodoueus, Theobaldus, Anonymi duo è Choro
 Piscatorum, Anonymus è Choro Pa-
 storum, Valdimirus.*

Theob. Nil illic est qui medius.

An. è Ch. Rex magne, Diuum tibi missum
 munere

Pis. Hesternæ nocte, squamæ mei

Accipe regem gregis.

Ingentia in exiguo

Accipe vota munere.

Clod. Regale plane munus

Cultu dignandum regio,

Si Diuum missum munere.

Qui vestra tamen incidit in retia!

An. è Ch. Pis. Hesternæ noctis aderant silentia,

Et vitreo nitebat æquor speculo,

Nocturna cœli facies

Descenderat in vndas.

Par cœlo mare, Cœlum

Par Mari collucebant.

Æquoreas ætherei

Per vndas inextincti habant ignes.

Æthereos æquorei

Per ignes ibant inabsumpti pisces

Marinæ Salamandræ.

Curuato se vehēbat Luna lembo
 Argentea piscatrix
 Cum procul læuo ab littore
 TYRRHENA Delphin dorso radēs MARIA
 Placido nostra lapsu
 Et ora, & oras adiit.
 Ibat per astra mari picta, similis
 (Quem cœlo fama locat)
 Syderei Delphinos.
 Vndanti dorso fluctuabat vndis:
 Recuruus ponto simulabat pontem,
 Lunatus arcum, fuga raptus telum.
 Lunari pictus lumine
 Versicolores arcus
 Squammosa mari' sinuabat Iris.
 Dum ludit hæc spectacula,
 Nos longa circum taciti corona
 Obducti, multa fuscina,
 Ac densa vinculorum nexu premimus.
 Vt sensit ille dolos,
 Se sponte nostras in arenas expulit,
 Cum mari vitam linquens.
 Tum visa caput olli flamma lambere
 Et circum labi tempora,
 Oſtonis orbes orbibus agglomerans.
Clod. Agnosco cælo potius,
 Quam lapsa Mari munera.
 Flammæ orbis circumacti tēpora,
 Mî regna non obscuro pandunt lumine.
 Stet tanti monumentum felix ominis
 Impressus nostri clypeo
 Primigenæ Delphinus.
 Secundent omen numina:
 Vt quem natorum, principem

Nostra de cunque stirpe partus prompserit.
Æternis mea regna sceptris temperet.
Amœnus Galliarum hinc ocellus
Opima nomen sibi ducat regio.
Nepotibus hæc rata sunt nostris
Immotę legis pondere.

An. è Ch. Pis. Existat olim tuo, Rex, è germine
Tuo DELPHINVS, nomine,
Qui fluctuantes Galliarum oras,
Pacemq; naufragantem
Tuto componat portu,
Sceptro serenet placido.
Alituum Regina
(Præsaga mens futuri
Ignota vel inuitum cogit pandere;
Alituum Regina
Iberis ad hæc regna vecta ab oris
Trisulca ponens fulmina,
Olli iugali sese iungat fœdere.
Felici Reges procreentur germine,
Qui famam astris, regna ponto terminent.
En læuum fulguravit; læuum tonuit:
Annuunt votis sydera.

An. alter è Ch. Pis. Attonitus ne monstro, Rex,
hæreto.

Longæuus hic antiqua
De stirpe Mantus prodiit.
Quoscunque stirps hæc dederit
Mens agitat vaticina.

Vald. En tibi, Rex, auratos terra flores,
Regales æquor pisces
Tributa submisere,
Vt mari, terris imperes.

Clod. Cum syluis venaturum

Lux me reponet crastina,

Larga regalis auri dona vestris

Auratis florum foliis

Squammæque piscis aureæ

Mea reponet dextera.

Præite : nobis habitum iam innuit

Vicina Vesperugo.

An.è Ch. Pis. Vicina prosequemur

Ad vsque Rex , te littora.

An.è Ch. Past. Et nos in tibi tamen graue fuit.

Theob. Virgulta sonat læua.

Num datur nostris noua præda telis?

Clod. Rimare cautè , tibi ne labatur

Theob. Fallor ? an Cerua ? Cerua 'st.

Clod. Post Tauri cædem vile nimis Cerua

Regali signum gesso.

Ice tu, Valdimire , quem virosus

Serpentis ictus ictibus ferarum

Abduxit. *Theob.* Latitantem

Hâc viden ? *Vald.* Sile : video.

Acuta telum singulare cuspide

Hoc pharetra seduco.

En age, telum singulare, tanti

Tuere laudes nominis.

Ictu per ima certo ferrum viscera

Adactum infer penitus.

Prosterne letho feram : vulnusingere,

Venturis quod loquatur fama sæculis.

Ab arcu iam excutere.

Heus, ecquid hoc ; repente

Torpent ad ictum vires.

Se gelidus per ossa miscet horror,

Extrema forte lues hæsit aliqua
Expulsi nondum penitus veneni.

Clod. Ignaue, an adhuc hæres;
Ice sis, *Vald.* Vnum dolet,
Quod leui fungar vulnere.
Vrgent me iussa, Rex, & vires addunt.
En telum arcus expulit.
Haud casto, reor, ictu. sed fugaci
Elapsa cursu fera' st.

Clod. Accurrite : virgultis vos immittite.

Vald. Heus, istinc iam effare, Theobalde,
Fecêre tela vulnus ?

Theob. Quam rere longe sæuius.

Vald. Io me fortunatum !

Theob. At tu quid id libelli,
Et globulos tuere ? sine iaceant.

Vald. O astra meis ictibus fauentia !

Theob. Ictus vtrumq; manu forte excusserit.

Vald. Nec dies me dimittet hinc inglorium.

Theob. Attolle mecum tandem sis, aut abi.

Vald. Quam ingens feralni me fallunt oculi.

Theob. Sic belle iam sublimem efferamus.

Vald. Me miserum videtur viri species.

Vir est : heu parricidium !

Ægidij ne estis nota ? Haudquaquam.

Libelli, & globulorum læuo ab latere

Pium pependit onus : neutrum gerit.

Accedant & cucullo

Obtectum caput, & in pectus prona

Attollam ora, vt meum norim scelus.

Heume ! *Clod.* Fulcite collabentem vlnis

En vt vterque par iacet vultu

Exanguis, aut exanimis dolore

Hic vuneris accepti,

Hic vulneris inflicti.
Sed vitæ prior redditur
Qui concidit posterior.

SCENA QVARTA.

Valdimirus, Clodoueus, D. Ægidius, Theobaldus, Anonymi è Choris Pastorum, & Piscatorum

Vald. Tamen viuo ac spiro?
Clod. Ergon'huic necem, à quo vitæ munus
Acceperam, rependo?
Heu dura merces! Heu relatæ nimium
Crudeli vice gratiæ
Tu pius in me nuper,
Ego in te parricida:
Vitali caput mihi rore sparseras,
Cruore sacrum tibi fœdo pectus:
Tu mi medela, tibi vulnus ego.
Cruore sed pro sacro
Has accipe quas gemino deuoluo
Effusas fonte lachrimas.

Clod. O versas ac peruersas rerum vices!

Vald. Ah dextra crudelis:

Ah oculi crudeles:

Tu vulnus infixisti:

Vos vulnus inspectatis.

Abite, abite in lachrimas,

O oculi crudeles,

Ne vulnus inspectetis.

O vultus, ô verendæ mihi frontis,

Lethali licet cumulata nube,

Serena tamen lumina!
 Id mea vobis inuident,
 Quod sæui vobis eripit
 Aspectum mors facinoris.
 Heu labra morte iam liuentis oris!
 Si nuper hinc mî sonuit
 Vox animo vitalis.
 Æterno cur vos condidi silentio?
 Heu cari vulnus pectoris!
 Heu pectus meo cruentatum scelere!
 Amoris an hæc præmia
 Crudele telum accipis?
 Crudele telum, quin ferina resiliis
 Authoris in præcordia!
 Te in pectus hoc regerito,
 Hic apta sede hærebis.
 Sed quo te sponte renuis,
 Istinc auulsum dextera
 In meum pectus ingeret.
 Hic scelus expiabis:
 Hic meo saturabere cruore.

Clod. Abstiste telum vellere:

Dolore torques miserum.

En spirat adhuc, en attollit oculos.

D. Ægid. Heu, quis ad astra iam pandentem alas

In ima trahit animum præcordia?

Quid lentus hæres? opportuna coelum

En tibi fata referant:

Dant tibi tela clauces;

Dant tibi tela pennas,

Elabere, mi anime.

Quid hinc moras? ubi cuncta dolor?

Aspice quam sereno

Te vocat ore cœlum.

Quid hic moraris? Ibi fessum quies

Æterna te fouebit;

Elabere, mi anime.

Æterne Diuum genitor,

Hanc victimam, vitali

Quam tibi mactō vulnere,

In tuas vlnas excipe.

Cadauer humus tumulet:

Compone cœlo mente m

In numinis amplexus

Elabere, mi anime.

Qualis hastili saucius

Anhela Ceruus latera,

Per nemorum latebras,

Per vallium recessus,

Per saxa, per inhospitum

Abruptas cautes montium

Errabo miser auis

Hoc vsque gerens fixa telo pectora,

Dum tui, Deus, oris

Perenni sitientem fonte proluas.

At vos quicumque, ô iuuenes,

Adestis pio taciti dolore,

Dicite, amabo, iuuenes,

Eccuius vestrum dextera

Hac mihi pectus terebrauit cuspide?

Vald. Nam quid me fontem pudeat fateri?

„ Pars innocentiae est fateri noxam.

Quis scit an parricidam poenae manum

Exposcat? lubens præbeo.

En illa, Pater, tuicida dextera.

Hæc animi innocentis

Facta

Facta ministra nocens.

Dum petit ille feram,

Impetit ista virum :

Abscinde ferro noxiam.

D. Æg. Ah, fili, agnosco, non speratum licet,

Nec tua dignum dextera,

Me dignum tamen munus.

Heu me ! sed præbe dexteram.

O cara mihi, vel inflicto vulnere,

Amica manus, accipe

Hæc oscula pro vulnere.

Ten' ego incidam, cuius factum munere

Vt pene cœlo admouear ?

Vt quidquid hoc est patiar

In Numinis amore ?

Accipe rursus oscula.

Feram petisti ? haud te fefellit error.

En ego aspectu, illuue,

Colore decolore,

Villosa fronte, ac hispida

Vix homo feris, fera viris dego.

Hoc vno errasti, quod impactum vulnus

Parum descendit alte, nec emisit

Angusta nimis animum cicatrix.

Vald. Siccine fontem mulctas ?

Siccine ferro dignæ figis oscula ?

Haud æqua censes (tua dictum venia)

Huic æquus ego Iudex

Ferro amputabo meritam.

Clod. Me quoque tanti magna pars facinoris

Haud finit esse innocuum,

Inuitum penè qui coegi ad ictum.

D. Æg. Ignotum scelus veniâ,

G

4

Non

Non pœna dignum est : illæsi viuite.

Clod. Viuemus pœna hac digni,
Quod vita indigni viuimus.

D. Æg. Appelle, fili meo labra pectoris;
Tenellum adhuc pietatis germen
Cruore te rigabo.
Te pectoris hoc vberem,
Cruore te lactabo.

Vald. Heu singularis Pelicane amoris!

D. Æg. Compesce, amabo, lacrymas.

Iniqua doles vulnus
Si meum forte doles.

Nescis ah fili, nescis

Diuino quam incundum

Sit in amore vulnus.

Tu cœcum nobis oculasti pectus,

Hoc vulnus cordis oculus:

Hinc sydera suspiciet,

Hinc egeret suspiria,

Hinc efferet repentem

Pro lacrymis cruorem,

Non telum hoc, sed amor est

Immissus mihi ab alto:

Aspicias ut pennigerum

Prodit amoris alas?

Clod. Vos Ceruam vestigate

(Si modo Cerua fuit (tantimeritas

Daturam pœnas sceleris.

Vald. Et decet. *Theob.* Cerua fuit.

Vald. Inuentam iam iam lacero.

D. Æg. Ne, quæso, nate ne nutricem nostri
Cœlitus datam senis.

Hæc tui me discriminis

Medelam prima edocuit.

Vald. An istæc est, securum

Quæ sponte gradum effert?

D. Æg. Istæc: auerte, quisquis, ades, canes.

En tibi, Cerua, candidum rubenti

Cruore lac refundo.

Per te viuebam, pene per te morior.

Venator telis oculus te destinat:

Me telo manus vulnerat.

Quid dexteram mi lambis? caperata

Quid fronte me tueris?

An mei dolor te doloris attigit?

Clod. Non verba vulnus, sed medelam postulat.

Hinc illum vos sublimem ferte in regiam.

D. Æg. Testor æternum Numen,

Arcano cuius nutui

Trepididæ astrorum ancillantur chori:

Adduci ne me, Rex, in urbem iusseris,

Si cura meæ tibi sedit vitæ.

Exanimem hinc auferes:

Incolumen hic deseres.

Clod. Syluicolæ vos Iuuenes.

Seduli adeste faucio.

An. è Ch. Past. Aderimus. ———

An. è Ch. Pis. Nec segnes nos aberimus.

Cold. Me statim vrbs acceperit;

Mittetur, mox pœonia

Qui vulnus arte foueat.

Vald. Abscede Theobalde: sine suggeram

Vicarias huic vlnas.

Non hinc auellar, Rex. *Clod.* Vt lubet, mane.

Vald. Vt dextera, quæ vulnus.

Intulit, opem ferat.

Heu dulce amarum pondus!
Hoc vulnere si, Pater, expiraris,
Animus meo lectus ore habebit
Hoc pectore sepulchrum,
His corpus vlnis feretrum.

Clod. Valet. D. Æg. Mox valebo.

Haud vulnus hoc lethiferum.

Sic pandunt astra conscio.

„ Quidquid ab alto Deus

„ Ingerit graue, leuat.

RVBENVVS

Hilarotragœdia

Satyropastoralis.

INTERLOCUTORES.

Angelus præses Iordanis sub forma fluuij. Prolog⁹

Rubenus Magnus Sacerdos

Raguèlus Frater Rubeni , Pastorum Pater.

Hebèrus Primogenitus Ragueli , Pastor.

Edènus Socius Heberi Pastor.

Obèdus Vates.

Aggæus Heberi frater minor, Venator

Echo.

Orèbus Socius Aggæi Venator,

Adulla Mater Naimi.

Naimus Secundo genitus Rubeni, puerulus.

Therodamas Regius centurio , Syrus.

Ioèlus Primogenitus Rubeni , Pastor.

Nadabus Leuitarum Princeps.

Nehèmias Leuita.

Gèlbeus Seruus Aggæi Venator.

Ieraèlus Seruus Rubeni, Anceps.

Satyus

Faunus.

Chori	{	Leuitarum.
		Pastorum.
		Venatorum.
		Satyriscorum.

Scena statuitur in Auranitide, olim regione Palæ-
-stinæ ad fontes Iordanis.

Si quis velit , potest Adullam in Scenam inducere
sub virili habitu quasi mutarit habitum , vt me-
lius lateret, ac falleret scellitem,

ANGELVS PRÆSES

Iordanis sub forma fluuij.

Chorus Pastorum.

Prologi--canticum.

I Loriparæ valles, fœcundaq; frugibus arua:
Vitiferi colles, syluæq; virore comantes,
 Quas Itali tranquilla fouet clementia cæli,
 Et pater Eridanus felicibus alluit vndis
 Aduena fluminei glauca sub imagine vultus
 Vos tandem inuisos; magni sacer ales olympi
 Ille ego, quem fluuius cælum præfecit amœno,
 Cui Libanus præbet nascenti, & rauca cienti
 Murmura vagitu gemini cunabula fontis.

At quis Idumææ montes huc transtulit altos?
 Quæue Palæstinos fingunt spectacula saltus?
 Æmula naturæ, quid non mortalia tentant
 Ausa, labos ingens ingentibus additus oris?
 Artifici ingenio, quas distulit æquore vasto
 Omniparens natura, datur committere terras.

En superimposita agnosco non cognita notis
 Gramina graminibus, prope nostraque flumina
 Optatū, quo non Italis præstantius oris (flumen
 Adriaci tumidas vllum subit æquoris vndas.

Agnosco Syluæq; Copar, collesq; propinquos;
 Parte alia Libanum tendentem vertice ad astra
 Cedrifero, procul hinc turres, ac recta domorum
 Ardua, pinnatis quæ mœnibus Auranitis
 Alligat, & terras late dominatur in istas,

Atq;

Atq; Auranicam signat cognomine gentem.

Sit licet immēsi nō magnus hic angulus orbis,
Nulla tamen latis regio ditissima terris
Laudibus huic certet, non Indica littoris vnda,
Non Creta vndisoni quondam regina profundi,
Thessala non Tempe, non vestra (ignoscite falso)
Italia, Oceani, terræque superba triumphis.

Hac olim riuis currentia mella videres,
Et mea cum lactis, mea flumina nectaris ibant.
Non alibi toties positam stans hostia ad aram
Saucia fumantes infecit sanguine cultros.
Hæc loca fictorum non fama profana Deorum
Polluerunt, non signa truces imitantia formas;
Sed pia relligio coluit, sed numinis ardens
Culeus per nimbos cœlo delapsus ab alto.
Hic sacri vates, hic gens asperrima bello,
Longa sacerdotum series, & stemmata Regum.

Nec postrema fuit sylvestris gloria vitæ;
Sed studium multis veterum de more parentum
Innocuas habitare casas, laqueisque fugaces
Irretire feras, cælique per alta natantes
Aut pedicis volucres, aut lento fallere visco.
Ac; dum torrentes Titan vomit aureus ignes,
Et tremula raucae crepitant sub fronde cicadæ;
Dum ripæ viridante toro grex nostra secundum
Flamina, populea requiescit anhelus in vmbra;
Grande supercilium cliuosi collis inire,
Et pastorali diuinas carmine laudes
Pandere; tum Patriū meminisse periculæ, & inter
Lanigeras pecudes hominum proludere regnis.

Heu domiti quondam spoliis orientis onusta,
Et regum innumeris tellus opulenta trophæis,
Seruili nunc pressa iugo captiua laboras,
Et Thracæ curuata gemis sub pondere Lunæ.

Ausoniæ pubes torpenti excussa veterno,
 Induerit patriæ si quando laudis amorem,
 Ausit & Ægææ perfringere cornua Phœbes,
 Ne superi captiua trahat cunabula Regis;
 Te, decus Italiæ nostri laus inclyta sæcli,
 RANVTI, manet imperium: tua iussa capeffet,
 Europæ generosa petet tua signa Iuuentus,
 Auspiciis discetque tuis agitare triumphos,
 Et debellatis innectere vincla Tyrannis.
 Libera tunc nostris errabunt otia campis,
 Vernabuntque meis FARNESIA LILIA ripis.
 Tunc ego taurino subiens iuga mitia collo,
 Præses & Eridani pariter tua lora trahemus,
 Teque triumphali tollemus ad æthera curru.

Interea tibi, magne Heros, lucosque, lacusque,
 Imperiis nostrâsque tuis submittimus oras.
 Tu cape dona lubens, nec dedignare ferentem.

Chor. P. P. Tremulas inter abdita frondes

Placido ludit aura susurro.

Tacite labens roscidus humor

Nectare flores lactat hiantes.

Turba volucrum garrula lucem

Voce salutant.

Ang. Ior. At quæ vicini descēdit ab aggere collis
 Carmine læta cohors? Simulantis imagine vestis
 Instar habet turbæ, qua complorante, puellum
 Fraudibus inuidiæ miserorum ex ore parentum
 Abreptum, & rapido mergendum gurgitis haustu,
 Me incolumem præstante, meis eduxit ab vndis,
 Et retulit patrias ignotus frater ad ædes.
 Cum puerum Vates regali chrismate, natum
 Forte parens notum sacravit honore tiaræ.
 Ore, habitu antiquæ proh quantum hæc æmula
 turbæ!

Sed

Sed quæcunque, vale. vultu blandita nitenti
Obuia muscosi me vocat vnda Padî.

Chorus Pastorum.

Musa, quam molles comitant choreæ,
Iubar Auroræ rutilum canora
Voce saluta.

Salve nascentis filia folis
Ante parentis edita partum;
Lucidum partu enixa parentem,
Lucidi partu extincta parentis.

Salve quæ pratis referas odoris
Totidem flores, vaga quot olympe
Sydera condis.

Roseos aperis ætheris hortos,
Spargis eoi veris honores.
Quam radianti fulguras ore!
Pene videris ante solem
Pandere Solem.

Felix hic, pulsus animi procellis,
Prodeat Titan, nitidaq; cedat
Luce serenus.

ACTVS PRIMVS.

Rubenus, Raguelus.

Diuerbium primum.

Rub. Xtulit auratos coo gurgite crines
 Quæ nobis denos aurora retexuit an-
nos,

Cum

Cum dulci patria pulsi, mandante Tyranno,
Cogimur ignoti syluestrem ducere vitam.
Extulit hæc eadem ridenti gaudia vultu.
Nam mihi, quæ summi prona indulgentia cœli
Tandem sub seræ concessit sine senectæ,
Solennes hodie puer est vngendus ad aras,
Thura Deo quondam laturus ritè Sacerdos.

Rag. Cur hodie? mora nulla datur? quæ causa,
quis author.

Tantum opus accelerat?

Rub. Superi mandata Parentis.

Proxima nox aderat, cum vox demissa per aures
Expulit attonito securum pectore somnum:
„ *Craſtina cum ſummos aurora purpura montes*
„ *Pinxerit, unge tuum ſacrato Chriſmate natum.*
Vix ea: cœleſti radiarunt fulgure teſta.

Rag. Anne Sacerdotis dignandus honore puellus?

Rub. Quidni? regali dignatus honore puellus
Dauides olim multos inglorius annos
Paſtor Idumæas non mulſit carmine valles
Ante necem primi Ciſſei Regis, & ante
Debita quam ſacris fulgeret purpura membris?

Rag. Ille ne ſacrificis placabit numina votis,
Qui vix dum tenero molitur verba labello?
Ille coronatas iactabit thura per aras,
Cui regitur patria cum grefſu dextera dextra?

„ *Rub.* Chriſmata diuinũ, nõ ætas longa, miniſtrũ
„ Conſtituunt, non veſtis honos, non inſula
mitræ.

„ Chriſinata, diuino iuſſu cogente, futuros
„ Præuertunt annos, maturaque tempora vitæ;
Vt, puerum cum firma virum iam fecerit ætas,
Ore preces, ac thura manu iactare verendus
Diſcat, & inſonſas ferro maſtare bidentes.

Rag.

Rag. Nutat adhuc dubiâ turbans sentētia mētem,
 Hunc cine sacrandum poscant oracula natum;
 An tibi quem rapuit subiti inclementia Martis,
 Vastauit nostro cum turbo bellicus agros?
 Ille semel nostras si forte reuiseret oras,
 Natorum princeps diuina lege Sacerdos
 Non vngendus erit? Frustrato Chrisma Naimo
 Quid profit? Frustratne Deū mādasse putandū?

Rub. Mitte renascentem verbis lactare dolorem.
 Sit satis, heu, caro pro pignore suspirantem
 Quod me sæpe vides: mihi te mi nate Ioele,
 Non sortis vis vlla dabit, quem ferrea Martis,
 Ac mortis vis sœua rapit: tibi vita superstes,
 Cuius fama meas non vnquam allabitur aures.

R. & g. Incolumem superesse tuum, Rubene, Ioelum
 Credere (credo equidē nō irrita) somnia suadēt.
 Tempus erat, vigili quo prouocat ore morantes
 Aurorę torpentis equos Titanius ales;
 Cum mihi sollicita versanti mente Ioelum
 Sera quies tandem fessos illabitur artus.
 Inter oues viridi recubare videbar in vmbra,
 Iordanes qua se tacitis argenteus vndis
 Leniter effundes per pinguia culta vagatur.
 Palma vetus. sed palma suo spectanda virore
 Propter aquam patulis diffuso vertice visa est
 Luxuriare comis fœtu non amplius vno.
 Cum subito assurgens nimborum turbidus Austrum
 Imperus horrifono correptos turbine ramos
 Concurrit ingeminās: excusus ab arbore fructus
 Excipitur vitrea muscosi fluminis vnda.
 Arida concussæ vanescunt brachia palmæ.
 Iamque Noti stridor confederat omnis, & aura
 Lenior aspirans nutantes moliter herbas
 Mulcet: in antiquum reparatur palma vigorem.

Ecce

Ecce caput summo fluuij de gurgite tollens
 Vir grauis, ignoto se ad flumina forte ferenti
 Imperat, oblatum deponat in arbore fœtum.
 Hærentem quem sponte sua (mirabile dictu)
 Cernere erat, rursusque suis inolescere ramis.
 Attonitus iuuenis palmæ frondentis in vmbra
 Subsedit: tum missa vadis vos intonat ingens:
Aspice num noris patria sub fronde sedentem.
 Aspexi; quæ forma mei mihi visa nepotis.
 Hæc tam præsentem lustrabam singula mente,
 Rexet ut in somnis in somnem ducere lucem.
 Et nunc sic imis hærent infixæ medullis,
 Ut vigil haud vigilẽ videar mihi carpere somnũ.
 „*Rub.* Sæpe quies quos noctis alit temeraria, falsis
 „Ludit imaginibus; ne quicquã pectora turbans
 „Ut metuũr, sperãrve, dolẽt, gaudent ve diurnis,
 „Venati saltus, piscanti retia, bellum
 Militibus, volucres Aurigæ somnia currus.
 Et tibi Pastori syluestria visa videntur,
 Vndæque, palmæque leues; ventique furentes.
 „*Rag.* Omnia qui retur fallacia somnia fallax.
 „*Rub.* Nec qui cuncta putat veracia somnia verax.
 „Quæ cælo veniunt non pugnant somnia cælo.
 Si Pater omnipotens venturo sacra Ioëlo
 Destinat, infanti cur mandat habenda. Naimo?
 „Denique quicquid erit videat Deus: ille futura
 „Ille futura videt; nobis præsentia curæ.
 Nos igitur sub templa pijs, quæ proxima collis
 Ostentat molli demittens culmina cliuo,
 Nitamur, tantis orantes omina rebus.
 „Auspiciis res cœpta bonis male cedere nescit:
 „Auspiciis cæpitque bonis qui numen adorat.

Gelbeus, Ieraelus, Faunus Satyrus.

Diuerbium secundum.

Gel. **S**H salue, Ietaele, quo re proripis?

Ier. **S**Rubenus herus aucupatum propere
Misit ne desint alites conuiuio,
Vincturus gnatum quod festinus apparat
At tu quid hoc ænophoro?

Gel. Et mihi nulla ab hero datur requies,
Nocturnis, & diurnis qui venatibus
Corpus, mentemque deterit.

Aut leporem sectari, aut damas figere,
Aut apros obsepire densa indagine
Aut Ceruos irretire obiectu purpuræ,
Et seruos delassare cursu, & comites,
Hæc illi cordi studia.

Hau, malum feris, retibus, venabulis,
Venatibus, venantibus
En orto vix dum Sole trudor somnians
Venaticas sparsurus nares canibus
Huïusce meri aspergine.

Ier. At gradu Faunus violento, ac Satyrus
Huc fame leues aduolant.
Secede mecum post fruteta hæc: belluas
Rimabimur hinc tuti, & aucupabimur.
Hic dum sepone ænophorum.

Fau. Ex quo Sacerdos, & catera ciuicæ
Hæc infedere nemora,
Assiduo venatus lucus perstrepat,
Collesque canum personant latratibus,
Vastantur syluæ, lustra feræ deserunt,
Aut raræ vastis iam vagantur saltibus.

Antiqua nobis auchuntur pabula,

Nec salus vlla reliqu'it

Iam fame pereuntibus.

Si quid à prædare deutes rogito,

Aurum me poscunt omnes, aurum clamitant.

Quid aurum fiet nescio:

Nunc primum nomen id ab illis audio.

Quid rei malum flagitant?

Sat. Silenum hæc canentem quondam memini:

„Aurum, si nescis, est fortunæ vomitus,

„Curarum proles, & curarum genitor.

„Quod si possideas. fortunæ es asinus,

„Et vile pecus: inde fit pecunia

„Aurum mutato nomine.

„Quod si possideas, te ipse haud possides:

„Immo nec aurum possides,

„Qui te, qui aurum possides, non possides.

„Lucet, sed luce sua offundit tenebras,

„Vt opes quisquis habet opes quæritet.

„Nec opibus in ipsis opes videat,

„Et opibus in ipsis inops egeat.

„Sit graue licet, aura est aurum leuius,

„It, redit, ocyus per manus transuolat.

„Sit mole licet præditum,

„Per omnes tamen se traiecit rimulas

„Phœbea luce tenuius.

„Non corpus modo sauciat

„Ferri rigore sæuius,

„Sed mentis ima exulcerat.

„Hinc aurum quisquis habet curis anxius

„Pallefcit auro concolor.

„Vt multa paucis assequar:

„Malorum causa pretiosa est omnium.

Hoc

Hoc igitur te postulant,
Aurum cum, Faune, postulant.

Fa. Hoc si sit aurum, auro diues affluo;
Nam curis vsque, & vsque malis affluo.
Hoc si me volunt, habeant
Non aurum modo, sed sint prorsus aurei.
Quid tamen causæ, quod Pastores pariter
Non aurum nobis largiuntur largiter?

„ *Sat.* Nimirum auri lucem umbra sequitur
„ Infelix auaritiæ.
„ Et rarus auri est dominus
„ Non seruus auaritiæ.
„ Ab auro auari promanatunt nomina.
„ Dum aurum, aurum geminant
„ Au- arum dictum dictitant.
„ Quo quisque est auri largior,
„ Auri plerumque est arctior.

Fa. Si res sic habet, auri, ac dapis inopes
Nos interim peribimus.
Sed non sic habet: pereant
Qui nos perire mâuolunt.
Ad vim res adducenda: vis extorqueat
Quod crebræ preces nequeunt.
Si memet ipse noui, faxy sentiant
Quantum torosa polleant hæc brachia.

Ier. --

Fa. Inuadam, iuuitis prædas exprimam.

Ier. --

Sat. Si quis nitatur obluſtarier,
Hiſce diſcerptum minutatim ungulis
In leues ſpargam Zephyros.

Ier. --

Fa. Hoſ palantes more pecudum
Inertium per vaſta trudam auia;

Illos ad rupis dorsa afflictos penitus
Excerebrabo, cui scerabo misere

Ier. —

Sat. Abimis eruta radicibus
Annosæ quercus iaculabor robora.

Ier. —

Fau. Rotabo procul ardui
Abrupta montis fragmina.

Ier. —

Sa. Vt importune hic ales obstrepat !
Iam tam loquaci rostro saxum ingero,
Vt doceam silentium.

An nulla hic iacent saxa ? Faune, quærito,
An illis vlla sub frutetis latitent.

Ier. Iam nos accedunt : age sis, ô Gelbee,
Fugaces nobis agitentur soleæ.

Fa. Hu hu, hu hu, —

Gel. Me miserum !

Dum trepido, lagunculam
Oblitus illic liqui : sine redeam.

Ier. Perge, ne in Faunos incidas.

Fa. Hu hu, hu hu. —

Sa. Ecquid venaris naribus ?

Fa. Hu hu, hu : te fugit hæc fragrantia ?

Sa. Hu hu. —

Fa. Hu hu. —

Sa. Hu hu. —

Fa. Hu hu. —

Sa. Hu hu. —

Fa. Hu hu. —

Sa. Ni fallor, meri merus istic odor est.

Ecquid hic Bacchus delitet ?

Fa. Oh oh, oh oh doliorum.

Sa. Educ sis epistomium.

Fa. Hu hu : mehercle, odoris per vestigiæ
Inueni florẽm, satyre.

Sa. Ain ? & hunc mi liceat
Ore odorari flosculum.

Fa. Licabit., at iam nobis Satyriscos
Acturi prædas, asciscamus socios.

Sa. O bellulum doliolum,
Vt hilaris te suauior,
Sexentiesque iuuat suauiarier!

Gel. Donec dirumpas illa.

Ier. Ha , ha , he.

Gel. Malum tibi quod Deus duit.

Ier. Quid omifisti vasculum?

Gel. Quid tu seponi iusseras?

Dum tu aucuparis Satyros.

Ipsi occupant cœnophorum.

Ier. Ha , ha. ———

Gel. Scelestum caput, riden' iterum?

Cui hoc ego pugno.

Ier. Papæ manum contrahis?

At pedes ego exporgo. ———

Solinerbium.

Gel. Præceps labere.

Væ meis , herus si resciscat , humeris.

At commentabor fabulam.

Puras , bibaces belluæ

Egregie se proluent?

Si noui ingentes meri illius spiritus,

Fumabunt mox altaria.

Mî quas non rentur pœnas luent ebrij.

Heberus

Heberus,

Monodia.

Yluæ frondosæ, syluæ, collesque supini,
 Et vos omnigeno ridentia prata colore
 Annua iucundis retulisti gaudia veris;
 At me præteritæ liquerunt gaudia vitæ,
 Iam resoluta cadit glacies de montibus alris:
 Nostra quoque assiduo liquuntur corda dolore,
 Iam grauido teneræ trudentur palmitæ gemmæ;
 Et mea perpetuis turgescunt lumina guttis.
 Nunc arbor dulces præbet Pastoribus umbras
 Nunc somni molles, nunc pabes fusa per herbam
 Dulcia multifori modulatur sibila canna:
 Solus ego, hei misero, salcus, & lustra pererrans
 Conqueror, & nostris respondent saxa querelis.
 Hei mihi, cura onium, rapidarum cura ferarum
 Languenti fluit ex animo: dolor omnia vincit.
 Ite leues Cerui, leuæque in montibus Ursæ,
 Ite lupi, miserumque pecus laniate furentes:
 Non vos præterea mea tela, aut retia lædent,
 Vt lubet ite meæ nullo custode Capellæ:
 Pascite vos herbas gemmantes rore recentis
 At mea sollicitis pascentur pectora curis.
 Vos bibite algentem vicini fluminis undam:
 Singultus, lacrymasque bibent nostra ora perennes.

Edenus, Heberus

Diuerbium tertium.

Ed. **Q**uæ Allor? an vlla meas vox flebilis impulit

Quius? Hebere, tua est? (aures

Heb. Cur me cur dicis Heberum,

Quem lacrymæ fecere undam, suspiria ventum?

Ed., Pone modum curis: lacrymæ non pellere possunt,

H. „ Non

- „Non ducta ex alto suspiria corde dolorem.
 „His dolor augeri, furtiuas ducere vires
 „Suevit, & occultas violentior esse medullas.
 „Qualis quæ nullo collabi flamma vigore
 „Cœperat, inclusam si reddere follihus auram,
 „Et leuibus tentes occultam spargere lymphis,
 „Iritata nouis assurgere viribus audet,
 „Et circumfusæ minitari murmure turbæ.
Heb. „Durius est olim speratis cedere rebus,
 „Quā sperasse nihil, nihil aut gustasse secūdū.
Ed. „Plerunq; vt voluere dolent mortalia corda:
 „Sed vitæ generosius amor rapienda proteruis
 „Tristitiamq; metūq; dabit trans æquora vêtis.
Heb. Men' adeo reris sanæ rationis egentem,
 Vt me carpenti iuuet indulgere dolori
 Ipse dolor mentem, non mens fert ipsa dolorē:
 Hanc ille in magnos abreptam coniicit æstus,
 Iactatæque negat tranquillilittora cordis.
Ed. „Sperandū: quos ipsa dies tulit atra tumultus,
 „Auferet ipsa dies felix, & sole reducto,
 „Densa serenata dissabit nubila fronte.
Heb. O vtinam, crescente die, decrescere curæ
 Incipiant: vereor maturescantibus annis
 Notitiam, viresque trahat firmata cupido,
 Elapsi momenta boni dum singula pendit.
Ed. „Serpenti celerare decet medicamina morbo:
 Et medicamen erit primas euoluere causas,
 Quæ tua tam diro presserunt pectora casu.
 „Profuit interdum grauidi penetratia cordis
 „Pandere laturo sidum solamen amico,
 „Atque leuatur partitæ pondera molis.
 „Qui tacito latuere diu sub corde dolores,
 „Mutati erumpunt manifesto ex ore furores.
Heb. Constitui memorare meos tibi sæpe labores,
 Sed

Sed renuit mens ipsa nouo deterrita luctu.
 Nunc quia tātus amor nostrū cognoscere vulnus,
 Meque iubes nullam non hinc sperare salutem;
 Horret adhuc quamuis refugitq; fricāda cicatrix,
 Incipiam, summi libans fastigia facti.

At tibi, sis nostræ quamuis nouus incola sylux,
 Miror adhuc ignota ignotis cognita terris
 Quæ reor, & quæ me vel fama racente locuta est.

Ed. Ipse dolor patuit, latuit me causa doloris.

Heb. Accipe: Dū patriæ nos libera tecta fouebāt
 Sacrorum hæredem prolatoresque creandæ
 Stirpis Ioëlum sibi tum Rubenus alebat.
 Quem forte Auranes egressam mœnibus, inter
 Æquales cœtus puerorum dum puer ipse
 Plectit odoratas per florea rura corollas,
 Abripit incautum syriis manus excita ab oris.
 Hoc Pater orbatus, prolisque elusus inani
 Spe, licet inuitus patria me lege nepotem
 Hæredem sacris, & auitis allegit aris.
 Quid consanguineæ, quid amicæ gaudia turbæ,
 Quidue salutantum resfluentes ædibus vndas
 Commemorem? Sacro iam tum diademate frontē
 Cingere, iam rutilo fulgere videbar in ostro,
 Ferreque bis senis radiantia pectora gemmis.
 Gaudebam hæc fingens, & iam securus honoris
 Ceu mihi præsentis pascebar amore futuri,
 O quoties multis vallatum millibus, vrbis
 Per fora, perque vias me dum miratur euntem.
 Ore renidenti rorantia lumina cælo
 Turba tulit, tacito suspenditque omnia labro!
 O quoties curuata genu reuerenter adorans
 In me maturo præuertit munus honore!
 O spes dilapsas! ô dulcia tempora! cheu
 Quam nunc quam tristi torquetis viscera sensu!

Ed. Cōprime singultus, lacrymas cōpesce cadētes,
 Neue nouis auge currentia flumina nimbis,
 Perge, tibi nubes quānam importuna serenos
 Turbarit soles.

Heb. Syriæ Rex impius oræ.

Ecce Damascenis erumpens faucibus, urbem
 Occupat, & nostras ferrato milite terras.

Excutimur patria, syuisque immittimur istis.

Ed. Tam duras meruit quæ vestra iniuria pœnas?

Heb. Ignoscenda quidem nossent ignoscere Tyranni.

Ed. Hanc, age, narrato.

Heb. Funesta, ac digna relatu est;

Sed narranda, meæ tuleris cum gaudia menti.

Interea propiora sequar, maturior æui,

Atque animi, senis bis iam labentibus annis,

Dum sacris inhio, dum templa nitentia, dumq;

Pastorum in magnas Leuitarumque cateruas

Imperium expecto, nobis libamina prima,

Primitiasque ferant frugum, me deniq; turbæ

Cæli hominē, terræue Deū venerētur, adorētq;

Heu sortē exortem! spes ex spes! fata puellum

Hæredem educunt, ex hæredatus abiui.

Ed. „ Quam nihil elatis fas quæquā filere rebus!

Heb. Tum me lætitiæ deiectum culmine ab alto

Tristitiæ excepit præceps, atq; alta vorago.

Tum me lucis amor, tum me solatia ruris,

Deserere cibi, deseruitque sopor,;

Et amox inuidiosa odia, inuidia osa puellum

Incessere meam geminato vulnere mentem.

Sylua ter amissæ vernantem frondis honorem

Induit, amissa cum nos quoque viuere vita

Cœpim⁹, & viuā trahere ægra per omnia mortē.

Ed. Forte feret vitam tibi mors matura Naimi.

Heb. Heu vox dira meas hodie circumsonat aures,
 Cæli

Cælitus inuiso properari Chriſma puello,
 Nos niſi ſurgentē properemus vertere molem,
 Non poſthac, Edene, tuum ſpectabis Heberum
 Certū eſt per ſcopulos, & per glacies montanas
 Exilium durare: meis ibi forte querelis,
 Quando virū nequeūt, molleſcent corda ferarū
 Mecum rugabunt fronte mæſta æquora: mecū
 Ventus ager teneras inter ſuſpiria frondes,
 Antraque fontanis flebunt ſtillantia lymphis.
Ed. Ferreus, aut ferus eſt qui nō dolet, atq; dolorē
 Audit, Hebere, tuum. Sed te fiducia noſtri
 Si qua capit, fluctus animi compone tumentes
 Polliceor tibi quidquid opis mens noſtra, manūſque

Ferre queunt.

Heb. Quid ferre queant Oracula contra?

Ed. „ Credulitas timida eſt: timeant qui talia credunt.

„ Mens delira ſenū ſomnos oracula fugit.

Heb. Finge tamen non ficta.

Ed. Tamen tentare iuuabit.

Heb. Non dabitur prohibere.

Ed. Moras innectere detur.

Heb. Ardua moliris.

Ed. „ Spectanda per ardua virtus.

Heb. Audax diceris.

Ed. Verus modo dicar amicus.

Heb. „ Cum iuuat audendum eſt.

Ed. „ Ipſum eſt audere iuua men.

Tu modo pone metus, & lætos indue vultus,
 Dū mecū hinc cedens meditor noua dāna Naimi

Heb. Pectore tam fido tibi præmia digna rependant,

Aspirentque tuis clementia ſydera cæptis.

Chori Pastorum.

Chorea prima.

Superas norunt singula leges,
 Et iubentis æqua ferunt
 Numinis imperia.
 Tacitæ præses
 Delia noctis
 Scuto tecta argenteo,
 Aut falcato vecta curru
 Lucida ductat agmina cœli.
 Creperæ Vesper lucis ocellus
 Seras idem, matutinas
 Condit, effert faculas:
 Altera Phœbe
 Lucis ademptæ
 Patitur dispendia:
 Nunc inferne, nunc superne.
 Flammeum Phœbi circinat orbem.
 Vacuo pender aëre tellus,
 Seque vasta mole librat
 Facta levis pondere.
 Senio brumæ
 Occidit annus,
 Veris idem floridas
 Rediuius inter cunas
 Nitido ridet ore nouellus.
 Spumeus altas expuit undas
 Æstuant pontus ira:
 Littus vrgens murmurat
 Aurea vinctus
 Compede arenæ.
 Certis acta vicibus,

Et immotis mota habenis,
 Superas norunt singula leges.
 Sola (proh nefas !) fronte rebelli
 Inhumana mentis audet
 Vis humanæ obnitier.
 Desine cæpto,
 Liuide Pastor:
 Diuo iussa monitu
 Coniurata quid moliris
 Chrismata vecors tollere fraude?
 Solido rigent fixa adamante.
 Casso niteris labore
 Cæli iura vellere.
 Vela rumentis.
 Contrahe mentis.
 Colla (viden ?) mitia
 Tellus, æther, pontus, ær
 Superę monent subdere legi.

ACTVS SECVNDVS.

Obedus. Vnus è Choro Pastorum.

Diuerbium primum.

Ob. **¶** Ecce est, quam geminis Iordanes cor-
¶ nibus ambir,

Hæc trans antiquam protenditur Auranitem
 Terra ferax, quam iussa Dei monuere petendam.
 Testa Sacerdotis non notis abdita syluis
 Quis doceat ?

V è C.P. Quæ forma Senis, cui pectus anhelat,
 Crebraquatit cui thëbra tremor, cui nō color vn⁹,
 Non ijdem vultus, incertaq; lumina nutant;

Ob. Quis mea tã subit^o p̃cordia permeat ardor?
 Quo feror, aut vbi sum? rerũ quæ surgit imago?
 Ille quis armatus facie spirante Satelles?
 Quem, furibunde, petis? quo te tã turbidus inferis?
 At noua quæ facies alio mea lumina versat?
 Multiplici serpens maculatus terga veneno
 Voluitur accliu per læuia brachia lapsu
 Umbrantis platani, & lingua vibrante minatur.
 Ah ferus, implumem deuoluit ab arbore pullum,
 Quem super increpitans reuoluto stridula gyro
 Nequicquam volitat mater: nihil ille nec audit,
 Nec timet: occultas & iam delapsus in herbas
 Delituit: sed mœsta sedens philomela sub vmbra
 Flebile flumineas disperdit carmen ad vndas.
 V è C. P. Iam mēs ad sese redijt, calor ille resedit:
 Sed loca miratur sommo velut excitus alto.

Obedus, Edenus, Heberus,
 Vnus è Ch. PP.

Diuerbium secundum.

Ob. Empestinus ades pastor: vestras ne Sa-
 Exul habet syluas? (cerdos

Ed. Non hinc procul: ecce nepotem
 Alloquere oblatum.

Heb. Num me, longæue, requiris?

Ob. Non te, sed Patruum.

Heb. Liceat mihi scire quid illum

Scire velis:

Ob. Vobis regnum, regnoq; salutem
 Nuntio: nec fessos sol merget in æquore currus,
 Ante puer manibus quam regia chrisinata nostris
 Regia regali cum nomine chrisinata sumat;

Vt

Vt simul ac olim plenis adoleuerit annis,
Rex Auranitica prœtrudat ab vrbe Tyrannum.

Heb. Quem memoras puerum?

Ob. Vestra de stirpe Naimum. (puelli?)

Heb. Quis tibi non noto dat nomina nota

Ob. Omnia qui nouit, qui vatem me sibi legit,

Imperijs egitq; suis has quærere terras.

Heb. Vnde huc appellis?

Ob. Magnis fœcunda Prophetis

Me Bassaniticis tellus effudit ab-oris.

Heb. Tun'igitur nostrum quemquam sacrabis, &

Tun'hodie? (vnges

Ob. Hocce die.

Heb. Regem tun'ergo puellum?

Ob. Ellum.

Heb. Rubeni?

Ob. Id veni.

Heb. Vix credere dignum est. (mentem

Ob. „ Nil mirum: turbant subitam noua gaudia

» Sæpe minus credit quæ quis nimis anxius optat.

Heb. Me miserum!

Ob. Quæ tanta noui tibi causa doloris?

Ed. Rubenus quia nullus adest, quem vidimus

Moenia vicinæ dum matutinus iniret. (urbis

Heb. Sic est: interea nostro succedere recto

Ne graue sit, donec reuocetur ab Vrbe Sacerdos.

Ob. Cur graue sit spatiumq; viæ, senioq; grauata
Optata mea membra diu lenire quiete?

Dum mora nil violet supremi iussa Parētis. (15.

Heb. Mox aderit Rubenus: age hâc de pectore cu-

Tu nostras properato domos hunc ducere vatem,

Iamq; viam releges ad nos, laturus in urbem

Læta Sacerdoti tantarum nuntia rerum.

Ex Ch. P. Tatum erit: en vatem ducosiâ inquit euertor.

Edenus. Heberus.

Diuerbium tertium.

Ed. **E**bueras simulare tuū cū vate dolorem:
Sed bene quod finxi te suspirasse moratē
Vrbē Sacerdotem.

Heb. Potui simulare, viderem
Cum data perdendo regalia sceptrā Naimo?

Ed. Parce metui tibi certa sal⁹, mors certa puellō
Vnde tibi mortem reris, pueroq; salutem.
Sed non ante tamen nostro prometur ab ore,
Quam mihi vestrorum series promissa laborum,
Electi cur Vrbe, tuo promatur ab ore.

Heb. Longa foret longis narrāda iniuria dictis.
Multa dolor prohibet, paucis contentus abito.
Lucus erat nostræ prætentu frondis inumbrans.
Posteriora domus lato spectabilis aruo,
Ilicibus crebris, laurisq; virentibus horrens.
Area laxabat medium, media ara vetustis.
Surgebat gradibus nudo manifesta sub axe,
Amphitheatrali quam circumfusa corona
Gingebat pinus cælo se plurima tollens.
Extremum sylvæ non alta riuulus vnda,
(Maſtandas pecudes quo mersauere Leuitæ,)
Lambit, & à nostris regales abripit hortos.
Hic sacra thuricremas dum turba litaret ad aras,
En vigilum Princeps regalibus actus ab hortis
Turbidus, ingentiq; Syrum comitante caterua,
Ingreditur Tarchon, coniurataq; virum vi
Proruit extinctis euersa altaria flammis.
Turba Leuitarum temeratum numen, inermes.
Quando aliud nequeūt, lacrymis fleuere profusis,
Haud æquis tamen hæc animis tolerare Nabalus;
Sed

Sed sceleris pœnas alta sub mente volutat.
 Ille sub extremæ conuerso cardine noctis,
 Pallida dum dubia languerent sydera luce,
 Prostratos aræ vigil instaurabat honores,
 Crastina venturæ reparans solemnia pompæ:
 Cum procul haud villo collisas flamine frondes
 Audijt, & suspensa leui vestigia gressu
 Librantem, ac notos Tarchontis vidit amictus.
 Tum dolor irarum torrenti excanduit æstu.
 Protinus astantem sacris de more bipennem
 Abripit, & densos per sentes luce maligna
 Pone subit tacitus, pressoque per occiput ictu
 Occupat incumbens: illum prosternit humi nex
 Extremis genitum singultibus expirantem.

Ed. I nunc, & fastu sacris illude superbo.

Heb. Heu, nobis vultu illuit fortuna doloso.
 Namq; per obscuros traiecto lumine calles
 Cynthia prostratum radiata fronte Mesalpum
 Prodidit, hæredem sceptri, prolemq; Tyranni
 Vnigenam.

Ed. Heu casus! heu cœca volumina rerum!
 Qui Tarchontea delusit lumina veste?

Heb. Accipe quæ interpret curatû fida Mesalpi
 Narrauit vates. Cæco succensus amore
 Virginis (externis quam sæpe petitam hymenæis
 Abnuerat prudens Rubeni cura parentis)
 Tabificum iuuenis versabat in ossibus ignem.
 Huic consulta necem Sygria prædixerat arte
 Saga Paphi. notos sed virginis ille Penates
 Flammarum impatiens per amica silentia noctis
 Solus inire parat, vanisque falleret artes,
 Et vigilum excubias, spolijs Tarchontis amicis.
 Nescius euerforem aræ, se se abdit ab hoste,
 Si quis erat, tutum mendaci ratus amictu.

Atque illum incestos adeuntem nocte furores
Ignarus fictum ferro Tarchonta Leuites
Diffidit.

Ed. Incesti pœnas expendit amoris.

Dum lethum auertit, fallaci accersit amictu.

Heb. Interea gemitum famularis turba cadētis
Accipit, & vocem per frondea testā secuti
Exanguem exanimo similem videre Nabalum.
Tum vero ardentes mixto rapit ira dolore
Vna omnes, vnumq; omnes vno ore Leuitam
Vulneris anthorem conclamant: gesta canentem
Pluribus, impacto geminantes ense, trucidant.
Sternitur: amborum miscetur sanguine sanguis.
Tu patris amentes iras, aulæq; tumultus,
Tu matris lacrymas, & fœmineos vlulatus
Tecum agita: motam miscetur fama per urbem.

Ed. Fors pater astripotēs orbauit prole Tyrānū,
Vt tibi flectendæ regni mandentur habenæ,
Ante tamen propera sublato morte Naimo.
Sed fate: infantis cæde exaturata Leuitæ
Ira remolliuit flammato corde Tyranni?

Heb. Tantorum stirpem, irritatoremq; malorū
Tarchontem informis dampnavit funere lethi.

Ed. Discite cœlicolas nō tēnere numinis hostis
Ignoti læso pœnas pro numine poscit.

Heb. Mox gen^o in nostrū (patr^o præcordia tantū
Extimulare dolor) odijs exarsit iniquis.
Vidisses: at plura nequit mens ægra dolore.
Deniq; in has sylvas, atq; hæc in lustraferarum
Sacra. Sacerdotem tota cum stirpe relegat.

Sat. Sat mihi, promissi q; datū, sat prima malorū
Causa pater, casusq; tuī; exiliumq; tuorum.
Sed vix credideris quam non: leuia inde trahantur
Consijs momenta meis, quantumq; iuuamen.

Heb.

Heb. Pande dolos.

Ed. Mens vlla malo si credere discit,
Præteritos memorans casus mea verba minister
Regius haud spernet venturæ nuntia cladis.

Heb. Pande, inquam, quid corde præmas : quæ
gratia tarda est

„ Gratia non grata est.

Ed. „ Quæ multum, ac sæpe cupita est

„ Gratia grata magis. Sed mentem aduerte lo-
quenti.

Pollicitus Vari vicinam callidus vibem
Ingrediar, nostrum simulans me quærere mystam,
Conspiciasq; fores Syriæ Regnantis adibo.
Cumq; introgresso dabitur mihi copia fandi,
Nostra peregrinum subiisse mapalia vatem
Effabor, qui chrisma canat regale Naimo
Deberi, vt simulac (num rite audita recordor?)

„ Vt simul ac olim plenis adoleuerit annis

„ Rex Aurantica protudat ab Vrbe Tyrannum,

Heb. Dicta memor retines ; alt hinc quæ dam-
na puello?

Ed. Damna rogas ? lethum : vix se regnante
Tyrannus

Audierit quemquam dignari nomine Regis,
Ilicet occulta mandabit cæda necandum.

Heb. O mihi natalis dum funera sæua puello
Læx ferat hæc ! animus tantum sperare veretur.
Quæ tantis quæ digna fides erit addita rebus ?

Ed. Digna fides odiū, quo teq; tuosq; Tyrānus
„ Insequitur : cum firma fides sit fœdere firmo:
Testuremq; fretūmq; , & sydera conscia veri
Testabor iurans, & nomina Numinis alti.

„ Exitus acta probat ; quidni mea dicta probarit ?
Mutantur vatis qui certa ex ore reportent.

Quid

Quid moror? an Regi vix natum perdere natum
Tantæ molis erit? non hoc se regia primum
Innocuo imbutam satiauerit ira cruore.

Heb. Forte Sacerdoti quid si fraus nostra pateſcat?

Ed. Scilicet? an, noſtrum neutro prodente pateſcat?

Heb. Egregio ſtant cuncta loco: pulcherrima frau-
Annexa eſt ſeries: iamq; ad tua verba reuixi. (diſ
En age, carpe viam, ſed te reuocare memento
Pernici reditu, ne ſit mora longa Prophetæ.

Ed. Me rediſſe puta: breuis hinc via ducit in urbē

Heb. Ipſe domi Vate verborū ambage morabor.

Ch. PP. Ch. Satyrifcorum. Faunus.

Satyrus.

Diuerbium quartum.

V. è C. P. **IN** gradu erranti, & capite nutanti,
IN Satyrifcorum comitante grege,
Proſiliunt cornipedes lymphati.

V. è C. S. Immo merati egregie.

Fau. Miſcetur cœlo tellus: ecquid, Satyre,
Omnia in antiquum ſunt reditura chaos?

Sat. Mî geminantur omnia,
Et nouus orbis oritur.
Tu quoque iam non vnus es.
Vter es horum, Faune? —

Fau. Haud vter, Faunus ſum.

Sat. Ten' tango?

Fau. I in crucem: mihi lumina
Impactis vnguibus prope excuſſiſti.

V. è C. P. Bacchantur. —

V. è C. S. Quin bacchati ſunt doliolo.

Fau.

Fau. En cœlum panditur : en astra video.

V. è C. P. Cratera sydus aspicias ?

Sat. Insiste gradu, Faune. : caue corruas,

Nam rapida vertigine

Circum rotantur omnia.

V. è C. S. Sed nēpe tuum caput primū mobile est.

Sat. Nos quoque satyrisce, pantomimicis

Circumrotemur concinentes saltibus.

Saltatio pantomimica prima.

Ch. Sat. Age pernix in numerum cohors

Simulato ruricolas

Gestu redde labores,

Pede ligonem ter, quater premente,

Impacto pronus sarculo,

Curuo nitere aratro

Resupinas vertere glebas.

Expansa crede dextera fœcundis

Cerealiam semina sulcis.

Falcibus attenuans

Frondentes arbore ramos,

Opacas umbras contrahe.

Fœcundos stringe palmites.

Vndantis campo segetis

Fragiles succide calamos.

Adductis viridantia

Attonde prata falcibus.

Crepitet ceres trita flagellis,

Tunsa tonet area.

Querna quate brachia,

Fluentes de cute glandes,

Carpe poma, quæ demissis

Sponte donat arbor frondibus.

Musta.

Miſta pleno
Spumantia lacu
Alterna ſupprime planta.

Diuerbium quintum.

Sat. Adoleſcentiemur. ———
Fau. Vitulemur.
Sat. Gallemus. ———
Fau. Carinemus.
Sat. O vbi tympana
 Crepericrepantia!
Fau. O vbi cornua
 Tremibomboranca!
Sat. Agite concrepemus occuſantibus
 Thyſis alterna, & cornibus.
V. & C. P. Nos accinentes occinamus ludicro.

Canticum primum.

Ch. P., Latice quiſquis madet Iacchi
 „Paria patitur dementato.
 „Furit vterque breuius alter.
 „Breuis amentia fit remulencia:
 „Longa ebrietas eſt amentia.
 „Ignea torua lumina fronte
 „Nutant amenti, natant ebrio.
 „Labor vtri que ludus, & choreæ.
 „Vtraque iactat iurgia lingua:
 „Pallidus horror occupat ora:
 „Errat curſu gradus incerto:
 „Colla labascunt, crura tremiſcunt,
 „Corporis pariter, mentis & impos
 „Latice quiſquis madet Iacchi.

Diuerbium sextum.

Fau. Agite pantomimicis
Circumrotemur saltibus.

Saltatio Pantomimica secunda.

Ch.Sa. Innumeras rerum facies
Subeuntem finge Protea.
Suspensio gradu timidus
Crebra respectans gradere.
Manuum compectinatio,
Et miseranda capitis
Et hinc, & inde inflexio
Mœrentem prodat animum.
Quid crebra frontem
Ruga sulcat?
Quid sese pandunt brachia?
Elatis, ore preſſo, superciliis
Quid admirare tacitus?
Nutet ceruix
Languenti marcida ſomno.

Diuerbium ſeptimum.

Sat. Da quî ſiam vertice
Pampinocorymbigerante.
Fa. Da quî ſiam dextera
Tibioſiſtricymbalôcrepa.

Saltatio Pantomimica tertia.

Ch.Sa Inſere te medium,
Simula, ſatyre,
Longicrutem Gruum regulum.
Te circum vigiles

Agitabimus excubias,
 Simulatâque munia belli.
 Agite dum strenui,
 Infestos intendite thyrsos.
 Virge læuum
 Ansato latus brachio.
 Hasta dextrum premat humerum,
 Librato lente gradu incede tumidus.
 Circumspice, procul arduus
 Hostiles speculari dolos.
 Aëra multiplex
 Verberet ictus.
 Heus, quis ades? procul apage.
 Iec, tunde, cede, macta.
 Nobis, incolumi rege,
 Annuit victoria.

Diuerbium octauum.

Fa. Agite concrepemus
 Thyrsis alterna, & cornibus.
 V. & C. P. Nos accincentes occinamus ludicro.

Canticum secundum.

Ch. P. „ Mens ingesto mersa lyæo
 „ Fluctuat nullo firma magistro:
 „ Nunc audacibus tumida cœptis,
 „ Nunc trementibus timida curis.
 „ Qualis insano pinus Ægeo.
 „ Rapidis miser ludus Etesis
 „ Latera vastis rursus procellis,
 „ Laceris fluitat naufraga velis.
 „ Nunc violentis rapta Aquilonibus
 „ Ardua vitrei vertice montis
 „ Astra laceffit; nunc sinuoso

„ Ha

- „, Hausta barathro, valle liquenti
 „, Stygios Orci despicit ignes.
 „, Agitur celeri turbine circum
 „, Sui incerta, certa pericli;
 „, Donec æquoreus obluētantem
 „, Obruat æstus.

Diuerbium nonum.

- ii. Agite pantomimicis
 Circumrotemur saltibus.

Saltatio Pantomimica quarta.

- b.Sa. Irarum saucius cestro,
 Flammæ toruus lumine,
 Minitare dextera;
 Calce solum tundito.
 Vrgeat humeros
 Curua senectus:
 Membra leuēt scipio.
 Crura ad numeros
 Claudicantia
 Arsin, thesin prouocent.
 Flexile corpus tacite loquentes
 In literas effingito.
 Muto gestu nutuum
 Arcana mentis promito.

Diuerbium decimum.

- ii. Ne quis mē tangat porceo,
 Nam toruā conisco.
 iii. Ast ego minitabiliter
 Fulgurio.

Saltatio Pantomimica quinta.

- b.Sa. Inferre te medium,

Simula

Simula subdolam,
 Faune, versatili
 Ceruice noctuam.
 Nos tibi infensas intei m
 Æmulabimur alites.
 Ictum caue, vertere
 Rapidi more turbinis.
 Cecidi gradum refero, circumagos
 Rapidi more turbinis.
 Accedo rursus irritum
 Elusit ictum prouida
 Ceruicis inclinatio.
 Ille caput, hic humeros,
 Ille ceruices impetit.
 Accede, retrōcedē, pete, repete,
 Subdola subdola
 Ars eluditur arte.
 Versemur omnes pariter
 Rapidi more turbinis.

Dinerbium undecimum.

Sat. Agite concrepemus
 Thyrsis alterna, & cornibus.
V & C. P. Nos accinentes occinamus ludicro

Canticum tertium.

Ch. P. „ Flauus vitrea Bacchus in Patera
 „ Aureo blandum radiat ore.
 „ Latet in croceo flamma liquore:
 „ Proditur croceo flamma colore:
 „ Tacita firen illice forma
 „ Prouocat haustum:
 „ Animus aureo mergitur haustu,
 „ Rapitur actu.

„Namque per imas fusa medullas
 „Placida peltis furit, & impotens
 „Scuit; vndanti velut abeno
 „Spumeus altrè exuberat arder,
 „Seque euoluit murmur aquai:
 „Magno stridet prunâ sonore,
 „Hæret Baccho comes Erynnis.
 „Temperent gelidæ pocula lymphæ.

Diuerbium duodecesimum.

Heus, ecquid hoc? cæcutio.
 Et mihi nigra nox inuoluit oculos.
 C.P. En partus temulentia.

Illeus. Ch. PP. Faunus, Baalus canis, siue
 Pastor sub forma villosi canis, Saryrus.

Diuerbium decimumtertium.

Ia age, Baal, age, Baal, impete
 Hircipedes cornigeros.
 Ipse subibo specym.

C.P. Ha, ha, perniciter
 Ut fuga satyris ci euauere!

Cane canem: hinc exili.

Clementer quæso.

Calces obteris.

Mi canis calces adpetit.

- Fau.* Hei poene denasatus
Sum miser, hanc in arborem
Tam grauitèr impegì.
- Gel.* Ha, ha, ha, ha —
- Ba.*
- V. & C. P.* Virge Caper. —
- Sat.* Hu, hu, cornua
Contriui hac rupe, & cranium.
- Gel.* Ha, ha, ha, ha. —
- Ba.*
- Sat.* Hinc iam sis, canis, apage. —
- Ba.*
- Sat.* In malam rem. —
- Ba.*
- Sat.* Si morfu me petueris.
- Ba.*
- Sat.* Hoc calce repetitus. —
- Ba.*
- Sat.* Pro dente feres ungulam. —
- Ba.*
- Sat.* Heus, Faune. —
- Ch PP.* Fugit. —
- Sat.* Qua? —
- Ba.*
- Ch. P.* Ad dexteram,
- Ba.*
- Sat.* Eo. —
- Ch. P.* Heus hâc iit. —
- Sat.* Redeo.
- Ba.*
- Ch P.* Ad dexteram inquam.
- Gel.* Ha, ha, ha. —
- Sat.* An non dextera hæc?
- Ba.*

Ch. Istac, viden? —

Sat. En accedo.

Ba. .. —

Ch. Illac: —

Sat. Malum : hac, istac, illac; iterum
Hac mala male offendi.

Gel. Ha, ha, ha. —

Ba.

Sat. Scelesti luditis; quà licet abeo.

Ba.

Gel. Ehem, Baale; ehem, Baale; iam fat est.
Huc ades, mi villose, huc ades, strenue.
Meminerint opinor tui in posterum
Semiferi capripedes.
Virgere non abistam caprifemores
Ereptum donec vasculum reddiderint.

Heberus. Raguelus.

Soluerbium primum.

Heb. **E**ne, inuise puer, regno sacrisque potiri;
E Dunque aras conor tibi demere, sceptrapari?

In Scyllâ inciderim cupiens vitare Charybdim?

Haud quaquam : nec victa iacent odia aspera
nostri? (est.

Pectoris: experiar scelerisve, dolue quod usquâ
Diserutor. —

Diuerbium decimumquartum.

Rag. **E** Acito tecū quid pectore versas? (tueris?

E Cur tibi trux facies? patrē quid torua

Anne etiam inuidiæ stimulis agitabere amaris

Tu solus, dum læta domus, dū funditus omnis

Sacro

Sacrorum spes eripitur?

Heb. Dolor inde grauescit.

Rag. „Irritus est exes mœror, non sapius istuc,
 „Liuoris dum colla iugo laxare, monebam?
 „Expertus præbeto fidem, quid profuit olim
 „Te ciuem ingenuas didicisse fideliter artes,
 „Si nondum hoc hæsit: multo grauiora suorum
 „Inuidiam perferre, aliis quam inferre malorū?
 „Qualis enim Libani frōdosa cacumine Cedrus
 „Nuper subiecti despectans æquora campi
 „Fœcundæ frondis latè ostentabat honores;
 „Nullus quam Pastor, nullus non visit arator;
 „Si mala radici, teneræve innata medullæ
 „Tinea succrescat, nec inertis cura coloni
 „Excutiat virus, nutricem pascitur ipsam;
 „Lapsa cadunt folia, arentes languentia ramos
 „Pomâq; destituunt: deuexo pondere donec
 „Ad terram ruit ingenti prostrata ruina.
 „Nullus eam Pastor, nullus non fleuit arator.
 „Talis inoffensa nuper qui mente virebat,
 „Et pubescentis florebat vere iuuentæ,
 „Huic si vipeream præcordia ad intima pestem
 „Subdolus inspiret liuor, foueâtque venenum
 „Infelix, alimenta suo fert ipse furori,
 „Nec pote speratos virrutum promere fœtus.
 „Pallefcit vultus, liuescunt lumina. pectus
 „Vritur, & sensim sine sensu tabe peresus
 „Non minus, inuisos quā carpit, carpitur ipse.

Heb. Esto: iuuat carpi, carpatur vt ipse puellus.

Rag. Ipse tuæ, si non pueri, miseresce iuuentæ.

Heb. Non miserebor, erit dum nō miserabilis ille.

Rag. Nate malum, ne tu forte premare, preme.

Heb. „Sopitur vulgare malum; me grande fatigat.

Rag. „Quod nequit ratio, mutet mutabile rēpnus.

Heb.

Heb.., Tempore fit grauius regnat cum pectore
virus.

Rag.., Effrænes animos virtus generosa retundit.

Heb.., Sed nõ, immota liuor cum frõte repugnat.

Rag.., Sanari voluisse fuit pars magna salutis.

Heb. Sanari nequeo velle, nequire volo.

Rag. Te deiecerunt sana de mente dolores.

Heb. Perciperem nullos insana mente dolores.

Rag. Flectere nõ speras te posse oracula Diuûm?

Heb.., Nil desperarit cui nil sperare licebit.

Rag.., Sortiri nequeunt lætos cœpta impia fines.

Heb. Sæpe dies phœbum, nigro quem vidit eoo
Surgẽtem, aspexit multa cum luce cadentem.

Rag. Cede tamen pueri cognato sanguine victus.

Heb. Cesserit ille prius sacrorum insignia nobis.

Rag. Te meminisse decet deberi lege Naimo.

Heb. Deniq; vera, pater memoras; ast iunida cogit
Mens peiora sequi pectus pulsante dolore
Non secus aduerso nitentem flumine nautam
Precipitẽ rapit vnda: cadit labor irritus artis.

Rag. Mens incerta labat: dignas expendere pœnas
Fas fuit obnixum tam dura fronte parenti;
Sed me frangit amor, quæ pœna decetior illũ
Vrgeat? inuideat; non inuenere Tyranni
Tormentũ crudele magis: sibi viuat Erinny's
Se laceret liuor; quid contra oracula possit?
Nate, vale; miserande, tuo te trado dolori
Torquendum. —

Solinerbium secundum.

Heb. Quidni? tanti est; modo causa doloris
Dispereat puer: huic inuisam excindere vitã
Stat fixum, stat fixũ, inquã, vis nulla reueller.

Leniore furens ira

Cæca raprat nubila

Sæuus Auster,

Stridulæ quatit brachia sylvæ

Mitius campo victor aperto

Tumens amnis

Rupto ruit aggere,

Et spumanti mugit vnda:

Iuvenile quam liuoris

Pectus æstro percitum

Sæuit, ardet,

Proterit ausu iura nefasto.

Tristia lato prospicit ore,

Læta tristi.

Ora color deserit,

Mœsta vorat corda calor.

Forte graui sed camœna

Immerentem premimus.

An puello

Studio Pastor fauēt amico?

Pallet Heberus? pallet amore.

Ima sensim

Concoquit præcordia

Fax amoris, non liuoris.

Sed dolosa nos fefellit

Dira lues facie.

Corde latens

Liuida produnt ora venenum.

Subdolus alte latet vt anguis!

Ecquis apte

Tela vitet liuida?

Subit liuor ora amoris.

ACTVS TERTIVS.

Aggæus.

Soliuerbium primum.

H Nterea lato mulcens mea pectora cantu
 Hic turbam opperiar venatibus arma pa-
 rantem

Canticum primum.

Iuidus incertos venerur frater honores:
Sectari me lustra iuuat, saltusq; ferarum
 Illum mordaces curæq; iræq; flagellent:
 Me nemora, & vario florentes gramine colles
 Accipiant, gelidæq; cauis in vallibus umbræ.
 Fortunata dies, patriæ qua finibus exul
 Ciuica iucundis mutauit mœnia syluis.
 Tum mihi tranquillæ decerpere gaudia vitæ,
 Curarumq; graues licuit fregisse catenas,
 Queis & auarities, & honorum inhonesta cupide
 Captiuam speciosa trahunt in vincula turbam.
 „ Quid iuuat ingenti cumulata labore supellex,
 „ Si curæ ingeminant, inopes si copia reddit,
 „ Et mens in rebus misere tabescit opimis?
 „ Quid iuuat optati conscendere culmen honoris,
 „ Si casu grauiore ruunt quos ardua sedes
 „ Voluit, & aëriæ quatiuntur fulmine turres?
 O nos felices syluæ, rurisq; coloni!
 Pauperies opulenta quibus sua dona ministrat,
 Ambitione procul, sæuaq; cupidine fraudum,
 Ni fera si quando est laqueis fallenda dolosis.

Pallori certant aër, mare, sydera, tellus
 Fundere quidquid opū naturæ amplectitur orbis.
 Sol aurum, radijs argentum luna coruscis,
 Terra dapes, mel apes, grauidi poma aurea rami,
 Vbera lactis oues, gutture carmen aues,
 Murmur aquæ, vitis gemmas, leuis aura susurros,
 Et matutinum manna ferunt folia.
 Dant choreas leni commoti flamine flores,
 Et fugientem auram flexa ceruice saluant,
 Ipse suas dum mulcet oues in gramine læto,
 Agresti tenerum modulatus arundine carmen.
 Vt lubet, auratum pulchra testudine limen
 Rex terat, elata cui stiper sede sedenti
 Hinc, atque hinc latera accinctus multo ense sa-
 telles:

Bella canat, partosq; ferat super astra triumphos.
 Nobis pugna feræ, hostis aper, fera classica cornu,
 Sunt caueæ carcer, pro denso retia vallo,
 Miles inardescens acres, vis fida, Molossi:
 Pro populo viridem prætexens populus amnem,
 Aut assultantes teneris cum matribus agni:
 Regia sceptræ Pedum: gemmatum sydera tectum,
 Dant picturatos cælorum mœnia muros,
 Illita dum radijs Tithonia matutinis
 Mille trahit varios, Phœbo pingente, colores.
 Marmoreum non terra solum, pictosue lapillos,
 Sed calcanda parat terreni sydera cæli,
 Et collucens per roscida gramina gemmas.
 Nec desunt quæ saxa modos iterantia partes
 Assistentis agant, non vt gens aulica turpi
 Fallere docta dolo, sed veras reddere voces,

Aggæus. Echo,

Diuerbium primum.

D Ic age (quando quidē contenta voce laceſſo)
 O vox, quæ colles, vicinumq; incolis antrū,
 Quem reris, cui cura vda per pascua vallis
 Lanigerum dūctare gregem? *Ech. Regem.*

Agg. Antra ferarum, —
Quidue putas caulas? *Ech. Aulas.*

Agg. Quid prisca virorum
Ante ætas geſſit, quam regna parauit.

Ech. Arauit. (ſuades

Agg. Regna metebat agris: quid mi contendere
Pectora ne ſenſus diuexet amarus?

Ech. Amarus

Agg. Corda quis accipiet ruri fluitantia portus?

Ech. Hortus.

Agg. Ciuiles non mens tranquilla quieſcet
Si repetam terras? *Ech. Erras.*

Agg. Vin' ergo frequentes
Effugiam plateas? *Ech. Lateas.*

Agg. Florentibus annis — Quid mihi ni in ſeniū
nummorum vener acruos? *Ech. Ceruos.*

Agg. Mi ne igitur iuueniq; ſeniq; carendum
Diuitijs? *Ech. Viuijs.*

Agg. Vitioſæ alimenta iuuentæ
Sufficit, & vitæ num causa pecuniæ diræ?

Ech. Iræ.

Agg. Quam miſerum pretioſis cernere rixis
Vnanimis ardere domos! *Ech. O mos!*

Agg. „ Quid opimis
„ Impendet menſis? *Ech. Enſis.*

I s *Agg.*

Agg. Num diuitis vllum

„ Pectus, quod nullo pacatum fluctuet æstu

„ Curarum?

Ech. Rarum.

Agg. Quos tanta incommoda passos

Rebimur esse viros?

Ech. Iros.

Agg. Opulentia fallax,

„ O & opes inopes, cuncta chimæra! *Ec.* Mera.

Agg. „ O mala quæ bona sunt mortalia!

Ech. Talia.

Agg. Præstat

Exercens durum vita nouale.

Ech. Vale.

Aggæus. Orebus. Chorus Venatorum.

Diuerbium secundum.

Agg. N comites : rauco strepuerunt cornua
cantu.

Heust tã serus ades? iã te dũ demoror, annus
Labitur, ô segnis.

Oreb. Dum se venatibus aptat (cantus.

Turba, Moabus adest. vocat in certamina
Vici equidẽ; sed serã tamen victoriã nostrũ
Distulit accessum.

Agg. Cantando vincere quemquam

Tu ne queas, admota rudi cui fistula labro
Non semel vlla fuit?

Oreb. Non semel vlla fuit?

Ergo animº cõtare tibi est, ac ponere pignº?

Agg. Est animus tentare mihi, est & ponere pi-
gnus.

Pars vestrũ interea vicinas cingito syluas.

Oreb. Pono arcum, magnis quem nĩsibus incur-
uata

Vix efflaxerunt annosi cornua cerui.

Hem

Hem capita vt solido perfecta nitent ele-
phanto.

Agg. At nos hoc cornu, quo non præstantius vllū
Raucifono terrore feras agitare, virosque.
Aureus extremas en ambit circulus oras,
Et triplici argentum suspendit flexile nexu.
Tu nostræ senior iudex accede Camcænæ.

Vn. C. V Irrita præcipio, me iudice, pignora sunt.
Sat, si digna ferat, victori, præmia laudum.
Tu prior incipies, Aggæ, sequêris, Orebe.

Canticum secundum.

Ch. Ve. Dicite, Pastores, alternum dicite carmen.

Agg. Prona flores audituri,
Vide, curuant capita.
Ede loquacibus
Sibila buxis.

Oreb. En Mæandris auditurus
Se moratur riuulus.
Adde sonantibus
Carmina neruis.

Agg. Pastores, ô Pastores,
Qui cantui fauctis
Meo, si mel auctis,
Si quæritis honores
Veris, & nitidum die serenum,
Me petite, cui gratiæ dedêre
In corde ver, in ore mel habere.

Oreb. Pastores, ô Pastores,
Qui pluuiam timetis,
Cum nubila videtis,
Qui fugitis horrores
Hyemis, gelidam noctu pruinam;

Me fugite, me fugite, qui mœsto
Hyemem corde, nubes ore gesto.

Ch. Ve. Pergite flos Pastorum,
Certamen hoc sonorum.

Agg. Bis quæ voces, Nympha, canis
Iterato murmure,
Quibus artibus amica
Comparentur pectora
Effare cum clamore.

Echo. Amore, more.

Oreb. Vox, quæ lates, lympa cadit
Quà muscoso marmore,
Quibus artibus amica
Comparentur pectora
Effer: an solo amore,
Et more? —

Echo. Ore, re.

Cho. Ve. Pergite, flos Pastorum,
Certamen hoc sonorum.

Agg. Soluere primæuam primus diuina parentem
Iussa draco docuit: credula prima parens.
Credula tu mater magis, an draco subdolus
ille?

Subdolus ille draco, credula prima parens.

Oreb. Liur edax docuit fraterno sanguine fratrem
Conscelerare manus: sæuus vterq; fuit.
Sæuior an liur, frater magis impius ille?
Impius ille, tamen sæuus vterque fuit.

Ch. Ve. Pergite, Pastores, alternum pergite carmen.

Agg. Serpens iuuenta nitidus
In curua reuolutus
Se dorsa iaculatur,
Arcus, & idem iaculum.

Oreb. Serpens iuuenta nitidus

Volubilibus orbibus
 Se subrotat, vehitque
 Auriga, currus idem.

Agg. Trahit mæandros anguis.

Oreb. Trahit mæandros amnis.

Agg. An anguis amnis squammeus?

Oreb. An amnis anguis liquidus?

Ch. Ve. Mittito, flos Pastorum,
 Certamen hoc sonorum.

Agg. Candidior cycno, rapidis velocior Euris,
 Robore Getulo nil concessure leoni,
 Noster amor Ledā, vis ô mea, prospice, Ledā
 Ne ferus incauto lupus insidietur ouili.

Oreb. Frontis ebur geminās, argētea velleragestās,
 Poma sub albenti demittens lactea ventre,
 Capra, mei spes vna gregis, vitare memento
 Si qua graues fuerint lædētia pabula fœtas.

Ch. Ve. Sistite, Pastores, alternum sistite carmen.

Diuerbium tertium.

Vn. è C. V. Haud facile est nobis tātās cōponere lites
 Este pares: vos quando pares & gloria syluę,
 Et decor, & pulcro sociauit flore iuuenta.

Agg. Vicinus inuicti: vos hinc præcurrite: —
 rau: rau.

Gelbeus. Satyrus.

Solinerbium secundum.

Gel. I belle dolus cesserit, restituet
 Dolus doliolum.

His interim in faucibus has pedicas
 Furtiuè trunco huiusce annectam arboris.

O si se mihi nunc offerret Satyrus!
 At eccum cum laguncula,
 Quam mihi tempestiue se dat obuium!

Dinnerbium quartum.

Sat. Ehem, scelestè. —

Gel. Hei. —

Sat. Morore.

Gel. En morior. —

Sat. Heus, ohe, sta. —

Gel. Iam occidi,
 Nil audio. —

Sat. Ne labere. —

Gel. Nil audio.

Sat. Stat, inquam. —

Gel. Iubes; Audio.
 Et redit. vita exanimi.

Sat. Tun' ausus es, ô furcifer,
 Immissis nuper canibus,
 Turbas ciere in me, meosque socios,
 Et malus malis modis lufos agere?

Gel. Men' ausum tibi illudere,
 Cuius verenda species
 Ad te honorem vel inuitum prouocat?

Sat. Quid igitur gerebat hic negotij?

Gel. Quæstrum veneram meam lagunculam.

Sat. En, hæccine est? —

Gel. Est istæc, sic sufficient
 Et potum vitis tibi; & syluæ pabula,
 Huc redde mî lagunculam.

Sat. Vab. —

Gel. Quid, ah quid caprinos hosce ocellulos
 Auertis? an exanimis vt concidam?
 Sat sit negalle œnophorum,

Aspectum ne negaueris,
 Ne protinus hîc moriar.
 His ex ocellulis
 Ceu geminis è fenestellis Gratiae
 Prospectant, se se dedant vt præcipites.
 Quid solis in ocellis laudes demoror?
 Totum venustas suis ipsa manibus
 Te finxit, & has vitæ in oras extulit.
 O faciem luteolam!
 O robori ferendo pares humeros?
 Non deficit fronte, ac pedibus
 Prælargæ cornû copia
 Qui tanti talem genuere parentes?
 Num fuit ille caper?
 Num fuit illa capra?
 Auertis adhuc lumina?
 Tantæ ne animis syluestribus iræ?
 Ah sine te exorariæ
 O nostri Pan spermia, & chaos sæculi.

Sat. Quid panspermiam, quidue chaos blateras?
 Men' laudas, an illudis?

Gel. Veras, merasque laudes in te confero,
 O satyrisce meus, quo non satiricior alter.

Sgt. En sine me exorariæ;
 En ad te vorto lumina;
 Auorto tamen vasculum.

Gel. Tuos aureolos mî reddis oculos,
 Et vile negas vasculum?
 Ah redde mî & doliolum.

Sat. Et ego, vt tute nuper, nihil audio.

Gel. Ah redde. —

Sat. Nihil audio.

Gel. Audi, mea voluptas, mea amœnitas,
 Meus ocellulus, —

Meum delictum,
Et redde mî doliolum. —

Sat. Nil audio.

Gel. Tenelle turturille,
Nitidule columbule,
Bellatule passerule,
Mollicule cascole,
Da mî, da mî doliolum.

Sat. Si tantum verba dederis,
Lagenam non exprefferis.

Gel. Addam & verbis munera. —

Sat. Quæ munera ?

Gel. Est hac in pera nectar mihi ambrosium,
Quod si odoratus fueris,
Totum te fieri nasum rogaueris.
Quod si primore lingua
Pauxillum attentaueris,
Totum te fieri linguam rogaueris.

Sat. Exprome nectar protinus.

Gel. At audi : est aura tenuius.
Ni tibi dum in ora bolos infero,
Admittas hos in os occlusis penitus
Et oculis, & naribus;
Ex oculis, è naribus
In tenues expirent auras ocyus.

Sat. Ut lubet : modo os pateat.,
En iam ingestis dextera
Occludit nares digitis.
Sic vero condam oculos
Compressis probè palpebris.

Gel. Nō læuam his adprefferis,
Diductis vi furtiua sensim palpebris,
Per tenues erumpet nectar rimulas.

Sat. Grauatür læua œnophoro.

Gel.

Gel. Depone. —

Sat. Nempe vt auferas.

At inter crura, vt canis caudam, oculam,
En dextra nares, læua premit oculos,
Exprome nectar protinus.

Gel. Bau, bau, bau: cauc canem. —

Sat. Hûi, hûi, fugio.

Gel. Abstuli tandem vasculum.

Sat. Hei, hei, scelestè, imposuisti: ficcine
Impune tu me luseris?
Impune vas abstuleris?
Mox insequor, & assequar. —

Gel. Si quiueris.

Sat. Heus quis mî pedem obtinet?
Dimitte sis. ah carnufex, men' etiam
Induxeris in pedicas?
Promissum nectar hocceine est?
Quam blandis nuper compellabat vocalis?
At quam me porro indignis modis habuit
Derisui, despectui!

Satyrus.

Soliuerbium tertium.

„ Ecce dolis assentantum pectora!
„ Amare dum te simulant,
„ Furtiuus humant artibus.
„ Auratis aucupantur opes retibus.
„ Qui blandientes verbulorum flosculos,
„ Qui viridantes promissorum herbulas
„ Mellito ab ore legis, procul effuge,
„ Sub flosculis, sub herbulis
„ Dolosus latet coluber.

(„ Nec

„ Nec rosæ spinæ aculeus,
 „ Nec api spina aculei,
 „ Nec molli ab ore assentatorum aberunt
 „ Fallaciarum cuspides.
 „ Hoc vno non te fallent.
 „ Quod nunquam non te fallent.
 Quam feras inter satius
 Expertes doli degere,
 Quam subdolorum inhumanis hominum
 Se cœtibus inferere !
 Sed præstat hic sedentem nodos soluere.
 Quam arcte innexi sunt ! nil vngues peragunt.
 Auxilium petendum est à dentibus.
 Nec quidquam dentes explicant.
 Hau, non hæc, malum, ego abrumpam vincula?
 Non crebro attractu cruris, pedicarumque
 Hanc arborem tam valide concutiam,
 Ut penitus euulsa solo corruat ?
 Hui, hui, quid hoc ? quæ nubes hæc puluerea
 Offunditur in oculos ?
 Heus quid in caput incidit ?
 Pol, nidus est an cuculi,
 Qui pridem mihi, & Fauno colloquentibus
 Tam importune occinuit ?
 O belle ! vide : imposuit
 Cucullum mihi cuculus.
 Hem tibi, nunc euoluam nodos scilicet
 Exoculatus puluere.
 En pedem nodus, nidus caput implicat.
 Sed quid ignauus hîc captiuus demoror ?
 Antiquæ vires expromendæ mihi sunt.
 He : he : euasi denique,
 Te inuito, doli ô artifex.
 Elata nunc te voce compellabimus,

Vt nos, si licet, licet procul audias :
Non tuis semper capiemur pedicis,
In nostros olim laqueos

Et tu recades. —

Ech. Ades.

Sat. An vox hæc antro tonuit?
Pol, latet illic furcifer.
Et necem, & sepulcrum vnà largiar.
Lustrabo penitus recessus tacitos.
Heus, hoe, prodi, prodi dum hinc, carnufex.
Nil intus est mortalium,
Sed meræ silent tenebræ.
Iam haustus meri largior,
Et tenebrosus alor hic speluncæ
Laxare somno fessos artus prouocant.
In penitissimum me specus adytum,
Et altum in soporem abdam penitus.

Heberus, Edenus.

Diuerbium quintum.

Heb. **¶** Amne ades, ô Edene?

Ed. **¶** Gradus ter mille remensus
Non potius celeri videor per inane volatu,
Quam pede per terras?

Heb. Noram; tibi strenua mens est,
Aligerique pedes.

Ed. Recto compendia calle
Corripuere viam: tum me non atria longa
Distinuere mora: nouit me ad limina custos
Miles amicitiae prisco mihi foedere victus,
Et faciles aditu regales præbuit aures.

Heb. Sit sane vt memoras: at nunc effare rogati:
Tam ne repentino fers nuntia digna regressu?

Ed.

Ed. Quem tibi præcinui cursū tenuere secundū
Omnia consiliis afflauit numen amicum:
Iam tibi tuta salus plenis subit ostia velis.

Heb. Vera mihi narras ?

Ed. Veris image vera putato.

Heb. Nunc equidem memini te nil vt nostra
verentem

Vota secundaret regnandi dira cupido.

„ Ac merito, nec enim patitur consortia regnum.

Ed. Adde, nihil sanctum, nil tam venerabile, iu-
stum,

Fāsve, piūmve, suis quod non violauerit armis
Regnandi sceleratus amor; trepidantia nedum
Imbellis pueri dubitarit perdere membra.

Quod pereunt pecudes, viduanturq; arua colonis,

Quod syluis non vllus honos, non gratia Musæ,

Egit amor regni. Quod ius, quod fœdera, leges,

Quod meritū, virtūsque iacent, quod nulla pudoris,

Nullaque amicitiae ratio, non sanguinis vlla est,

Egit amor regni. surgunt bella, impia bella?

Religio obteritur ? nulla est reuerentia cœlo?

Regnaque ne pereant perdunt se, regnaque reges?

Egit amor regni. Dirum, exitiabile monstrum,

Centenas aures, centenaque lumina, centum

Gestans immenso porrectas agmine dextas.

Innumerae scelerum facies huic dira propago;

Curæque, insidiæque, timor, vis, ira, minæque,

Suspicio, cædes, audacia cœca furores,

Furtaque, proditio, simulataque verba, rapina.

Prodigium, quo non gens ethnica fœdius vllum

Finxerit: Harpyas, armatas igne Chimæras,

Scyllasque, Hydrasque, Briareaque, Centaurosque

Hunc animum spirant, hæc numina sola Tyranni

Agnorunt, venerantur, amant; nil sacra, Deūque.

Heb.

Heb. Mitte : quid hæc autem digressus origine
prima

Sermonum, frustra multis ingrata reuoluis ?
Talia suadentes, cumque ipsis regna Tyrannis
Dispereant, modo nostra tamen nil vita laborec.

Ed. Scilicet hoc primum. nam

Hob. Rursum excurrere tentas.

Quin age, dic tandem: quid fers? quam dira Naini
Mortis imago manet? Si tamen vlla manet.

Ed. Vix tulerat miles trepidâtes Regis ad aures
Aduenisse virum magna, atque arcana ferentem
De Regno, de Rege; iuber sub testâ vocari,
Sed tamen excussum penitus, ac prorsus incermē.
Audiit attentè narrantem singula rerum;

Turbatus rogitat noménque, genusque puelli.

Audito, subita ceu cuspide saucius infit:

Heu genus inuisum, & generi lethaliâ nostro
Nomina, non stirpem semel extirpasse meorum.
Sat fuerat? tum nulla meis firmamina verbis
Admisit; sola contentus stirpe puelli.

Protinus horrenda truculentum voce ministrum
Aduocat: hîc gelido mihi genua labare tremore,
Ac mecum tacitus me sat vixisse putare.

Heb. Ha, ha, he, lepidum!

Ed. Sed fors vestigia torfit,

Atque alio-secum metuenda pericula vertit.

Imperat accito, me non sperante, ministro

Eiectum vltices puerum Iordanis in vndas,

Quem me, quem certis, deprehēderit, indice signis.

Heb. Cur ferro mactare negat? cur flumine mer-
git?

Ed. Esse nefas retur puerili sanguine dextram
Commaculare: necem pueri, culpâque Tyranni
Eluct, & cursu secum feret vnda fugaci.

Heb.

Heb. Fas dextram maculare negat, fas mergere
retur,

Perdereq; infantes? ô relligiosa Tyranni
Pectora! quæ colant pulicem, glutire Camelum
Nil dubitant. quid deinde iubet?

Ed. Dimittit vtrumque.

Heb. Munere te nullo?

Ed. Non munera magna videntur
Viua gruem collo colla extraxisse lupino?
Incolumem dira me nunquam rebar ab aula
Cessurum, toties lustratum lumine toruo
Reddidit exanimem.

Heb. Dic dum: qua parte satelles
Huc aderit?

Ed. Patri ereptum iam forte Naimum
Sedulus extulerit: nam non procul hince locorū
Dum pariter gradimur, præterita proxima destra
Testa Sacerdotis, manifestaq; signa puelli
Edocui: rapit ille viam violentior Austro.

Heb. Hau, prius adduxes: illo prodēte, Sacerdos
Noscet odoratus nostræ vestigia fraudis.

Ed. Pelle metum: diris deuota silentia verbis
Fortunæ, vitæq; sui, me astante, Tyranni
Obstrinxit.

Heb. Nostro faueat fors prona labori.
Si quando sacro fiam conspectus honore,
Spondeo digna tuis, cumulataq; præmia factis.

Ed. „ Pro meritis memorem cum fecit amicus
amicum

Præmia digna tulit, satis hæc mihi præmia sunt.

Heb. Sat cepisse tibi, sed non sat tradere nobis.

Ed. Iam vale.

Heb. Tuq; vale. nostras nunc deserat ædes,
Ut puerum vates, quem non inuenerit, yngat.

Chori Pastorum.

Chorea tertia.

Rgon' agnato fraude puellon
 Dire, dira texuisti
 Funera, liuor !
 O durata ferro-
 Pectora saclo !
 Fortunati quos alebant
 Aurca spreto sacula ab aura !
 Roseo nondum spicula flore,
 Nec dolofo fraus tegebat
 Angue venena.
 Sinu sed innocuo
 Oria agentes
 Pax fouebat alta gentes :
 Aberat dolus, aberat dolor.
 Tenerum vernis flatibus annum
 Respirantem, & ridentem
 Vndique pictis
 Flosculorum osculis,
 Vbere roris
 Picti ver lactabat oris,
 Tempora mulcens nescia brumæ
 Mixta liquenti cinnama amomo,
 Et sudanti dabat illex
 Cortice nectar.
 Pede lympba argenteo
 Mellea nabat,
 Colliumque, valliumq;
 Teneros inter lapsa smaragdos
 Florifer idem frugifer annus
 Aurca floreo terebat

Poma monili.
 Deliquebat mitibus
 Gemma racemis.
 Sed (ô vices!) cuncta retro,
 Fraude reperta, lapsa referri.
 Rosci promunt spicula flores,
 Et dolosi virus angues.
 Sæua cruoris
 Nunc & fitis pectore
 Æstuat alto,
 Nunc & astus immerenti
 Ultima necit fata puello.
 O', potenti, numen, arte
 Coniuratos falle dolos :
 Aureos inexitus
 Ferrea tandem cœpta recude.

ACTVS QVARTVS.

Adulla.

Diuerbium primum.

N Ate, iter accelera, ne qua nos forte satelles
 Occupet, hanc vitam patruo, mea vita, me-
 mento

Te debere tuo, qui me venisse ministrum
 Lethiferum tibi, nate, audin? venisse ministrum
 Præmonuit, totumq; minas, cædesq; sonantem
 Verborum blandis ambagibus emolliuit,
 Donec te instanti possem subducere letho.
 At nunc quæ regio, quis te locus occulet vsquam
 Dum primæ spirans eluditur impetus iræ?

En tibi læua latet tuto spelunca recessu,
 Abdita cui densæ præcludunt ostia frondes:
 Huc, fili, succede: ferent tibi mollia forsan
 Saxa, negant hominum quam saxeæ corda salutē.
 Luce breui careas, ne semper luce carere
 Cogaris, mea lux. Cautes, mitissima cautes,
 Thesauri cape dona mei, mea viscera habeto
 Amplexu tutanda tuo. tu matris ocellum
 Conde supercilio, fida cauerna, tuo.
 Me miseram ! properat gressu resonante satelles.

Therodamas. Adulla. Naimus.
 Satyrus. Ch. PP.

Diuerbium secundum.

Th. **E**rfida vbi es? moritura vbi es? an me
 illudere quisquam

Ausus erit, cuius vel spiritus agmina differt,
 Vt ventus plumas auium, papposq; volantes?
 En tacet, en astat pallenti fœmina vultu.

Ni me materni flexisset amoris imago,
 Amphitryoniadæ mihi maxima nunina iuro,
 Iam flamma vestros abolesem vltice penates,
 Teq; tuumq; genus radicitus extirpassem.

Da puerum,

Ad. Qui nullus adest?

Th. Simulata recedant.

Ad. O vtinam simulē: ô vtinā possim ora tueri.

Nate tua; haud dubitem vadēs per tela, per ignes
 Eripere incolumem: nec te vis impia, nec te
 Vulnera complexu possint diuellere nostro:

Quin aut vna salus, aut nos commune periculum
 Hauriret.

Th.

Th. Nos, nos etiam commune periculum
 Cogit adhuc tenuem restinguere fonte fauillam,
 Ne furtim crescens inopina incendia iactet,
 Queis regnum cum Rege rogo inuoluatur eodē.

Ad. Quis nostro affingit tā dira ostēta Naimo
 Vestra ne crudelitas crudelis?

Th. Talia Regi

De puero quis damna canat nil scire laboro.
 Scimus herum ventura sibi portenta pauentem
 Me puerum rapido iussisse immergere fluctu.

Ad. Siccine ficta subit quæcunque lubido Ty
 rannum

Fit rata? sic miseræ rapiuntur pignora matris?
 Et Deus hæc oculis è cœlo despicit æquis?

Th. Nectis adhuc ambage moras; vbi natus?

Ad. Vbi nos,

Qui quondam in patria florenti viximus æuo?
 Primus vbi sacrorum hæres? Vbi vita Nabali?

Tu puerum, sed cum puero nos quærimus omni

Th. Prodere cogēris, renuis quod spōte fateri.

Ad. „ Nullos admittit pietas animosa timo
 res.

Th. „ Victa cadit pietas , vbi viribus obu
 fiat.

Ad. „ Inferri vis nulla potest periisse volenti

Th. „ Sed voluisse mori prope mors admo
 repellit.

Ad. Sic vobis regnum felix , mihi patri
 tecta

Cernere contingat, superaq; hac luce potiri,
 Vt puer immensa telluris mole grauatus
 Luce caret.

Th. Cassos pueri nos cæde dōlemus.
 Ne tamen infecta frustratus clade reuertar,

Neu Ducis imperio nostri parère recusem:
 Subductum si forte negent præbere puellum
 Pro nato alterius detur caput; omnia nati
 Ipsa parens solues traiecta hoc pectora ferro.

Ad. Immo age me potius me, me : scelus omne
 parentis,

Si quod erat nati ; fode me, nihil ille nec ausus,
 Nec potuit puer. en ultro tibi pectora pando.

Tu mihi lethali fixisti corda dolore,

Figge patens etiam vitali cuspide pectus,

Si qua tibi pietas: sine letho vulnera lethum

Alteram mi tulerunt, facient hæc altera lætam.

Parcis si sævis, sævis si parcis, iniquus

Æquus eris.

Th. Iam mitte preces ; mea dextera votis

Præsto aderit iam iamq; tuis. O hasta, trementem

Quam toties tremuere Duces, tremuere phalan-
 ges,

Sume animos: hæc sola tuis laus vltima factis

Deërat adhuc: spolia ampla feres : per viscera ada-
 cta

Maternos artus scrutabere. Cur tibi dextra

Non dedit artificis centenæ cuspidis ictum ?

Vt centum gemino terebratum vulnere pectus

Admittat totidem centena morre dolores.

Oppone huc pectus.

Ad. Dixisse nouissima verba

Mi liceat.

Th. Dum pauca, licet.

Ad. Tibi corpora tellus

Mando, , animum tibi summe parens ; tibi sume,
 Naime,

Morte mea vitam : pro te profundere vitam

Vita mihi est, modo morte mea tibi vita supersit.

Th.

Th. Sic adsta, nec cede, meo casura lacerto.
Hoc te transadigens ictu nunc exanimem do.

Nai. Hu, hu, Mater.

Th. At instanti quis luctus ab ictu
Auocat?

Sat. Heus, somnum quis mî hîc abrumpit? an
hæc vox

Haud pridem quæ lusit: ades?

Nai. Ah mater, in antro

Me Satyrus vorat.

Sat. Huî.

V. è C. Satyrum cape.

Al. è C. It ocyor Euro.

Th. Quis puer ex antro accurrens? hem persi-
da, nostrum

Siccine deludis Regem? mactandus vterque

Tuque, puérque tuus, maternum crimina nomen

Ni tegetet. —

Therodamas, Adulla, Naimus.

Diuerbium tertium.

Ad. T. P. Eu nunc demum mihi vulnus adaçtum
T. P. Nate, quid egisti? nimia pietate parente
Dum colis, heu nimium crudelis, nate fuisti
Ipse tibi, facto pius, & sceleratus eodem.
Nate, tibi vitam simulata morte ferebam;
Tute tibi mortem, vitam prodendo, tulisti.
Dum vitam mihi ferre putas, vitamque, ne-
cémque

Nate, rapis: vitam, quia te, mea vita, necato

Vita mihi mors viua; necem, quia, nate, necari

Pro te non licuit. Si mors tua fert mihi vitam,

Ah liceat mihi, nate, mori tibi viuere: cur, si
Mors tua vita mihi est, non sit mea mors tibi vita?
Iunge manus, miserande puer, pete poplite ter-
ram;

Et vitæ: mortisque tuæ venerare ministrum:
Vitam ora, subitute necem. Te, belliger heros,
Genua rogant hæc flexa, animo flectare benigno,
Supplicium hæc supplex auertas dextera poscit.
Hiccine sollicitans regalia corda puellus?
Hæne manus nulli nocuæ nocuisse Tyranno
Audebunt? qui crimen ager qui crimina nulla
Nouit adhuc insons? aut quæ sine crimine culpa
est?

Si subit hos tantum nullos subit aula timores.
Pœna tamen petitur? grauior quæ pœna petatur,
Quam trahere in fontem miseranda per omnia vi-
tam?

Exul, inops uiuat, mortemq; miserrimus optet,
Nec pereat, longa quo possit morte perire,
Th. Nostra velut rupes, circumlatrantibus
vndis,

Mens immota manens nil intractabilis audit.

Da natum.

Ad. Largire moram dum verba supremo
Amplexu genitrix fundo, dumque oscula iungo.

Th. Me taus iste dolor, fieri quod posse nega-
bam,

In mores docet ire novos: age tempora dentur,
Sed lacrimis, vt nostra ferant vel munera luctum.

Ad. O pignus mihi dulce olim, ô mea sera vo-
luptas,

Nunc tantum dolor, & lacrymæ ô spes vana pa-
rentis,

Cui sacra, cui seras optavi credula lucas,

Téne meis, ô care puer, pia sydera votis
 Annuêrunt, me vt defereres, te orbata dolerem?
 In mea damna olim concepi vota, precêsq̃ue.
 Ante mori disces, quam viuere: & ante fuisse,
 Quâ fueris. Tibi nostra olim hæc brachia dulces
 Præbuerant cunas, at nunc immite feretrum
 Præbent: his ego te non molli, nate, fouebo
 Amplexu posthac; non tu mea colla lacertis
 Lacteolis cingens, blando dabis oscula vultu
 Arridens; leni non victus membra sopore
 Vbera in hæc matris fessum caput inclinabis.
 Fortunata soror tanto prærepta dolori!
 At me infelicem! cui tantum numina vitam
 In mortem traxere tuam. sine lumina siccem,
 Nate, mihi largo mergentia flumine vultum,
 Et singultantes intercludentia voces.

Th. Iam questus abrumpe, parens: voluntur
 inanes,

Nil opis in lacrymis.

Ad. At saltem corda leuantur
 Prodiga dum magnos eiectant lumina fletus.
 Parua mora est lacrymis. Accede, ô vita, tenellos
 Dextra tibi vt matris viuenti condant ocellos.
 Tale ministerium debebas, nate, parenti;
 Debira sed nostro seruantur forte dolori,
 Quæ tibi materna præstantur munera dextra.
 Mox & idem flumen mihi te, spectabile lumen,
 Extinguet. vitæque simul natique, parentisque,
 At tu lætus obi, nam quamuis paruus, & insons,
 At formidando moreis formido Tyranno.
 Nate hos amplexus, suprema hæc oscula matris
 Accipe: plenus abîto mei, vt pars maxima tecum
 Nostri obeat cur nunc materna hæc oscula carum
 Non tibi spirituum exugunt: vt viuere posses

Me viua ?

Lingua abit in lacrymas, nequeo iā plura; sed ardē
Te amplecti, te flere queo : sint ora madentes
Hi oculi, labia hæ palpebræ, verbæque fletus.

Th. Non modus est lacrymis. Agite, hinc rap-
tate puellum,
Indultum satis est.

Nai Heu, Mater.

Ad. Mitte querelas:

Non potes auelli.

Th. Discerpam.

Ad. Haud viuimus ambo?

Quis vetat ambo mori ? sine te mihi, nate, licebit
Viuere, non liceat, te moriente, mori?

Th. Hic solus debetur aquis.

Ad. En lumina flumen

Nostra tibi geminum; lacrymis mergatur in istis.

Th. Verba. Vale.

Nai. Miserere parens.

Ad. Miserere parentis

Tu potius, quam cernis opis nil ferte valentem.

Adulla.

Monodia prima.

PArtem animæ de corde meæ mihi, dire sa-
telles, (aufers:

Auulxisti; rape quod superest, aut redde quod

Semianimem vixisse mori est. heu, perdere vitā

Optanti, vt moriar geminata morte, negasti.

In me vna simulacra locas, vitæque, necisque

Viuere dum nequeo, dum nequeoque mori.

Ergo ne sic miseram, fili mea vita, parentem

Deferis, & viuo? sine vita viuere possum,
 Aut sine morte meo finem posuisse dolori?
 Heu, morti vires adimit, vitæque ministrat,
 Vt mea non careat vita dolore, dolor.

Sed quid ego inuitam votis accersere mortem
 Conor adhuc? vidã vt moriar: mors vlla, Naime,
 An mihi sit grauior, sine te quam ducere vitam?
 Viuam ne viuam Quod si tamen vlla dolenti
 Vita superstes erit, vita doloris erit.

Obedus.

Solinerbium.

¶ Ac iter ad patruï syluestria tecta Rubeni,
 Si modo mēs recolit Pastoris verba nepotis.
 Hac iter, agnosco; pergamus. Mente puellum
 Quem tueor dextræ implicitū nō passibus æquis
 Militis armati vestigia lata sequentem?
 Nunquam tam claros vidit mens enthea visus:
 Nulla meos hebetant mortalia nubila sensus.
 Adsumus absentes: oculis sese obuia nostris
 Cuncta minutatim referunt.

Monodia secunda.

¶ N propter amœni
 Fluminis vndantes æstus, ripamque viren-
 tem

It puer: inuocuo scintillant gaudia vultu.
 Ille coloratos inflexo pollice flores
 Demetit, & florum flos est pulcherrimus ipse:
 Nec sentit mortis iam iam se falce secandum.
 Effuge, care puer, vicinam fluminis vndam;
 Mors tibi tam prope, quam vicina est fluminis
 vnda.

Ah miser: in fontem tales ten' soluere pœnas?
 Te ne genus tam crudele subire necis?
 Dum graditur se se vitrea speculatur in vnda,
 Atque inorans, miransque sibi corridet: at illum
 Perdere iam pridem tacito sub corde satelles
 Versat an admota est puerili dextera tergo?
 Dextera se retrahit; scelus sceleris horruit, author.
 Iamque iterum tentat: visu miserabile! saltu
 Præcipiti puerum ripa deturbat ab alta.
 Voluitur in caput: ipse suo fert dona sepulcro,
 Collecti flores manibus dum forte remissis
 Lethifera sparguntur aqua magis ista puellum,
 Quam vitæ iactura ferit iam vortice torrens
 Illum hausit, teneiúmque caput spumantibus
 vndis

Obruit En tandem fundo vix redditur imo.
 Brachiolis tenus extantem iactâtque, rotâtque,
 Præcipitânsque rapit prono secum alueus amne.
 Libratumne gerit rapidarum cursus aquarum,
 Corporeúmque cito superatur flumine pondus?
 Sustinet an potius vis vlla latentior illum?
 Torpentes iam dura quies ocludit ocellos.
 Languida iam ceruix in amico rore granata
 Fluctuat, inque humeros sensim collapsa recûbit.
 Qualis vbi occiduo phœbæam lampada ponto
 Extinctam, gelidis lacrymantur sydera guttis,
 Pallida purpureum gemmis onerata colorem
 Amittit, lassoque caput rosa caule reponit.
 Quæ tibi mens, miserande puer, quis sensus ob-
 errat?

Orâne, complexus, dulcesque parentis amores?
 Ipsa quidem matrem tennis vox, ipsaque lingua,
 Ah miseram matrem moribundo prouocat ore:
 Vicinæ matrem responsant vndique ripæ.

Errantes oculos iterata ad nomina tollis,
 Jed rursus, frustra quæsitæ matre, recondis.
 S. felix quæcunque patri si vita superstes,
 Infelix quicunque tibi est. —

Rubenus. Obedus. Raguelus.
 Ch. Postorum,

Diuerbium quartum.

Rub. **N**on recta dolorem,
Non sylvæ lenire queunt errare
 Ob. Sacerdos

Hic cine?

Rub. Felt animus,

Ob. Ipse est: ornamina produnt.

Rub. Dum nostris ferat ipsa malis mors fera
 medelam.

Ob. Salve hominum sydus, diuumque verende
 Sacerdos,

Cui pater æthereus felicem prole parentem

Esse dedit, regno cum libertate parato,

Intrusum patriis regem quæ peller ab oris,

Rub. Scilicet hæc nostris decrant solatia rebus,
 Ut nouus hic miserum deluderet aduena patrem.

Ob. Hoc Deus amoueat; cuius mandata secutus
 Hæc tibi vaticinor.

Rub. Tu vates ergone?

Ob. Vates.

Rub. O mihi te citius cœlestia iussa tulissent!
 Ut tua vitandas cecinissent præscia clades

Ora mihi: Vatem ten' hæc ventura latebant?

Ob., Libera vaticinam diuina potentia mentem
 „ Sub

„Subtrahit, inspirat, nil hic mortalia possunt.
 Ne, suspensa tamen mens hæreat inscia veri,
 Accipe nunc nostras firmantia signa loquelas,
 Imperio hîc nostro tenuem mollescet in vnam.
 Dura fîlex. Nostro cautes hæc læua bacillo
 Icta repentinâs eiaculetur aquas.

Rub. Excipiunt portêta ictum: sat facta fides est

Rag. Proh mirum! remeant priscæ miracula
 famæ.

È C. En iterû Mosis pumex vomit arid^o amnẽ.

Rub. Nunc demum ingrâtam cur me produ-
 cere vitam

Cælicolæ voluere, patet.

Scilicet vt tanto possem superesse dolori,
 Raptaq; cum nato patriæ mihi regna viderem.

Ob. Quid memoras? Natûmne tibi rapuere?

Rub. Necandum

Vicini Iordanis aquis.

Ob. Vtrum ne, satelles

Quem nuper raptabat, erat?

Rub. Sane ille: satelles

Abripuit.

Ob. Tun' ergo parens miserabilis ille es,
 Filiolo cuius mens nostra dolore ferebat
 Inferias? puerum ne ergo, qui nullus, inungam?
 Ni forte, vt cæcis inuoluere sensa tenebris
 Assuerunt oracla, meis voluere puellum
 Perfundi lacrymis, non rore liquentis oliui.
 O vtinam contenta gradu vestigia recto
 Ad te direxem, nec me importuna Nepotis
 Dicta tui cœptum voluissent flectere callem,
 Expectaturum dum te reuocaret ab vrbe.

Rub. Quas vrbes? quas nunquam adeo? Exci-
 diumne Tyranni

Accepit, nostro promissaq; regna Naimo?

Ob. Accepit pastorq; nepos, pastorq; nepoti
Qui se se comitem addiderat.

Rub. Proh numina diuum!

Inuidiam fraudemq; mei sentire Nepotis
Occipio : nuper dimissus ab vrbe satelles
Hæc eadem ventura suo portenta Tyranno
Attulerat : tam dira illi quis monstra canebat,
Ni dudum nobis pueroq; infensus Heberus ?
Eheu, se patrum simulans accire, ministrum
Acciuit lethum natoq; patriq; ferentem.

Ob. Memiserum ! puerumne tibi, cui regna pa-
rabam,

Eripui imprudens ? cumulare dolore dolores,
Heu, potui, dum fausta tibi, dum læta ferebam ?
O mea mens fallax ! ô te prodentia verba ?
O scelus omne meum !

Rub. Non te, Sanctissime Vares,
Non ego te arguerim : sed ferrea corda Nepotis
Prodentis me, reque simul.

Rag. Nate impie, nate
Non me, sed sæui spumantibus æquoris vndis,
Ten' scelus hos ? patris quid tecum verba precesq;
Quid valere minæ ? dignas dabis, improbe, pœ-
nas.

Inuidiæ cæco rebar tabescere morfu,
Nec plura ausurum.

Rub. Tua nunc insomnia, frater,
Exterior nostris nimium veracia damnis.
Hi venti, hæ palmæ arentes, fructusque cadentes.

Ob. Quæ mihi se se etiam nuper visenda rulerût
Heu sero agnosco ! fuit ah fuit, improbe Pastor,
Mens tua liuoris nigro suffusa veneno
Deijciens pullos maculis interlitus anguis.

Rub.

Rub. Tène, puer, raptum, regni cladémne do-
lebo?

Regna prius: pro morte tua mea deinde dolēda est
Vita mihi, quam numen adhuc protraxit, vt vna
Teque, puer, raptum, regni clademq; viderem.
Anne parum, superi, curis affecta senectus
Nostra videbatur, ni sc̃ui fraude nepotis
Obrueret patrum noua cura? nouissima fiet;
Nam modo crudelē certum est abrumperē lucē,
Teq; sequi, mi nate. Quid ah quid, nate, meum te
Dicere mens amens ausa est, quem dira tumentis
Fluminis vnda suum correptum vortice fecit?
O sine luce diem, quæ te sub luminis auras
Extulit in vitam! si te tua vita, Naime,
Debuit intempestiux transmittere morti
Insontem: nisi vita fuit tibi criminis instar.
Criminis instar erit, te non viuente, parenti
Viuerē: sed pariter vita me, & crimine soluam.
O mihi dulce mori, dum te, mi nate, fouebam
Dulcia mellitis delibans oscula labris!

Ob. Me potius me die neci permittē Sacerdos:
Nostra sibi talem deposcunt crimina pœnam,
Qui nato eripiens vitam, mortem infero Patri.

Rub. Mors erat hæc nostræ iam pridem debita
vitæ,

Ex quo me patria pulsum, natoque sacrisque
Orbatum voluit diuum pater, atque hominum
Rex.

Ac nunc, ceu natum ferrumque & flumen vtrum-
que

Hauferunt, patrem ferrique & fluminis instar
Non dolor effodiat? nostris accommoda curis
Hæc spelunca patet: lubet, huc lubet ocyus ire.
Hic mortem opperiar, mea se vita vnde Naimus

Extulit: hic viuis morientum, mortuus idem
 Viuentum dicar. nec mi ventura lubenti
 Mors erit hæc: tantum mors expectata grauiabit.
 Quam tempestiuas, vates, tua dextera lymphas
 Elicuit saxo! saltem hæc solatia nobis
 Æternas lacrymas æterni signa doloris
 Saxa ferent. animi vos signa dolentis, amici,
 Mittite. mi nemo lessum, neu funera faxit,
 Neu tumultum, tumulo mœstum neu scalpito car-
 men.

Hæc sat erunt lacrymæ. Cautes hoc fonte recenti
 Viua meos monumenta feret prodentia casus:
 Tam diros casus, vt vel durissima rupes
 Emollita nouas lacrymarum fuderit vndas.
 Hæc saltem si quando gradum referetis, amici,
 Ne graue sit verbis affarier ossa supremis:
 Ossa, animata olim Rubeni quæ ossa fuistis,
 Nunc lapidum simulacra, leui requiescite terra.
 Tu vero, germane animo gratissime nostro
 Mi Raguele, vale: extremum quod te alloquor
 hoc est.

Sylua vale: non te posthac visurus abibo.
 Rupes, quæ natum cieisti, nunc accipe patrem.

Rag. Siste gradum. Vates, animum solare do-
 lentis.

Ob. Solabor solandus ego? geminata doloris
 Vis nostri, miserique patris tam dira ferentis
 Eripuit cum voce animum.

Rag., Rubene, malorum

» Non molem perferre, malum est.

Rub. Vis victa dolore est.

Rag., Stat sua cuique graui præsens medicina
 dolori.

Rub. Mors medicina meo.

Rag.

Rag. „ Sibi mors illata malorum

„ Pessima ; nulla malis mala mors potis esse
medela.

Rub. Quid viuat : periit cui spes postrema bo-
norum ?

Rag. „ Et desperatis aliquam sperare salutem
„ Profuit.

Rub. Anne novos vis me sperare labores ?

Rag. Quæ tibi, quæ nato diuina oracula pādunt.

Rub. Scilicet, heu, nostris quæ fecimus irrita
factis ?

Nulla salus, Raguele, vale : mortem appeto, mor-
tem.

Rag. Te precor, hanc, præcibus si quis locus,
exue mentem :

Sin secus, hæc fratrem duc in discrimina tecum.

Non potes hinc sine me, mecum potes ire, se-
quar te.

Me rape : me pietas, te mens exercita curis,

Coget vtrumq; dolor communi morte perire.

Rub. Quid me complexus tentas compescere?
vitam

„ Quisque potest, mortem demere nemo potest.

Impia te pietas falsa sub imagine ludit

Exequiasque docet viui producere fratris.

„ Opprimere est, germane, mori prohibere pa-
rantem.

Rag. Si pietas, Rubene, domus te nulla labātis,

Nulla capit nostri, saltem miserere Naimi,

In patre qui moriens sibi viua sepulcra locauit.

Si moreris, geminata tuo fers funera nato,

Si viuus, viuet.

Rub. Potius mea viscera secum

Abstulit ille; licet nec mi vixisse volenti.

Nam

Nam mihi si vires, si quondam corda fuisti,
 Suprema quas morte dabant tua lumina, noster
 Sanguis erant, lacrymæ, suspiria spiritus iste :
 Quæq; oculos extrema quies tibi, nate, natantes
 Clausit, erit mea mors. heu me, mea vita Nai —

Rag. Hei misero : Vates accurre.

Ob. Hem vita reliquit

Fratris in amplexu labentem —

Ch. P. Solue virentes pallida crines

Viduata tuo præfule sylua.

Rag. Ferte citigelidos illo de fonte liquores.

Ch. Vos & odorum venatrices

Celeres Auræ flebile circum

Suspirantes promite murmur.

Ob. An brachia mortem,

Quam spelunca fuit sero latura, tulerunt ?

Ch. Tuque, ô florem cætus odore,

Languida mœstus colla remitte.

Rag. Viuit : adhuc tenui pulsatur corda calore.

Maturemus : age huc, sublatum in tecta feramus.

Ch. Nubilus agros vestiat horror,

Flete madentes roribus herbæ.

Chori Pastorum.

Chorea quarta.

¶ Ol, qui patentis æquora tetra

¶ Ore lustras aureo,

Puellaris dura necis

Monumenta nubilus.

Phario vides æqua tyranno.

Mascula mœrens pignora Nilus

lullu merfit regio.

Pro vitali necaturos
 Lacte fugunt latices:
 Vitrea præbet vbera torrens.

Prima recentis limina vitæ
 Pede libant lacteo,
 Diræ tangunt metas mortis.
 Primus ollis Lucifer
 Vltima vexit tempora lueis.

Mater exanguis fixa dolore
 Concidit exanimis
 Ripa puer arenosa
 Iacet: vtri nescias
 Torpeant vero lumina letho.

Micæ Mosis flumina parant.
 Regem, agmen regium
 Haurit vltix ira ponti.
 Qui pueros rapidis
 Merferat vndis, mergitur vndis.

„ Arbitrator alto sedet olympo
 „ Pari librans pondere
 „ Lancis æquæ poenam, scelus:
 „ Læua læuis, leuibus
 „ Grauiâ, iniquis æqua reponit.

Te quoque sceptrum, Syre, tuentem
 Nece infantis pupuli,
 Inopinâ raptò coget
 Regno cædes cedere.

„ Dirâ gerentem dirâ sequuntur.

Anonymi è Choro Pastorum.

Diuerbium quintum.

Vis nouus hic nostras strepitus clarescit ad
 aures?

Pulsa sonat tellus: magno virgulta fragore
 Fracta gemūt. Quæ vox? fallor? venātis Orebi est?
 Audiu? assensu conspirant cornua rauco.
 Vndique latratuſq; canum, clamorq; virorum
 Prædæ index, crebris acuunt hortatibus iras.

ACTVS QVINTVS.

Heberus. Edenus. Raguelus.

Diuerbium primum.

Heb. **M** E miserum! patuere doli.

Ed. **M** Sors vela retorſit.

Heb. Exilio mutanda domus.

Ed. Pater aduolat: heus tu

Huc mecum poſt denſa ſubi ve preta: licebit

Hinc audire, ferat ſi quid fortuna ſecundi.

Rag. Si voſ inueniam, geminū ſceluſ, ardua cœli
 Sydera conteſtor, cœco ſub carcere vtrumque
 Multa dieſ premet immunem lucisq; dapisq;,
 Donec voſ circum Paſtorum fuſa caterua
 Vndique denſato ſaxorum proterat imbre.

Obeduſ. Rubenuſ. Ioeluſ.

Diuerbium ſecundu.

Rub. **Æ** Gra labant mî genua, manu rege mē-
 bra, Nadabe.

Ob. Neſciuſ eludens magni reſponſa Tonantiſ
 Eluſuſ remeo.

Rub. Cum te muſcoſa fluenta
 Iordanis ponte accipient, labentibuſ vndiſ

QVINTVS.

231

Sola mei cernes vestigia fixa doloris.

Io. Saluete, ô quicumque Patres : hic calle quater-
terno

Peruia sylue patet : qua me via mittet in urbem ?

Ob. Hac : vna gradiemur : ades.

Io. Me forte Sacerdos

Hicce Sacerdotis, qui quæritur, ora docebit.

Siste, precor, gressum. Paucis te fâsne morari

Quisquis es, ô longæve parens ?

Ru. Fas : ocyus effer.

Io. Anne Auranitici vestras vlla attigit aures
Fama Sacerdotis ? supera ne hac vescitur aura ?

Rub. Mitte : scies isthæc vicinam vt viseris vr-
bem.

Io. Ne, rogo, ne sæui : nam me longinqua via-
rum

Emensum, hoc vnum vt scirem, miserèq; grauati

Hoc vno mulcere potes, reliquæve laborem

Imminuisse viæ. num tristibus occubat umbris ?

Fare precor.

Rub. Cui vita mori, cui viuere mors est,
Viuat ? an occubuit ? vitane caretq; caletque ?
Hoc æui, quem quæris, agit.

Io. Ni verba, Sacerdos,

Me tua, seu potius mea me sententia fallit,

Illius horrendis iactatur vita periclis.

An saltem prisca sacrorum luce coruscum

Vrbs alit ?

Rub. Exilio rerum pene omnium egenus
Antiquasq; domos, & dulcia limina liquit.

Io. Heu, miserum pœnis qui tam crudelibus
vrget ?

Rub. Nec vacat, & longum est tantos memora-
re labores.

Io.

Io. Quam numerat prolem?

Rub. Mitte hoc: nil cætera noui.

Scire quid hæc ad te?

Io. Nimium, nimiumque, Sacerdos,
Hæc infelicem penitus me nosse necessum est.
Pauca super natis ne respondere graueris.

Rub. Hostili hunc ferro sæuis hūc edidit vndis,

Io. Infelix! Porro superum qui sacra ministras.
Quid tibi cum syluis? quis talibus intulis oris?

Rub. Me quoque per clades, per multa pericu-
la rerum

Iactatum Deus his voluit consistere terris.

Ob. Me Bassaniticum properantem tendere reg-
num.

**Iamdudum, Pastor, sermone moraris inani.
Aut ades, aut abeo.**

Io. Iam iam comitabor euntem:
Nil opus vrbe mihi est: satis hic iam cuncta su-
perque

**Nouimus. & quoniam (proh rerū lubricus orbis!)
Desperata iacent quæ florentissima rebar,
Vnde tuli. Syria sistam vestigia terra.**

Rub. Tun' Syrus? hic vates tantisper comprime
gressum.

Ob. Nete clade noua nostri præsentia vultus
Opprimat, hinc cedo.

Rub. Nil ultra apponere nostris,
Fac te velle, malis potes, aut ego plura subire.

Ob. Me debere moras nihil est cui debeo natum.
Quære ages; consistam.

Rub. Siria tun' ergo profectus?
**Quam tempestiuus nostris ades aduena votis!
Dic, fili (te pene meum mens ausa vocare est)
Dic, fili (hoc præter solitum dulcedine nomen**

Pectora nostra rigat: quanquam mihi nomina pa-
tris

Sors rapuit) Dic ergo, tuas nem rumor ad aures
Attulit abductum patria regione puellum
In Syriis periisse locis, cui sacra Sacerdos,
Quem modo quærebas, Aurana debuit urbis &

Io Attulit, & noui,

Rub Viuitne?

Io Ut viuere nolit.

Rub Oh quid ais? viuit, lacrymis quem sæpe
parentes

Enectum gemuere suis? ô nuntia falsi

„Fama! fides ô prona malis!

Io „, Viuatne, cadatne

„Nil refert cui vota mori, cui vita petosa est

„Infelix utroque, cadat. viuatne gemendas;

„Forte minus, si forte cadat.

Rub Quid? sæua ne tantis

Illum agitat fortuna malis?

Io Heu, desine plura.

Rub. Me lacrymæ lacrymare tuæ, mitissime,
cognunt.

Quam facili luges alienam pectore sortem!

Hoc mihi te nostro similem feres. aduena, nato,

Qui mihi prima fuit materni germina ventris.

Sic lenis, sic corde fuit, sic moribus, & nunc

Forte tibi æquali viuis pubesceret æuo,

Qui te qui tauri talem genuere parentes?

Ergo meis mandata feres, ô Pastor, amicis,

Quos procul hinc Syriis via diuidit iteua regnis.

At quæ te nobis fors opportuna sub ora

Attulit?

Io. Adductus vicina in tecta puellus,

Quem nuper Iordanis iter prope flumina tendens,

Illa

Illatumq; vadis, madidaq; in veste fluentem,
Et tenui miseras iterantem voce querelas
Extraxi miseratus.

Rub. Ain' ? quo patre, quibusve
Ortus auis ?

Io. Venator erat clamore secundo
Imbelles agitans prætenta in retia ceruos :
Ille sibi puerum patruelem, patre canebat
Præfide lacrorum, docuitque mapale petendum.

Rub. Proh superi ! patrîne tamen sua pignora
tradis ?

Io. Non patri, at patruo qui se tulit obuius vl-
tro.

Ob. Forte Naimus erit.

Rub. Species an ficta Naimi ?

Hoc reliquum fuit, ô summi regnator Olympi,
Vt vera orbatum sic solarere parentem
Prole notha ?

Ob. Quid si fuerit tua vera propago ?

Rub. Scilicet in lucem medijs emerferit vndis
Exequijs fœcunda suis.

Ob. Deuexerit alucis
In vada nil læsam.

Rub. Tun' mentem fluminis æquam
Rebere ? tun' brutis tantum rationis in vndis,
Vt pueris parcant ? ô te ratione :
Ne memori percellere nouo mihi corda dolore.
Et iam tempus erat promissa hinc verba referre
Pastorem.

Io. O Syluæ, ô patrio loca subdita cælo,
Non vos tam tristi speraui nubila vultu
Visurum : vos barbaricis mage barbara terris
Exterior, saluete ideo, extremumq; valete.
Quando etenim fatis iterum iactatus iniquis

QVINTVS.

235

In patria nequeo viuere, nolo mori.

Rub. En ades. huic mecum leuo succede mapali,
Dum breuibus pango mandata ferenda tabellis.

Ieraelus. Chorus Pastorum.

Soluerbium primum.

Sit : Audi. ô præclare ! forteam
S Auicularum prouocata cantibus.
Quas caueis captiuas domum refero,
Cantu respondet æmulo
At at, iam iam suspensæ hoc ramo caueæ
Addam tenaci lita visco vimina :
Tum simulato post virgulta hæc latitans
Illectam fallam sibilo.

Canticum primum.

Pè, tiù, zquà, tiò, tiò, &c.

C. Audin' iliceis abdita ramis
Ludit vt vario garrula cantu,
Aut esq; blandum Philomela mulcet ?
Omnes vna gnara vocum
Artifici concentus
Emodulatur ore.

Qtiò, quitiò, zi, zi, &c.

C. Modo continuo lenta tenore
Extentio trahitur vocula cantu ;
Modo conciso properata saltu,

Seque

Séque frangit, séque carpit.
 Inflexa variatur,
 Intorta copulatur.

Ier. Zpè, zpè, &c.

Duo è C. Trepidis anxia faucibus errat,
 Grauis immurmurat pectoris antro.
 Nunc premitur, nunc libera citato
 Cursu fertur, nunc libratur.
 Nunc tremulo garritu
 Argutula vibratur.

Ier. Tiùu, tiùu, &c.

Et C. Sæpe languidulo blandula flexu
 Velut emoritur, velut exurgens
 Sæpe ridenti gutture lasciuit.
 Fugit, redit reuocata.
 Nunc placidè respirat,
 Nunc musicè suspirat.

Ier. Zquù, pipipi, &c.

Tres è C. Modo gementibus ægra susurris,
 Moto rotatili vagula gyro.
 Erratque, voluiturque, nectiturque
 Nunc elata, nunc demissa,
 Zinzilulat, fritillat,
 Secumque minurissat.

Ier. Qutid zquo zquo, &c.

C. Vniuersus. Æmula tinnulo lingula plectro

Ped

Q V I N T V S.

237

Pectus innumero temperat ictu,
Vocumque mille dadalum fit guttur,
Mille Lyras vna gerens
Artifici concentus
Emodulatur ore.

Ier. Zpè, zpè, tiò, tiò, &c.

Solinerbium secundum.

Ier. Hau, auolauit : protinus
Et ipse hinc domum auolo.

Rubenus. Ioëlus. Obedus. Nehemias.

Dinerbium tertium.

Rub. **A**ccipe quę fidus referas mandata.

Io. Ioëlo

Inscripsit ? confecta via est.

Ob. Quid mussitat ore ?

Io. Fallimur ? an signa hæc patriâ sunt indita
gemmâ ?

Sunt : memor agnosco.

Rub. Quid cerea signa tueris ?

Io. Vnde tibi, senior, signa hæc ?

Rub. Iam bile tumesco :

Quid toties me plura rogas ? fictusne Tyranni
Explorator ades ?

Io. Tandem iuuenile calescet

Et mihi bile iecur : mites dediscere mores

Cogis & inuitum : toties cur aspera sæuis ?

Parcius ista viris tamen obicienda memento.

Explorator ego ? Te intempestius hic ardor

Haud

Haud animi infontis, furtique coarguit.

Rub. Heus vos

Cessatis? verbone etiam sceleratè laceffis?

Hinc age sis, ni:

Io. Parce manu: quid trudis? ecastor
Hoc relo.

Ob. Rubene, caue.

Io. Rubenus an hic est?

Heu facinus, nostra est pene quod ausa manus!

O dulcis genitor! ô non inuenta parentis

Ora reperta mei! da dextræ iungere dextram.

Ob. Desine contactu sacrum temerare ministrum.

Io. Ob facinus nostra est, nempe quod ausa
manus.

Men refugis? gnati genitor dextramne repellis?

Ne, precor, auersus patrium pater exue pectus.

Sed rectè refugis, genitor, natumque repellis,

Ob facinus, nostra est pene quod ausa manus.

Rub. Tunc mihi pignus? quin talia mitte pro-
fari.

Non Syrus es: non hospes ades?

Io. Syrus, haud tamen hospes,

Mancipio Syrus, ast ipso non hospes ab ortu,

Quo mihi vitales tellus hæc præbuit auras.

Rub. Quæ tibi, quæ genitrix?

Io. Tibi quæ fuit vxor Adulla.

Rub. Proh mirum! concussa nouus tremor oc-
cupat ossa!

Io. Fixus adhuc hæres! veri argumenta parenti

Excitent dubiam firmato pectore mentem.

Hæc me sola nocens genitum te patre negabit,

Ob facinus nostra est pene quod ausa manus.

Excidit an læuo natum gessisse lacerto

Indita vel cæco fecundæ viscere matris

Signa perexiguos imitantia syderis orbes?

Rub. Excidit haudquaquam.

Io. Puerilis munera bullæ,

Conditæque agnoris materni symbola texti,
Æquore tranquillo subeuntem littora puppim?

Quæ manibus festina suis discrimine multo

Pinxit acu, phrygæque illudit carbasa nexu;

Addidit extremæ Mæandrum carminis oræ :

Carior acta malis.

Rub. Agnorim.

Io. En signa lacerti.

En textum matris.

Rub. Nihil, ô dulcissima proles,

Nil moror: agnoui nostrum, tua sydera, lumen.

Tu ratis es, miseri reuehis quæ corda parentis

Per varios casus, nostrique per æquora luctus:

Tetandem excipiunt tuto mea brachia portu.

Carior ô nobis, quo; tuta merce, carina est

Carior acta malis.

Io. Rupes tutissima nobis

Vos genua amplector. Pater, hinc non viribus
vllis

Abstrahar; hic nostræ firmata est anchora vitæ:

Carior ô nobis, quo fessis æquore nautis

Carior acta malis.

Heu carum pectus! potuin' læsisse videri

Impius infesto tam dulcia viscera ferro?

Nec tu crudelis subito stupefacta rigore

Ob facinus, nostra es pene quod aula manus?

Rub. Ignotum facinus non te finit esse nocentē,

Sors breuib; rixis nostro prolusit amori.

O dulces lacrymæ, fortunatque dolores,

Dissidio quos, nate, tui, noctesque, diēsque

Pertulimus; si densa mei post nubila luctus

Aspectus

Aspectus, irimque tui, frontisque serenum
 Visurus vixi. Rapuit sors dura puellum?
 Te inuenem reddit: cassum te lumine luxi?
 Viuentem amplector fuit hoc quod nomina nati
 Mulcebant patrium tanta dulcedine pectus.

Io. Gaudia, quæ nostram cinxerunt vndique
 mentem

Obsidione graui, genitor, me reddere cogunt
 Pro verbis lacrymas. Tu nostras, optime vates,
 Fare vices: cari quod nouimus ora parentis
 Muneris omne tui est.

Ob. Diuini muneris esto,
 » Non nostri: iucunda polo labuntur ab alto.
 Ætherei sensus, & non scrutabile numen,
 Euentus arcana tui quis pandere possit?
 Sic fixum Cœlo, sic alta mente Tonantis
 Sederat alterius ne vultum agnosceret alter,
 Alter ni alterius discrimina cædis adiret.

Rub. Verborum, vates, verbo mihi dāna repēdis:
 Per te mī lacrymæ, per te mihi gaudia.

Ob. Natum
 Nescius eripui, nescius hunc retuli.

Rub. At tibi captiuo patrios tetigisse penates
 Quī licuit, fili?

Io. Syriæ sub faucibus oræ
 Pastorem in vitidi proiectum vidimus vmbra
 Herboso teneras pascentem colle capellas.
 Huic ego barbaricæ delatum vestis honorem
 (κρίσσεα καλχεῖων) agnitis pellibus vltro
 Vertere suadebam præ libertatis amore.
 Tum pastoralī præcinctus corpora veste
 Subtrahor inuisis, mentitis oribus, oris.

Rub. Heu præfaga nimis, portentâque certa fu-
 turi!

Nam tibi ducenda, patriæque insignia vitæ
 Induis ignarus. Quid te quid iuuerit, cheu,
 Venisse incolumem. si natus, nate parentis
 Exulis exuleris? cur non sæuissima tecum,
 Mutatis fortuna oris, mutauit & ora?

Venisti nostri puer incrementa doloris.
 Anne ego, mi fili, potero tam dura ferentem
 Exiliis animo te cernere ferreus æquo?

Io. In te, care parens, nostræ solatia mentis,
 In te diuitias, in te patriamque locauit:
 Non ego me extorrem, tristémue, inopémue pu-
 tarim,

Dum tecum dulcem detur traducere vitam.

Ob. Lætare hoc saltem: nato dispendia nati,
 Et iuvene hoc puerum diuina potentia pensat.

Rub. Ille quis est autē, qui pectore totus anhelos
 Præcipitem de colle citat per devia gressum?

Neb. Tempa Pater, pete templa: vocant mira-
 cula rerum.

Rub. Quid trepidas?

Neb. Sacris præbebam pabula flammis;
 Ecce tholo nubes aurato lucida nimbo
 Delabens, aras candenti inuoluit amictu.

Rub. Quid cœli portentæ velint visamus; &
 astris,

Incolumi nato, laudum soluantur honores.

Io. At tu, sæuum, audax, & detestabile telum,
 Quo patrio prope dextra mihi tepefacta cruore
 est,

Iprocul hinc, & cæca petens vèpreta, lateo
 Qua non vlla virum signat vestigia tellus.

A C T V S

Heberus. Edenus.

*Diuerbium quartum.**Heb.* **E**i, hei, me fixit.*Ed.* **T**acitus compesce dolorem,
Neu te prode.*Heb.* Manu telum clementius educ.*Ed.* En faciles educta manus sunt tela secuta;
Sed cruor vndanti largus de vulnere manat,
Reiice te in pectus, nostrasque supinus in vlnas.*Heb.* An pecudum de more iacens sine honore
sepulchri

Saucius hic moriar? patriasne subibimus ardes?

An me committam vinclis, iræque parentis?

Si pereo, manibus patriis periisse iuuabit.

Forfitan hæc facies meritas emolliet iras.

Ed. Ten' procul hinc fugiens abiectû in gra-
mine linquam?Nec pietas, nec noster amor tam dira minantur
Ten' igitur per vincla sequar? sic præstat: amicus
Te fidus per vincla sequar. Proh, numen Olympi,
Sponte sua pœnam fontes vt cogis adire!*Heb.* Vt mihi poscenti patruelis funera funus
Vulnere vicinum patruelis dextra reponit:
Sed celerem poscunt hæc vulnere nostra medelam:
Pelle moras: age, duce domum: sed lentius: cheu.

Gelbeus. Satyrus.

*Diuerbium quintum.**Gel.* **S**ic retibus implicitum protrudite
Semiturumque caprum,
Semicaprumq; virum.

Sat

Sat. Hu, hu, hu. —

Gel. Perge, bellua.

Qui tanto feras expetebas opere,
Feris onustus gradere.

Sat. Hu, hu, non onus, sed petebam pabulum.

Gel. At quis te casus intulit in retia?

Sat. Excitus illo ex antro,

Semisopitus per virgulta fugitans
In plagas memet ipse ignarus indui:
Prædamque vobis erepturus, præda sum.

Gel. Te capto, duas cepimus

Vna captura belluas.

Sat. Hu, utinam sus forem! vestris legibus
Incolumis, macellum non horrescerem.

Quod imminet mihi misero,

Gel. Securus age: sat immundum pecus es.

Lex æqua tibi pariter, ac suis.

Nam licet ungulis incedas bifidis,

Altæque par voragini

Haurias omnia, nil tamen ruminas.

Sed age, domum perge. —

Sat. Quid vrgetis?

Hu, hu, hu, hu, hu. —

Gel. Concidit

An nondum temulentia?

Quid gradū implicas? quin tollis ungulas?

Sat. Iniquo hu, hu, concidi sub onere.

Gel. Attollitor, progreditor,

Semihomo, semicaper,

Vtrunque & neutrum, totus porro bellua.

Rubenus. Raguelus. Naimus, Obedus,
Ioelus.

Dinerbium sextum.

Rub. **D** Emeni iam collis iter mea tecta petamus.

Rag. Ecce tuus, Rubene, puer,

Rub. Num lumina fallunt

Me mea? num vanæ deludor imagine formæ?

An puer haud pridem torrenti flumine merfus

Vixit adhuc? trepidos latus stupor opprimit artus.

Non fallor: video geminum, mea sydera, lumen;

Agnosco frontis cælum, auroramq; genarum,

Æmulaque hyblæis bella labella rosas.

Da mihi suauiolum, gnate.

Nai. Ha, ha.

Rub. Fulgura risus,

Nate, cui patrium furtiuo fulmine pectus

Fixerunt: seu purpureis, vt flore, labellis

Instar apis latitans cum dulci gratia risu

Spicula contorsit, &c.

O Gemini Soles gemmantes frontis ocelli,

Quos matris claudere manus in limine mortis,

Nunc etiam in vitam vos hæc patris oscula cludant.

Quis mihi te sæui subtractum faucibus orci

Reddidit incolumem, pulchelle Naimule?

Nai. Pappa,

Ha, he.

Rub. Blandiris? quin ede rogata parenti,

Rag. Quatum me sermo puerili balbus ab ore
Edo

Edocuit : virgamq; gerens, bifidasque tabellas,
 Et gemina attollens radianti cornua fronte
 Matura senior formæ gravitate verendus
 Visus adesse olli, circumfusaque repente
 Veste necaturas obrecto reppulit vndas,
 Tum puer ignarus qua vi, quibus incitus vn-
 dis,

Sensit limosæ delatus in æquora terræ,
 Quam mediam Iordanis, aquis vtrinq; reductis,
 Alligat amplexu.

Rub. Patruī num vera, Naime,
 Ora sonant ?

Nai. Esiām.

Rub. Moses, ô lux mea, Moses
 Ille fuit. Fuit ille, tui quem somnia visus
 Finxerunt, germane, caput de fonte ferentem.

Ob. Nil mirum; extremi non inscius ille peri-
 cli,

Non fluij ignarus miseris succurrere discit.
 Illum etiam querni conclusum vimine texti
 Flumineus vortex vnda fluitante vorasset.
 Regia ni miserum miserata puella puellum
 Eripuisset aquis.

Rub. Puerum cur purpura cingit ?
 Non sat quæ teneras conuestit purpura malas ?

Rag. Læta parens madidum tali siccauit ami-
 ctu.

Rub. Hæc quoque sunt regni non irrita signa
 futuri.

Quis Pastor vicina fuit venatibus arua
 Exercens, mittensque meum sub tecta Naimum?

Rag. Aggæus fuerit.

Rub. Puerumne, Ioelē, ferebas
 Hunc isti ?

Io. Hunc ipsi.

Rub. Patruo te, nate, ferebas

Ignotus.

Io. Meus hic patruus ?

Rag. Tuus iste Ioelus ?

Rub. Sic est.

Rag. Hanc dextrâ quâ lato amplectimur ore,
Care Nepos ! aui post longa volumina tandem
Venisti. O vigili demissa insomnia menti :

„ *Aspice num noris patria sub fronde sedentem.*

Aspicio : tu vera mei mihi forma Nepotis.

Io. Sic patuisset iter, Syria ceu sæpe relicta
Tentavi effugium ; quò patria tecta reuifens,
Alloquiis, fruererque tuo, mi patrue, vultu.

Rag. Nuntius euentus tanti mea tecta subibo,

Rub. I, licet. —

*Si quæ dicit Raguelus : Quantum me , &c.
vsque ad ea : Moses, ô lux, &c. velis
dici à puello Naimo, sic effinge.*

Nai. Vt memini : virgamque gerens , bifidasq;
tabellas ,

Et gemina attollens radianti cornua fronte

Matura senior formæ grauitate verendus.

Vifus adesse mihi , circumfusaque repente

Veste , necaturas obrecto reppulit vndas.

Ast ignarus ego qua vi , quibus incitus vndis.

Sensî limosæ delatus in æquora terræ ,

Quam mediam Iordanis , aquis vtrinq; reductis.

Alligat amplexu.

Rub. Moses, ô lux mea , Moses, &c.

Ioelus. I

Ioelus. Obedus. Rubenus. Naimus.

Diuerbium septimum.

Io. **A**Mplexus, atq; hæc tibi debita, frater,
Oscula ferre iuuat. Generis lux inclita
 nostri.

Occideras, iterum vitæ reuocatus ad ortum,
 Lætitiaque diem referens, ante ora parentis
 Me tibi luciferum præmittis. patre potiri
 Me licuit, germane, tibi cum patre carere
 Contigit: amissum amissus, iuuenemq; puellus,
 Ductoremque refers adductus.

Ob. Regius oris

In puero fulgor: regali digna corona
 Tempora: quam grauib; circūfert motibus ora!
 Natus ad imperiū, maiestatemque regendi.
 Gratulor incolumem.

Rub. Sed non gratabere, Vates,

Iura Sacerdotis, varique parentis, genusque
 Certa sub incerti quod vertimus omine regni.

Ob. Quis sacra iam multos prohibet firmata
 per annos?

In genus ire tuum?

Rub. Sacer est vngendus an iste,

Cui tu regna paras, proles an prima Ioelus?

Ob. Non sacra, sed tantum debentur sceptrā
 Naimo.

Rub. Hunc leges poscunt, at cælica iussa Nai-
 mum:

„ Crastina cum summos aurora purpura montes

„ Pinxerit, unge tuum sacrato Chrismate natum.

Ob. „ Quam caligati mortalis mersa profundo

„ Mens iacet, æterni subducto lumine solis!

Ten' fugit ambiguis occulsa oracula verbis?
 Vnge, canunt, natum : comuni nomine natum,
 Non certa sub voce notant: quem scilicet olim
 Aurea priscorum sanxerunt iussa parentum:
 „ Prima Sacerdotis vera de stirpe Sacerdos
 „ Vngenda est proles. Notum Deus obtulit ultro
 Hunc tibi sacrandum.

Rub. Diris mea pectora nodis
 Laxasti nunc, ô magni venerabile olympi,
 Nunc supplex, positoque genu te, numen, adoro.
 Quot vaga nocturno conuiuent lumina cælo,
 Quot volucres leuibus librantur in aëre pennis,
 Squammea quot vasto labuntur corpora ponto,
 Dædala quam varios submittit terra colores;
 Tot tibi latanti persoluo pectore grates.
 Tu mihi, summe parens, orbatò lumen vtrunque
 Reddis, vt huic aras, tradenda huic sceptrà vi-
 derem.

Ergo mihi tanti labetur gratia facti,
 Æquora cum pisces, varios cum terra colores,
 Cum volucres aër, aut astra negabit olympus,
 O amor, ô miris diæ clementia mentis!
 O mira, & cunctis memoranda potentia sæclis!
 Men' hodie natos per mortem ad limina vitæ
 Gernere, pèrque ipsum duci ad conuiuia funus?
 O patrij tellus fortunatissima regni,
 Tu quoque lætitiàm, libertatèque fruende
 Accipies certum nostro hoc in pignore pignus.
 Si mihi tam longæ ducantur stamina vitæ,
 Te in libertatem, natumque in regna locatum
 Dum videam, quam tranquillè hunc animum ex-
 halarim

Ob. Lux ruit; at casè nos verbis ducimus horas
 Rebùsque & iussis chrismatibus impendendas.

Rub.

Rub. Recta mones, carpamus iter, pompamque
sacrorum.

Huc adducamus.

Ob Sub dio chrismate trades?

Quin magis in templo?

Rub. Non lex, non ritus auorum

Abnuat: hunc nobis fas fundere gaudia lucum;

Fudit amaritiam.

Ob. Fas est: præcede, sequemur.

Rub. Ast ad regales si quis male sedulus aures
Deferat hæc?

Ob. Nequeunt tantæ fastigia molis

Promissis innixa Dei traxisse ruinam.

Tum tu Pastorum, Leuitarumque verendi

Numinis ante aras iurata silentia vinci.

Rub. Sic fiet: properemus.

Nai. Iò Rex vngar, Iò Rex.

Rub. Lætitia quanto complebit pectora sensu
Te incolumem, Iòële, parens ut norit Adulla!

Chorus Ven. Chorus PP.

Diuerbium octauum.

Vn. & C. V. Cquis adest, Iuuenes, gressum qui
hac forte ferentem

Viderit Aggreum?

V. & C. P. Non hac se in tecta recepit.

& C. V. Liquimus in genti Ceruum clamore
prementem,

Nec potuere acies visu spectare sequaci.

Sæpius horrenti lustrauius omnia luco,

Nullus adest.

& C. P. Hac cursus erit sua tecta petenti,

Pandit

Pandit enim notos hæc semita certa penates.

è C.V. At nos ægra sitis, multoque subacta labore

Languida membra grauant, & pectoris æstus an-
heli.

è C.P. Aspice, vicina vitreus de rupe cadit fons
Hic hederæ molles, viridique sedilia musco.
Ardua consertis hic arbor plurima ramis
Fronde negat soles, & opacas explicat umbras.
Quare agite, ingentes paulum seponite prædas,
Gramine languorem pellite, fonte sitim.
Quæque graues æstus releuet leuis aura vocetur
Aggæum congesta domum dum præda remittat.

Canticum secundum.

Ch.P. & V. **A**Vra leuis, aura leuis,
Aura præpes aduola.

Semic.Ven. Tu, Phœbæi dum maritant

Terræ sinum radij,

Ante Patris orta iubar

Maturina volitas.

Tu dum lenibus flabellis

Ignem eorum suscitās,

Soporatis ab oculis

Somnus ales auolat.

Semic.P P. Frons decora rubicundis

Tibi vernat floribus.

De concreto viua rore

Tibi gemmant lumina.

Gemma tremit de tenellis

Oricellis pendulla.

Palla leuis picturatis

Tota riget pinnulis.

Ch.P. & V.

Ch. P. & V. Aura leuis, aura lenis,
Aura præpes aduola.

Semic. Ven. Tu, Tithoni cum puella
Curru vecta roseo
Vultus exerit decoros,
Cœli pandis ostia,
Et aperta per serena
Densa differs nubila.

Semic. PP. Tu cum tuba susurranti
Mane flores excies,
Vt Auroræ purpurantem
Conspicentur faciem,
Illi sensim rore graues
Referant ocellulos.

Semic. Ven. Tu Tithoniæ corollas
Excutis è gremio,
Et rosarum florulentis
Arua rigas imbribus.

Semic. PP. Tu languentis hyacinthi
Molle caput fulciens,
Leni afflatu moribundum,
Et tepore recreas:

Ch. P. & V. Aura leuis, aura lenis,
Aura præpes aduola.

Semic. Ven. Te rubenti rosa sinu
Accipit hospitio,
Odoratis abeuntem
Oneratque mercibus.

Semic. PP. Te ancipiti duello
Quatiente gramina,
Pacem flosculi vocantes
Collabellant oscula.

Ch. P. & V. Aura leuis, aura lenis,
Aura præpes aduola.

Semic.

Semic.Ven. Quis,horrendo cum fragore
Tela ruunt flammea,
Ignes incitat trifulcos?
Alas aura commodat.

Semic.PP. Quis,horrendo cum tremore
Terræ nutant viscera,
Murmur intonat pauendum?
Rimas aura quæritat.

Semic.Ven. Te pennigeræ parentes
Ore vocant musico,
Vt implumium natorum
Parua libres corpora :
Ipsa subis,ipsa doces
Agitare plumulas.

Semic.PP. Te viator peregrino
Gressus orbe concitans,
Colle fessus vt resedit,
Ore vocat languido :
Ipsa sinus,ipsa frontem
Ventilando frigeras.

Ch. P. & V. Aura leuis,aura lenis,
Aura præpes aduola.

Semic.Ven. Ades aura ; suaue olentes
Seu libare violas,
Seu marinis mage gaudes
Insultare fluctibus,
Nostra dabunt ora flores,
Vndas crines aureas,

Semic.P. Ades aura ; leui iuuat
Si gestire pinnula,
Nostra dabit sylua molles
Foliorum pinnulas.
Ades,aura,ne nos auris
Verba demus irrita.

Q V I N T V S.

253

Semic. V. Adest aura ; sylua ciet
Foliorum lingulas.

Semic. P. Adest aura; nec nos auris
Verba damus irrita.

Ch P. & V. Aura leuis, aura lenis,
Aura præpes aduolat.

Chorus Pastorum. Chorus Ven.

Aggæus, Orebus. Raguelus.

Diuerbium nonum.

Agg. Onciderat, trunco, hæssissent ni spi-
cula.

V. & C. V. Tandem

Expectatus ades,

Agg. Fessus tamen.

Oreb., Omnia magno

„ Vita labore dedit mortalibus.

Agg. Ocyus ite

O socij, prædamq; domum, laudemque ferentes.

Rag. Matura : nostra donatus vt ipse ferina

Rubenus lautis oneret conuiuia mensis :

Quantum prisca tamen lex annuit. Anne Naimû

Heus, Aggæe, patri, te commostrante, madentem

Rettulit ignotus Pastor ?

Agg. Tulit : hem ? quid ?

Rag. Abi dum.

V. & C. P. Quî valet ? occubuit ? valuitne. â vul-
nere Heberus ?

Rag. Occubuit, valuitque Parum descenderat
alte

Vulnus, hians facili cæpitque coire medela.

V. & C

V. è C. Carcere laxasti?

Rag. Laxare coëgit vtrunque

Obuiâ supplicibus læsi clementia fratris.

Consilia in melius tulerunt: scelerisq; doliq;

Pœnitet: Inuidiæ prorupit ab ulcere virus.

Vulneris infictu, pœnæque horrore propinquæ

Pœnarum sat vterque luit.

V. è C. Quid si fortè noua funestèt omnia clade?

Rag. Sic modo funestent. Nam quæ sibi sacra
parabat

Eripuit liuor. patri dum surripit vnum

Pignora bina dedit; patri sua pignora, patrem

Pignoribus, fratrem fratri, nobisque nepotes.

Ch. PP. Inuidiæ fors inde recēs exarserit ardor.

Rag. Inuidiam superant fraternæ culmina for-
tis.

Haud aliter medio cæli cum torquet ab arcu

Igniuomus Titan torrentia spicula lucis,

Sauciat, & nemorum contractas enecat vmbas.

C. PP. At procul incedunt sacri longo ordine
mystæ.

Rag. Obuius occurram, meque ipse nepotibus
addam.

Chorus Leuitarum. Chor. Pastorum.

Nadabus. Obedus. Rubentus.

Adulla, &c.

Canticum tertium.

C. L. **E**rpes annosi moderator orbis,

Author humanæ, columenque gentis,

Cuius occultas tremebunda leges

Sydera adorant;

Nos tibi grates, meritaque laudes

Promimus.

Promimus, natis hodie renatis

Quod patrem, patri geminata patris

Nomina reddis.

Posse tam densas abigi tenebias

Credidit quisquam, ubi tumque pandi

Lumen? O numen, rata da perenni

Gaudia regno.

Diuerbium decimum.

Rub. **E**hne iam calathis, Nehemia, fundere
flores.

Vos verò hic medias gemini quas ducitis aras

Sistite, Leuitæ, tenuemq; bitumine flammam

Corripite, & multa cumulate altaria myrrha.

At vos Pastores læua, dextraque Leuitæ

Chrismata carminibus celebrate alterna canētes.

Trade aspergillum Nadabe.

Nad. En accipe.

Rub. Dia

Sic animos largo conspergat gratia nimbo,

Hoc vt vestra leui lultramus corpora rore.

Sic meus immitem restingue, Naimè, Tyrannum,

Pruna velut sparsis extinguitur ignea lymphis.

Conde aspergillum: liquidi da cornua oliui.

Nad. Hem tibi.

Rub. Vt hoc pingui se tollit flamma liquore,

Sic puer hic olim desponsi lumine regni

Conspicius fiat, Cape cornu: huc thuris acerram.

Nad. En.

Rub. Vt odorati consurgens virga vaporis,

Alta petit, sic astra petant, & vota loci,

Et regnaturi præclara exorsa Naimi,

Tu, locle, ad ista submisso poplite dexter

Huic

Huic aræ. Tu scande thronum, rectusque Nai-
me,

Tolle manus. Nadabe, sacrum mi porrige cornu;
Pérq; vices puerum vincturo mox porgito Vati.

C.LL. Vngitur magnus tibi qui Sacerdos
Purus illæsis operetur aris,
Nomen, ô Numen, populis, tuosque
Pandat honores.

Rub. Sic Pater omnipotens tibi tollat ad ardua
mentem,

Vt, Ioële, tuam perfudi chrismate frontem,

C.PP. Si tuo nutu, Deus, hic puellus
Vngitur, dictis maneat precamur,
Raptaque inuictus rapiat cruento

Sceptra Tyranno.

Ob. Sic Pater omnipotens animum virtute co-
ronet,

Vt, puer, hoc geminum perfudi chrismate tempus.

C.LL. Vngitur magnus tibi qui Sacerdos
Purus illæsis operetur aris,
Nomen, ô Numen, populis, tuosque
Pandat honores.

Rub. Sic Pater omnipotens manibus tractare
pudicis

Sacra det, vt geminas perfudi chrismate palmas.

C.PP. Si tuo nutu, Deus, hic puellus
Vngitur, dictis maneat precamur,
Raptaque inuictus rapiat cruento

Sceptra Tyranno.

Ob. Sic pater omnipotens sceptro frænare su-
perbos

Annuat, vt, puer, hanc perfudi chrismate dextram.

Rub. Spiritus effætos vbi noster hic exuet ar-
tus;

Thu

Thura manu sparges, patriasque litabis ad aras
 Interea, mandante Deo, sacer esto Sacerdos,
 Et sacras hac cinge comas, frontemque thiara
 Exurge à genibus.

Ob. Promissi haud immemor, olim.

Qui puerum Iessæ placito sibi tempore sylvis
 Eductum, vatemque suum, Regemque suorum
 Constituit Deus, is pariter, Naime Tyranno,
 (Si qua fides cælo) te in regna vocabit, abactø.
 Interea cape sceptrum manu, capitique corollam,
 Vtraque promissi simulata insignia regni.
 Iamque offusa suum te Regem turba saluter.

Ch. L. Viuito, Rex noster.

C. P. Viuat Rex noster.

C. L. C. P. Io Rex.

C. P. Viuite felices.

C. L. Sacris tu viue gerendis.

C. P. Viuite felices.

C. L. Populis tu viue regendis.

C. P. Viuat vterque diu.

C. L. Viuat vterque Deo.

C. P. Viuito, Rex noster.

C. L. Viuat, Rex noster.

C. L. C. P. Io Rex.

Rub. Nunc omnes quæ dicam animis aduertite
 veltris.

Te, superum Genitor, cælo qui fulmina torques,
 Te, Vates, te turba, chorus te testor vterque
 Tango aras: si quisquam ausit quæ gesta Tyrāno
 Prodere, tum subito tellus hæc ima fatiscens
 Hauferit inuisum caput, ollū aut turbine adaxit
 Precipitem Pater ignipotens Phlegetontis ad vn-
 das,
 Torrentes vndas æterna in sæcula fontes.

M

C. L. L.

C. L. L. Fiat.

C. P. P. Fiat.

Nad. Hui, tremulis altaria flammis
Corripuit fulgor, morantq; cacumina sylvar.

Rub. Lætitia, assensuque locus gestitque, fremit-
que

Sit fælix, faustumq; pij rata cuncta ferentis
Numinis omen. Eant tandem sub templa Leuitæ

Ad. Da dextram, Ioële; sacram da, regule, fron-
tem

Maternis libare labris: date colla lacertis.

Rub. Gaudia pandebāt hæc nobis omina nubis.
Quæ templi delapsa tholo circumstitit aras.
Tollite vos aram; mactabitur hostia laudis
Cælicolum Regi, dum turba domestica nuper
Intermissa vrget festæ conuiuia lucis.

Canticum quartum.

C. L. **B** Erpes annosi moderator orbis,
Author humanæ, columeq; gētis,
Cuius occultas tremebunda leges

Sydera adorant:

Nos tibi grates, meritaq; laudes

Promimus, natis hodie renatis

Quod patrem, patri geminata patris

Nomina reddis.

Posse tam densas abigi tenebras

Credidit quisquam, subitumq; pandi

Lumen? O numen, rata da perenni

Gaudia regno.

Chori Pastorum.

*Chorea ultima : in qua Hilarotragædie
documentum.*

- „ **N**unquam latis fidite rebus,
 „ Nunquam lapsis cedite rebus ;
 „ Sed diuinis cedite tantum,
 „ **F**idite verbis.
 „ Nunquam numen quos premit , opprimit ;
 „ Deicit alte, tollat ut altius ;
 „ Tristia serit, ut magno demetat
 Fœnore lata.

F I N I S.

APPRO

APPROBATIO.

EGO Alexander Neuola Societatis Iesv, in Prouincia Veneta Præpositus Prouincialis, potestate ad id mihi facta ab admodum R. P. Nostro Generali Mutio Vitellesco, facultatem concedo, vt opus, quod inscribitur, *Florilegium variorum Poëmatum, & dramatum Pastoralium*, à P. Mario Bettino Bononiensi, è Societate nostra, olim in Academia Parmensi Moralis Philosophiæ, ac Mathematicarum scientiarum Professore conscriptum, & trium doctorum virorum nostrę Societatis iudicio approbatum, typis mandetur.

In quorum fidem has literas propria manu subscriptas, & Sigillo nostro munitas, dedimus Mutinæ 15. Septembris 1625.

Alexander Neuola.

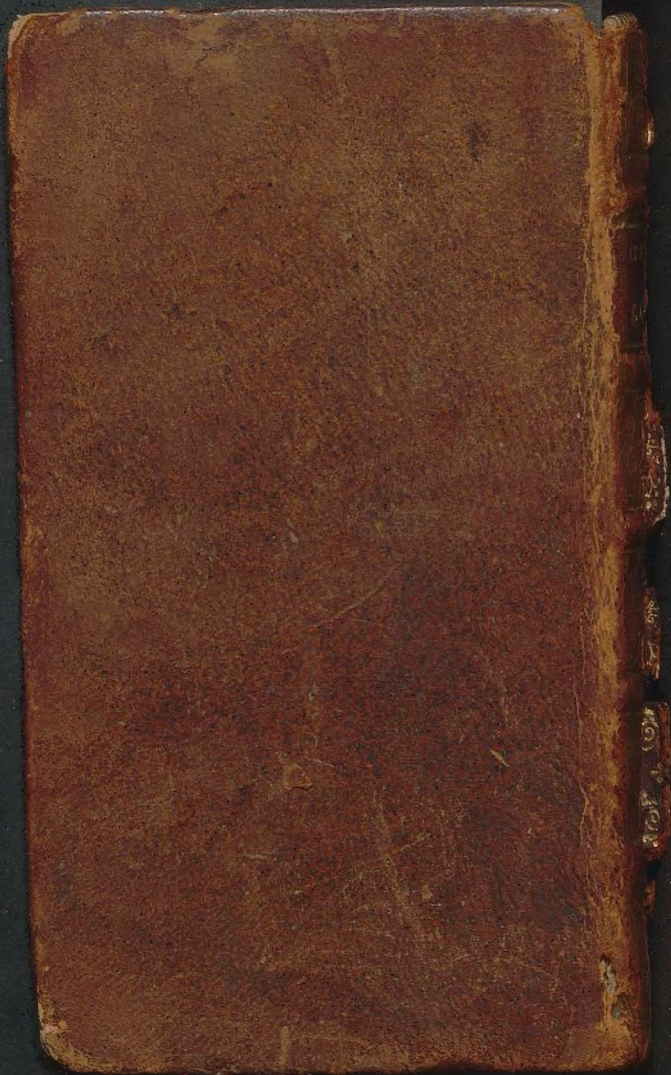
BIBLIOTHECA

CRACOVENSIS.

Cyrop 2 f

CASSIMERI
LYRICORV